ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம. **707**

மயர்வற மதிநல மருளப்பெற்ற

திருப்பாணாழ்வா ரருளிச்செய்த

அமலனாதிபிரான்

இதற்கு

பரமகாருணிகரான

பெரியவாச்சான்பிள்ளை அருளிச்செய்த

வ்யாக்யாநமும்,

இதற்கு அரும்பதமும்,

அழகிய மணவாளப்பெருமாள் நாயனார்

அருளிச்செய்த வ்யாக்யாநமும்,

ஸபாபண்டிதர்களான

ஸ்ரீமான் புதுப்பேர் இளையவில்லி

வித்வான் வெங்கடாசார்யராலும்

ஸ்ரீமா புதுப்பட்டு திருவேங்கடாசார்யராலும்

நன்றாகப் பரிசோதிக்கப்பட்டு,

ஸ்ரீ ...ஷ்ணவ க்ரந்த முத்ராபக ஸபையாரால்

பரா... திருவவதாராதி [illegible]-வது ஸம்வத்ஸர...

ராக்ஷஸ ஸம்வத்ஸரத்தில்

காஞ்சீபுரம்.

ஸ்ரீநிவாஸ அச்சுக்கூடத்தில்

அச்சிட்டு ப்ரசுரம் செய்யப்பட்ட

விஜயதேதராம்

1915.

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

ஸ்ரீவைஷ்ணவ க்ரந்த முத்ராபக ஸபை (லிமிடெட்)

இச்சபையில் தமிழ்லிபியில் அச்சிட்ட க்ரந்தங்கள்

தனிஸ்லோகம் ஸவ்யாக்யாநம், ப்ரதிபத தாத்பர்ய ஸஹிதம்	1	10	6
பாரதாதி தனிஸ்லோகம் ,, ,,	0	3	0
ராமசரமஸ்லோகம் ,, ,,	0	1	0
த்வஷ்கரஸ்லோக டிப்பணி ,, ,,	0	2	0
யதிதர்மஸமுச்சயம் ,, ,,	0	9	0
முதல்திருவந்தாதி ,, அரும்பதப்ரதிபத ஸஹிதம்	0	9	6
இரண்டாம் திருவந்தாதி ,, ,,	0	6	6
மூன்றும் திருவந்தாதி ,, ,,	0	6	0
நான்முகன் திருவந்தாதி ,, ,,	0	7	0
திருவிருத்தம் அரும்பதப்ரதிபத தாத்பர்யஸஹிதம்	1	14	0
திருவாசிரியம் ,, ,,	0	3	0
பெரியதிருவந்தாதி ,, ,, ப்ரதிபதஸஹிதம்	0	7	0
திருவெழுகூற்றிருக்கை ,,	0	3	0
சிறியதிருமடல் ,, ,,	0	5	0
பெரிய திருமடல் ,, ,,	0	5	0
திருக்குறுந்தாண்டகம் ,, ,,	0	3	0
திருநெடுந்தாண்டகம் ,, ,,	1	0	0
திருப்பல்லாண்டு ,, ,,	0	8	0
இராமாநுச நூற்றந்தாதி உரையுடன் ,,	0	8	0
...ராசாரவிசிஷ்ட பரமதர்ம சாஸ்த்ரம் தாத்பர்ய ஸஹிதம்	0	7	0
...தர்ஸ்மிதி	0	1	0
...திருமொழி ௪-முதல் ௧௧ பத்துக்கள்	8	0	0
...ழ்வார் திருமொழி ஸவ்யாக்யாநம்	5	6	6
...ச்சந்த விருத்தம் வ்யாக்யாநம்	1	6	0
...ருமாலை ஸவ்யாக்யாநம்	0	14	0
...ருப்பள்ளியெழுச்சி	0	3	0
...மலனாதிபிரான்	0	7	6

இப்படிக்கு

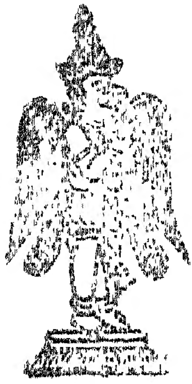
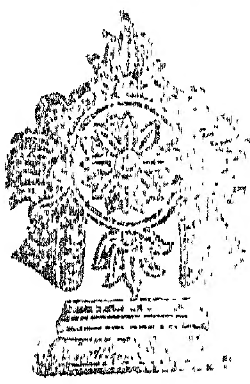
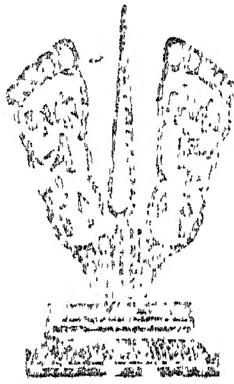
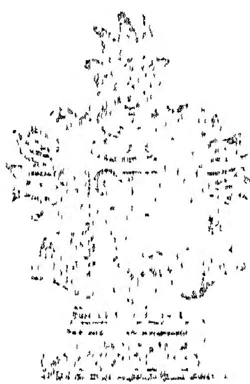
ரா. திருவேங்கிடத்தானய்யா,

கார்யதர்சி, தனாதிகாரி,

நெ. 31, வெங்கிடாசலமுதலி வீதி, சென்னை.

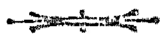
ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

மயர்வறமதிநல மருளப்பெற்ற திருப்பாணாழ்வார் அருளிச்செய்த

அமலனாதிபிரான்

தனியன்.

பெரியநம்பிகள் அருளிச்செய்தது.

ஆபாதசூடமநுபூய ஹரிம் ஶயாநம்
மத்யே கவேரதுஹிதுர் முதிதாந்தராத்மா
அத்ரஷ்ட்ருதாம் நயநயோர் விஷயாந்தராணாம்
யோ நிஶ்சிகாய மநவை முநிவாஹநம் தம் ॥

ஆபாதசூடமநுபூய ஹரிம் ஶயாநம்
மத்யேகவேரதுஹிதுர்முதிதாந்தராத்ம
அத்ரஷ்ட்ருதாம் நயநயோர் விஷயாந்த
யோநிஸ்சிகாய மநவைமுநிவாஹநம்த

பதவுரை,

ய:—யாவரொரு திருப்பாணாழ்வார், கவேரதுஹிது:—திருக்காவேரியின், மத்யே—நடுவில், ஶயாநம்—திருக்கண்வளர்ந்தருளுகிற, ஹரிம்—அழகியமணவாளப் பெருமானை, ஆபாதசூடம்—திருவடிதொடங்கி திருமுடியளவாக, அநுபூய—அநுபவித்து, நயநயோ:—தம் திருக்கண்களுக்கு, விஷயாந்தராணாம் அத்ரஷ்ட்ருதாம்—பகவத்விஷயம் தவிர்ந்த மற்றவிஷயங்களைக்காணப்பெறாமையை, நிஶ்சிகாய—அறுதியிட்டருளினாரோ, தம்—அப்படிப்பட்டவராய், முநிவாஹநம்—லோகஸாரங்க முநிவை வாஹநமாக வுடையரான திருப்பாணாழ்வாரை, மநவை—த்யாநம் பண்ணக்கடவேன்.

பரமகாருணிகரான பிள்ளைலோகம் ஜீயரருளிச்செய்த தனியன் வ்யாக்யானம்.

அவ:—(ஆபாதசூடமித்யாதி) இதில் (௧) "கருடவாகனனும நிற்க" என்றும் (௨) "அஞ்சிறைப்புட்பாகனையான் கண்டது தென்னரங்கத்தே" என்றும் சொல்லுகிறபடியே பெரியபெருமாளை ஸேவித்து அநுபவித்த முநிவாஹநரை மநஸ்ஸாலே அநுபவிக்கும்படி சொல்லுகிறது. கருடவாஹநத்வமும் மோக்ஷப்ரதத்வமும் ஸ்ரீயப்பதித்வமுமிறே ஸர்வஶேஷியான ஸர்வாதிகவஸ்துவுக்கு லக்ஷணம்; இப்படி ஸர்வாதிகவஸ்துவினுடைய ஸர்வாவயவங்களையும் ஸக்ரமமாக அநுபவித்தபடி சொல்லுகிறது.

வ்யா.—[ஆபாதசூடம்-ஆபாதசூடம்] *திருப்பாதகேசத்தை. [அநுபூய-அநுபூய] *அமலனாதிபிரானையே யநுபவித்து. [ஹரிம்ஶயாநம்-ஹரிம்ஶயாநம்"] (௩) "பீஜாந்தே ஸவ்யே ஸவ்யே: பாஞ்ஜலே: ஸ்ரீரங்க ஸங்கஸாப்தே: பாங்கம்" என்னும் பர்யங்கக்கிடக்கை. கிடந்த கிடையிலே *உட்குடை யசுரருயிரெல்லா முண்டமிறே. [ஹரதீதி ஹரி: - ஹரதீதி ஹரி:] அநுகூலர் மநஸ்ஸையும் ப்ரதிகூலர் ப்ராணன்களையும் ஹரிக்குமவரென்கிறது. அநுகூலரை *த்ருஷ்டிசித்தாபஹாரம் பண்ணும்படியாயிருக்கை. (௪) "கிடந்ததோர் கிடக்கைகண்டு எங்ஙனம் மறந்து வாழ்கேன்" (௫) "ஏரார்கோலம் திகழக்கிடந்தாய் கண்டேன்" என்னும்படி தாபஹாரனானவரை. அவர்தாம், *அரவினணை மிசை மேயமாயனான முகில் வண்ணரிறே. இப்படி அநுகூல ப்ரதிகூலர்களுக்கு ரக்ஷணங்களைப் பண்ணுமவரானவரை.

[கவேரதுஹிதுர்மத்யே-கவேரதுஹிதுர்மத்யே] கவேரகந்யகையான காவேரிமத்யே. *கங்கையிற் புனிதமாய காவிரி நடுவுபாட்டிலேயிறே பள்ளிகொண்டு கிடக்கிறது. *வண்பொன்னி*திரைக்கையால் அடிவருட *திருவாளனினிதாகத் *திருக்கண்கள் வளருகிறது. இப்படி "கவேரதுஹிதுர்மத்யே- ஶயாநம் - ஹரிம்-ஆபாதசூடம்" என்று (௬) *குடதிசை முடியை வைத்துக் குணதிசை பாதம் நீட்டி, வடதிசை பின்புகாட்டித் தென்திசையிலங்கை நோக்கிக், கடல்நிறக் கடவுளெந்தை அரவணைத் துயிலுமா கண்டு

(௧) திருமாலை-௪௦ (௨) தி-மொ-௫-௬-௫. (௩) ரா-ஸ,
(௪) திருமாலை-௨௩. (௫) திருவாய்-௫-௮-௧. (௬) திருமாலை-௧௯.

அநுபவித்தாரென்கை. (உஷித்வாதத்ர - முதிதாந்தராத்மா) இப்படி அநுபவித்து ஹ்ருஷ்டமநாவானார்; அகமகிழ்ப்பெயற்றார். * உவந்தவுள்ளத்தரானார். ஸந்துஷ்டசித்தஸம்ஹிதரானார். (க) "மகிழ்ந்தது சிந்தை" என்னக்கடவதிறே.

இனி அவ்வளவில் நில்லாதே (அத்ருஷ்டாம் நயநயோ: விஷயாந்தராணாம் - அத்ருஷ்டதாம் நயநயோர் விஷயாந்தராணாம்) என்னும்படி *காணாக்கண்ணை யுடையரானார். 'அணியரங்கனென்னமுதினைக்கண்ட கண்கள் மற்றொன்றினைக் காணாவே" என்றாய்த்து இவர் இவ்விஷயத்திலே *அஸ்தமிதாந்யபா(ஹ)வராயிருப்பது; (க) 'வக்ஷேவார்த்தேந்த்ரியத்வாந்த் - ஏகதேவம்ருசம் த்ருஷ்ட்வா த்ருப்யந்தி" (உ)* அரங்கமா கோயில்கொண்ட கரும்பினைக் கண்டுகொண்டென் கண்ணிணை களிக்குமாறே; (௩)* ராமம் மேநுகதா த்ருஷ்டி: * நசாவஸ்யதி - * நத்வாபஸ்யமிறே. ஸௌந்தர்யஸாகரத்திலேமக்நரானார்; இவர்க்கு அழகு அஜ்ஞாதத்தை விஜ்ஞாதமாய்த்து. அத்ருஷ்டம் த்ருஷ்டமாகையாலே த்ருஷ்டம் அத்ருஷ்டமாய்த்து. அன்றிக்கே, (௪) "சிந்தைமற்றொன்றின் திறத்ததல்லா" (௪) 'ஸாமேவாநந்த்ருதுஷ்டாவானாந்யத்ர கச்சதி" என்னும்படி பரத்வாதிகளாய்த்து பரோக்ஷவிஷயமாகிறதென்னுதல்; (௫) "கட்கிலீ" என்னும்படியையிறே கண்ணால் கண்டநுபவித்தது. காணுதலையும் கண்டவளவிலே புண்டிதே. இப்படி * மைப்படி மேனியை யநுபவித்து மற்றவிஷயங்களைக் காணாக்கண்ணையுடையராயிருக்கிறவரைச் சொல்லுகிறது.

(வேதாத்யுதிகாய்ந மிவெ உஷித்வா ஹநம்ஸ்ஃசு வேதிப்தகாய மநஸைமுநிவாஹநம்தும்) என்று — யாவரொருவர் "கண்டகண்கள் மற்றொன்றினைக்காணாவே" என்று அறுதியிட்டார், அப்படிப்பட்ட அந்தமுநிவாஹநனை. [உநமெவ - மநஸைவ] மநஸ்ஸாலே ப்ரதிபத்திபண்ணுகிறேனென்றபடி. (௬) "அயனலர்கொடுதொழுதேத்த" என்னும்படி ஹம்ஸவாஹநனை சதுர்முகன் பஹுமுகனாக அநுஸந்தாப்போலே முநிவாஹநரானை இவர் ஏகமுகராக இரண்டு வகையாலும் கண்டநுபவிக்கிறார்.

(௭) "க்ஷீராப்திகேயாங்கதோ காணஞ்ச ஹ்ருஷ்டேந்த்ரானி வெஹஸ்வெஷிஷ்டு விபாக்ஷ ஹம்ஸோஸ்வாஹிகேளவஹம் ஸ்ரீ

(க) சாந்தோக்ய-உ-க. (உ) திருமாலை கள. (௩) ரா-...
(௪) உத்தர-ரா. (௫) நாய்-ச உ ௩. (௬) தி-மொ ௫-உ-௬.
(௭) ஹம்ஸஸந்தேசவ்யாஹாரம்.

யாவதெசுவ்யாப்யா-வஷிதொபவிமரஜஸூ॥ வருக்ஷவாசீகவார வ்யாவஸ ஸமெெவஶ்ராந்வமயோபிதாஜ்ரஜஸூ। ஸவை ரூ- ரத்நைர்ஜ்வலத மெகாஜம் சுயாநத ஸூவியஜ்ஞவந்ரூகஸூ॥ ஹஸ்தாவயாநம் ப்ருஸ்ருதாந்ஹஸ்தம் நிகுஞ்சிதோததாங்க பாதயுஸ்ஸூ। ஸதீர்க்ககவர்வஸமுதக்ரவேஷம் ஸுஜஜூதல்பம் பொளஷம்ததர்ஶ-கிரீடகேயூரஹாரகுண்டலம் ப்ரலம்பமுக்தாமணி ஹேமபூஷிதம் - விஶாலவக்ஷஸ்ஸ்தல ஶோபிகௌஸ்துபம்। ஶ்ரியாச தேவ்யாப்யுஷிதோருவக்ஷஸம்॥ ப்ரதப்தசாமீகரசாருவாஸஸம்। ஸுமேகலாநூபுர ஶோபிதாங்க்ரிகம்। ஸுபங்க்திஜாத ம்ருதுள கோமளம் ததாநமச்சச்சவியஞ்ஞஸூத்ரகம்॥ புஜோபதாநம்ப்ரஸருதாங்யஹஸ்தம் நிகுஞ்சிதேதர ததாங்க பாதயுக்மம்-ஸதீர்க்கமூர்வம்ஸமுதக்ரவேஷம் புஜங்கதல்பம் புருஷம் ததர்ஶ” என்று ப்ரஹ்மாவானவன் அபிமாநியாகையாலே, முடியே தொடங்கியநு பவித்தான்; இவர் அடியாராகையாலே அடியேதொடங்கி அநுப வித்தார். அவன்கண்டவநந்தரம் விஷயங்களையும் கண்டான்; இவர்விஷயங்களைக் கண்டிலர். “திருக்கமலபாதம் வந்தென் கண்ணி னுள்ளன” “கண்டகண்கள் மற்றொன்றினைக் காணாவே” என்றார்.

வீணையும் கையுமாய் ஸேவிக்கிற இவர்க்கு * சேமமுடை நாரதனாரும் ஒருவகைக்கு ஒப்பாகார்.

பெரியாழ்வார் அவதாரத்தி லநுபவம் இவர்க்கு அர்ச்சாவ தாரத்திலே; அவர் * “பாதக்கமலம்” என்றதை ‘திருக்கமல பாதம்’ என்றார்; * “பீதகச்சிற்றாடையொடும்” என்றதை அரைச்சிவந்த வாடையின்மேல்” என்றும் * அழகியவுந்தியை * யனைப்படைத்ததோரெழிலுந்தியென்றும் * பழந்தாம்பாலார் தவுதரத்தை * தருவயிற்றுதரபந்தமென்றும்; * குருமாமணிப் பூண் குலாவித்திகழுட திருமார்வை * திருவாரமார்வென்றும்; யுண்டமும் நாடுமடங்க விழுங்கிய கண்டத்தை * முற்றுமுண்ட கண்டமென்றும்; * நெய்த்தலை நேமியும் சங்கும் நிலாவிய கைத்த லத்தை * கையினார் சுரிசங்கனலாழியரென்றும்;* செந்தொண்டை வாயை * செய்யவாயென்றும; கண்களிருந்தவாவென்றதை* அப் பெரியவாய கண்களென்றும், * உருவுகரிய வொளிமணி வண்ண னென்றதை * எழில் நீலமேனியென்றும் * குழல்களிருந்தவா வென்றதை - * துளவவிரையார் கமழ்நீண்முடியென்று மருளிச்

செய்தார், * கோவலனாய் வெண்ணெயுண்ட வாயனிறே பெரிய பெருமாள். ஆகையால் அநுபவத்தில் இருவரும் ஸஜாதீயரா யிருப்பது. இப்படிமநப்ரீதி பிறக்கும்படி அநுபவித்த ஆழ்வாரை இங்கு மநப்ரீதி பிறக்கும்படி "மநஸா" என்று-மநஸ்ஸாலே ஸேவிக்கும்படி சொல்லுகிறது. (க)

திருமலைநம்பி அருளிச்செய்தது.

மூ.—காட்டவேகண்டபாத கமலநல்லாடையுந்தி
தேட்டருமுதரபந்தந் திருமார்வுகண்டஞ்செவ்வாய்
வாட்டமில்கண்கள்மேனி முனியேறித்தனிபுகுந்து
பாட்டினால்கண்டுவாழும் பாணர்தாள் பரவினோமே.

ப-ரை.—காட்டவே-காண்பித்தபடியே, கண்ட-ஸேவித்த, கமலபாதம்-திருவடித்தாமரைகளும், நல் ஆடை - விலக்ஷணமான திருப்பீதாம்பரமும், உந்தி-திருநாபியும், தேட்டரும்-கிடைத்தற்கரிய, உதரபந்தம்-பொன் அரைநாணும், திருமார்வு-*அலர்மேல் மங்கையுறைமார்பும், கண்டம்-திருக்கழுத்தும், செம்வாய்-சிவந்தவாயும், வாட்டம் இல்-சோர்விலாத, கண்கள்-திருக்கண்களும், (இவற்றோடு கூடிய) மேனி-திவ்யமங்கள விக்ரஹத்தை, முனிஏறி-லோகஸாரங்க மஹாமுநியின் திருத்தோளின் மேலேறி, தனிபுகுந்து - தனியே உள்ளே ப்ரவேசித்து, கண்டு-ப்ரத்யக்ஷித்து, பாட்டினால்-வ்வநுபவ பரீவாஹரூபமான காநங்களாலே, வாழும்-ஆநந்தநிர்ப்பரராயிருக்கிற, பாணர்-திருப்பாணாழ்வாருடைய, தாள்-திருவடிகளை, பரவினோம்-அணுகப்பெற்றோம்.

அ.—(காட்டவேகண்ட பாதகமலம்) பெரியபெருமாளைப் பாதாதிகேசாந்தமா யநுபவிக்கப்பெற்ற பாண்பெருமாளை ஸ்தோத்ரம் பண்ணி ஹர்ஷிக்கும்படி சொல்லுகிறது.

வ்யா.—(காட்டவேகண்ட பாதகமலம்) "அரங்கத்தம்மான் திருக்கமலபாதம் வந்தென் கண்ணினுள்ளன வொக்கின்றவே" என்று "ஸ்ரீரங்கேசயபாதபங்கஜயுகம் - ஸ்ரீரங்கேசயபாதபங்கஜயுகம்" என்ற - * ஸ்ரீரங்கராஜ சரணாம்புஜங்களைச் சொல்லுகிறது. (நல்லாடை) "அரங்கத்தம்மான் அரைச்சிவந்தவாடை" என்

ஸ்ரீரங்கநாதனுடைய பீதாம்பரத்தைச் சொல்லுகிறது. (உந்தி) “ ... தரவிந்தினையான் - அயனைப் படைத்ததோ ரெழிலுந்தி” என்று - ஸ்ருஷ்டி(யி)ஸம்விதாநமான நாபீபத்மத்தைச் சொல்லுகிறது.

(கேட்டருமுதரபந்தம்) * கேட்டரும் திறல்கேளனை தென்னரங்கனுடைய கேட்டற்கரிய வுதரபந்தம். “அரங்கத்தம்மான் திருவயிற்றுதரபந்தம்” என்று -(க) “வடதம்ஷிணொஶஈவெஙநுஷ பட்டம் கிலேதரபந்தநம்” என்றதைச்சொல்லுகிறது. (திருமார்வு) “அரங்கத்தம்மான் திருவாரமார்பு” என்று-லக்ஷ்மீலளித க்ருஹமான வக்ஷஸ்ஸ்தலத்தைச் சொல்லுகிறது. (கண்டம்) “அரங்க நகர்மேயவப்பன் முற்றுமுண்டகண்டம்” என்று ஸ்ரீரங்கநேதாவின் கண்டத்தைச் சொல்லுகிறது. (செவ்வாய்) “அணியரங்கனார் - செய்யவாய்” என்று (உ) “ஸுதாஸ்யந்தாமொஹாஜஜ் - அதர மதுராம்போஜம்” என்று - அருணாதரபல்லவத்தைச் சொல்லுகிறது. (வாட்டமில்கண்கள்) * க்ஷீணோஜ்வலமாய் அழலாணியையுடைய தாமரைப்பூவில் வ்யாவ்ருத்தமாய், * ஸதைகரூபமாய, “அரங்கத் தமலன் முகத்துக் கரியவாகிப்புடைபரந்து மிளிர்ந்து செவ்வரியோடி நீண்டவப்பெரியவாய கண்கள்” என்று * விஸாலஸ்ஷீதாய த்ருஶிரஸிஸிரா தாம்ர தவளமான ஸ்ரீரங்கப்ரணயி நயநாப்ஜங்களைச் சொல்லுகிறது. (மேனி) ஏவம்விதமான திவ்யமங்கள விக்ரஹத்தை.

(பணிமேற்) முநிவாஹநராய், (தனிபுகுந்து) இந்தமஹா போக(ஸேமா)த்திலே தாம் ஏகராய் உள்புகுந்து (பாட்டினால்) அநுபவத்துக்குப் பாசுரமிட்டுப்பேசின “அமலனாதிபிரான்” என்கிற ப்ரபந்தத்தின்பாட்டுக்களாலே, * அண்டர்கோனணியரங்கனைக் கண்டு வாழுமவராய்த்து இவர். பின்பு இவ்வநுபவத்துக்குபட்டர் தேபரிகரானார். (கண்டுவாழும்) காட்சியே வாழ்ச்சியாக வாழுகிற. பாணர்தாள்—ஸ்ரீபாணியாய், பெரியபெருமாள் திருவடிக்கீழே நிரந்தர ஸேவைபண்ணிக்கொண்டு நிற்கிறதிருப்பாணாழ்வார் திருவடிகளை (பரவினோம்) ஸ்தோத்ரம் பண்ணினோம். அலப்யலாபமானது லபிக்கவும் பெற்றோம்; இனியொருகுறைகளு மில்லையென்கிறது.

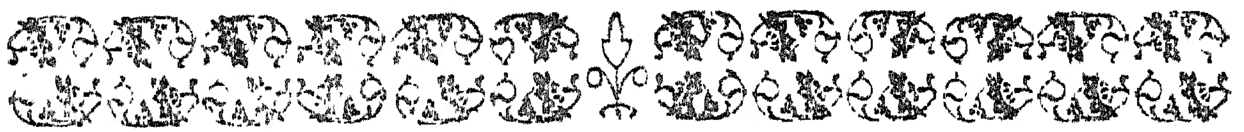
பிள்ளைலோகம் ஜீயரருளிச்செய்த

அமலனாதிபிரான் தனியன் வ்யாக்யானம் முற்றிற்று.

பிள்ளைலோகம் ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

(க) ர-ஸ்த-க-ககரு. (உ) ர-ஸ்த-உ-௪௦௩.

ஆழ்வார் எம்பெருமானார் ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்,

பெரியவாச்சான்பிள்ளை அருளிச்செய்த

அமலனாதிபிரான் வ்யாக்யாநாவதாரிகை.

ப்ரணவம்போலே அதிஸங்குசிதமாயிருத்தல், வேதமும் வேதோப ப்ரும்ஹணமான மஹாபாரதமும்போலே பரந்து துறப்புக் கூடாயிருத்தல் செய்யாதே பத்துப்பாட்டாய் ஸங்க்ரஹமாய் ஸர்வாதிகாரமுமாயிருக்கும். (க) "வெதொபப்ரும்ஹணார்த்தாய தாவக்ராஹயத ப்ரபு: - வேதோபப்ரும்ஹணார்த்தாய தாவக்ராஹயத ப்ரபு:" என்றும், (க) "வெதாநத்யாபயாமாஸ மஹாபாரத பஞ்சமாந் - வேதாநத்யாபயாமாஸ மஹாபாரத பஞ்சமாந்" என்

ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

அழகிய மணவாளப்பெருமாள் நாயனாரருளிச்செய்த

அமலனாதி பிரான் வ்யாக்யாநாவதாரிகை.

வேதம்போலே முதலாழ்வார்கள் மூவரும் பரத்வத்திலே மண்டி அர்ச்சையையும் தொட்டுக்கொண்டு போந்தார்கள்; ராமம் மீதி பகவானைப்போலே ஸ்ரீ குலசேகரப்பெருமாள் ராமாவதாரத்திலே ப்ரவணராய் அர்ச்சாவதாரத்தையு மநுபவித்தார்; ஸ்ரீ பராஸர பகவானையும் ஸ்ரீ வேதவ்யாஸபகவானையும்போலே, நம்மாழ்வாரும் பெரியாழ்வாரும் * ஆழ்வார் திருமகளாரும் க்ருஷ்ணாவதாரத்திலேமண்டி அர்ச்சாவதாரத்தை அநுபவித்தார்கள்; திருமழிசைப்பிரான் (உ) "நான்முகனை நாராயணன் படைத்தான்" என்று தொடங்கி, (ங) "இனியறிந்தேனீசற்கும் நான்முகற்குந் தெய்வம்" என்று-தேவதாந்தர பரத்வநிரஸநத்திலே தத்பரராயிருந்தார்;

ஸ்ரீமதேராமாநுஜாயநம:

அரும்பதவிளக்கம்.

அமலன் ப்ரவேஸே; ப்ரபந்த வைலக்ஷண்யமருளிச்செய்கிறார் (ப்ரணவமித்யாதி) (துறப்புக்கூடு) பதறும்கூளமுமகூடடித்தூற்றும்பொலி. துறப்புக்கூடானபடி யெப்படி யென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (வேதோபப்ரும்ஹணேத்

(க) ஸங்க்ஷேபே. (உ) நா-திருவ-க. (ங) நா-திருவ-கக.

னும் சொல்லுகிறபடியே - வேதோபப்ருஹ்ஹணமான மஹாபாரத ராமாயணங்களும், (க) "நாராயணகதாமிதம் - நாராயணகதாமிமம்" இத்யாதிகளைச் சொல்லிவைத்து பகவத்கதை யல்லாதவற்றையும் சொல்லிவைத்தது.

திருவாய்மொழியும் (உ) "அமர்சுவையாயிரம்" (ங)'பாலோடமுதன்னவாயிரம்" (ச) "உரைகொளின்மொழி" என்றும் * ஏதமிலாயிரமாயிருந்ததேயாகிலும்அந்யாபதேஸஸ்வாபதேஸமென்ன, ஸாமாநாதிகரண்ய ஜ்ஞாபகமென்ன, த்ரிமூர்த்திஸாம்ய தது த்தீர்ண தத்வ விஶேஷமென்ன இவைதொடக்கமான அருமைகளையுடைத்தாயிருக்கும்; திருநெடுந்தாண்டகமும் பரப்பற்று மூப்பதுபாட்டாயிருந்ததேயாகிலும் அதுக்கும் அவ்வருமைகளுண்டு; திருமாலைக்கு அவ்வருமைகளில்லையே யாகிலும் தம்முடைய லாபாலாபரூபமான ப்ரியா ப்ரியங்களை ப்ரதிபாதியாநிற்கும்; திருப்பல்

திருமங்கையாழ்வார், (ரு) "தோரார் நிறைகதிரோன் மண்டலத்தைக் கீண்டுபுக்கு; ஆராவமுதமங்கெய்தி, அதில்நின்றும் வாராதொழிவ தொன்றுண்டே, அதுநிற்க ஏரார் முயல்விட்டுக் காக்கைப்பின்போவதே" என்று - பரத்வத்தைக் காற்கடைக்கொண்டு அர்ச்சாவதாரத்திலே யிழிந்து அதுதன்னிலும் ஓரிடத்திலிரண்டிடத்திலன்றிக்கே, (சா) "நெருநற்கண்டது நீர்மலையின்றுபோய்க் கருநெல்சூழ் கண்ணமங்கையுள் காண்டும்' என்கிறபடி * தானுகந்த ஊரெல்லாம் தன்தாள் பாடிப் பரபரப்பாய்த் திரிந்தார். பெரிய பெருமாளையும் அல்லாத திருப்பதிகளோபாதி (எ) "கண்டியூரரங்கம் மெய்யம் கச்சிபேர் மல்லை" என்று * கோல்தேனுக வநுபவித்தாரித்தனையிறே; அதுதானும், (அ) "என்றசொற்கள் வந்தடியேன் மனத்திருந்திட" என்கிறபடியே - பெரியபெருமாளுடைய விபவதசையிற்பாசுரங்களுபதேஸமாய்க்கொண்டு தந்திருவுள்ளத்திலே ஊற்றிருக்க, (அ) "நின்னடியிணையடைந்தேன்" என்று-திருவடிகளையநுபவித்தவளவிறேயுள்ளது;

(க) பார-
(உ) தி-வாய்-க ங-கக.
(உ) தி-வாய்-அ-சா-கக.
(ச) தி-வாய்-சா-ரு-ங.
(ரு) சிறியதிருமடல்.
(சா) தி-மொ-க0-க-க.
(எ) திருக்குறு-கக.
(அ) தி மொ-ரு-அ-க.

லாண்டுக்கு இக்குற்றங்களில்லையேயாகிலும் அதுக்குமொரு குற்றமுண்டு; த்ரிவிதாதிகாரிகளுடைய குணாநுகுணங்களை ப்ரதிபாதிக்கையாலே; ப்ரணவம்போலே அல்ல, அதிஸங்க்ஷிப்தமாய் ஸார்த்ரேயமாயிராகையாலே (க) 'யதிஹாஸ்தி ததந்யத்ர யந்நேஹாஸ்தி ந தத்க்வசித் - யதிஹாஸ்தி ததந்யத்ர யந்நேஹாஸ்தி ந தத்க்வசித்' என்கிறபடியே - ஆயிரத்திலொன்றும் கடலில் குளப்படியும் போலே புறம்பில்லாதவையெல்லாம் இதிலேயுண்டாய்† இதிலில்லாதவொன்றும் புறம்பின்றியேயிருக்கும்.

பரவ்யூஹவிபவங்களை ப்ரதிபாதிக்கையன்றிக்கே அர்ச்சாவதாரரூபேண வந்தவதரித்து* திருவரங்கப்பெருநகருள் தெண்ணீர்ப் பொன்னி திரைக்கையாலடிவருடப் பள்ளிகொள்ளும் கருமணியை” க்கோமளத்தைக் கண்டுகொண்டு, மணத்தூணே பற்றி நின்று வாயாரவாழ்த்துகிற ப்ரபந்தமாகையாலே எல்லாப்ரபந்தங்களிலும் இப்ப்ரபந்தத்துக்கு வைலக்ஷண்யமுண்டு. மற்றையாழ்வார்களிற்காட்

ஸ்ரீ தொண்டரடிப்பொடியாழ்வார் பெரியபெருமாளையநுபவியாநிற்கச்செய்தே தம்மையுணர்ந்தநுபவிப்பதுபரோபதேசம் பண்ணுவது, ஸபத (௪) பூர்வகமாகப் பெரியபெருமாளுடைய பரத்வஸ்தாபநம் பண்ணுவதாய், அந்யபரராய்ப் போந்தார்; இவர் அங்ஙனன்றியே "ஷாட்குண்ய-பூர்ணம்" என்று சொல்லுகிறபடியே பரத்வாதிகளால் பூர்ணரான பெரியபெருமாளையே யநுபவிக்கிறார்; நம்மாழ்வார் தொடக்கமான ஆழ்வார்களுக்கு பகவதநுபவம் நடவாநிற்கச்செய்தே முன்புள்ள ஜந்மபரம்பரைகளிலுண்டான து:காநுபவஸ்மரணத்தாலும் ஸ்வரூபாநுரூபமான பகவத்போக (ஸோம)த்திலுடைய அலாபத்தாலும் க்லேஸாநுபவம கல்சி நடவாநின்றது.

ஜாத்யந்தனுக்குக் கண்ணைக்கொடுத்துக் கடலையிலக்காக்குமாபோலேயும், அர்ஜுநனுக்கு திவ்யசக்ஷுஸ்ஸைக் கொடுத்து வைஸ்வரூப்யத்தைக் காட்டி அநுபவிப்பித்தாப்போலேயும், அக்ரூர

எல்லாவற்றிலும்பற்ற ஆதிக்யம் எத்தாலேயென்ன, அருளிச்செய்கிறார் (யதிஹாஸ்தீத்யாதி). வக்த்ருவைலக்ஷண்ய மருளிச்செய்கிறார் (மற்றையாழ்வார்களித்யாதி),

(க) பாரத- † (பா) இதிலுள்ளவை.

டில் இவர்க்கு நெடுவாசியுண்டு; - "பல்லாண்டு" "போற்றி" என்று பாவிக்கவேண்டிற்று - அவர்களுக்கு; அதுவேண்டாதே ஜந்மஸித்த மாய்த்து இவர்க்கு. (க) "குலங்களாய வீரிரண்டிலொன்றிலும் பிறந்திலேன்" என்கிறபடியே இவர் தம்மைநாலு வர்ணத்திலும் புறம்பாக நினைத்திருப்பர்; பெரியபெருமாளும் அப்படியே நினைத்திருப்பர்; நித்யஸூரிகள் நாலுவர்ணத்திலு முள்ளாரல்லரே. "ஆழ்வார்கள் இருகரையர்" என்னும்படியிறே ஸ்ரீ தொண்டரடிப்பொடியாழ்வாரை காந்த்யம்; அவரிலும் இவர் "பரோபதேசமும் இதரநிரஸந

மாலாகாராதிகளுக்கு ஸௌந்தர்ய ஸௌசீல்யாதிகுணாவிஷ்காரத்தாலே அநுபவிப்பித்தாப்போலேயும், (உ) "ஏகைகஸ்மிந் பரமவயவே நந்த ஸௌந்தர்யமக்நம் ஸர்வம் த்ரக்ஷ்யே கதமிதி முதா மாமதாமந்தசக்ஷு:। ஸ்வாம் ஸௌப்ராத்ரவ்யதிகரகரம் ரங்கராஜாங்ககாநாம் லாவண்யம் பரிணமயிதா விச்வபாரீணவ்ருத்தி:- ஏகைகஸ்மிந் பரமவயவேநந்த ஸௌந்தர்யமக்நம் ஸர்வம்த்ரக்ஷ்யேகதமிதி முதா மாமதாமந்தசக்ஷு:। த்வாம்ஸௌப்ராத்ரவ்யதிகரகரம்ரங்கராஜாங்ககாநாம் தல்லாவண்யம் பரிணமயிதா விச்வ பாரீணவ்ருத்தி:" என்கிறபடியே-இவருடைய ஸத்யதையாலே பெரியபெருமாள் அர்ச்சாரூபமாயிருக்கச் செய்தேயும் தம்முடைய ஸௌந்தர்யத்தை ஆவிஷ்கரிக்க அந்த ஸௌந்தர்ய ஸாகரத்தை லாவண்யமாகிற மரக்கலத்தாலே எங்கு மொக்க வநுபவிக்கிறார்.

இன்னம் மற்றையாழ்வார்களிற்காட்டில் இவர்க்கு, வாசி; "பல்லாண்டு" "போற்றி" என்றுபாவிக்கவேண்டிற்றுஅவர்களுக்கு அது வேண்டாதே இவர்க்கு அது ஜந்மஸித்தமாய்த்து. (க) "குலங்களாய வீரிரண்டி லொன்றிலும் பிறந்திலேன்" என்கிறபடியே - இவர் தம்மை நாலுவர்ணத்துக்கும் புறம்பாக நினைத்திருப்பர்; பெரியபெருமாளும் அப்படியே நினைத்திருந்தார்; நித்யஸூரிகள் நாலுவர்ணத்திலு முள்ளாரல்லரே. ஆழ்வார்கள் இருகரைய ரென்னும்படியிறே ஸ்ரீ தொண்டரடிப் பொடியாழ்வார் ஐகாந்த்யம்; அவரிலும் இவர் பரோபதேசமும் இதர நிராகரணமும் அநுபவவிரோதி" என்று

(க) திருச்சந்த-௯௰ (உ)

மும் அநுபவவிரோதி" என்று வெறும் பெரிய பெருமாளையே அடித்தலை செவ்விதாக வநுபவிக்கிறார்.

(க) [ஸ்நேஹோ மேபரம:-ஸ்நேஹோமேபரம:] (உ) "என்றனளவன்றால் யானுடையவன்பு". [ராஜம்ஸ்த்வயி-ராஜ்ம்ஸ்த்வயி] இது தானும் என்னால் வந்ததன்று, *அதுவுமவனதின்னருளே. [நித்யம் ப்ரதிஷ்டித:-நித்யம் ப்ரதிஷ்டித:] இன்றன்றாகில் மற்றொருபோது கொடுபோகிறோமென்ன; அங்ஙன் செய்யுமதன்று, தர்மியைப்பற்றி வருகிறதாகையாலே; (உ) "நின்னலாவிலேன்காண்" என்னுமாபோலே. [பக்திஸ்ச நியதா - பக்திஸ்சநியதா] ஸ்நேஹமாவதென், பக்தியாவதென். (பக்தியாவதென்னென்னில்; பெருமாளை யொழியச் செல்லாமை பிறந்து வ்யதிரேகத்தில் முடிந்த சக்ரவர்த்திநிலை-ஸ்நேஹம்; பக்தியாவது-"நில்" என்ன, (ந) "குருஷ்வ - குருஷ்வ" என்னும்படியாய் முறையறிந்துபற்றின இளையபெருமாள் நிலை.

[வீர-வீர] தன்னைத் தோற்பித்ததுறை. உம்முடைய வீரங்கொண்டு புறம்பே வென்றீரென்று இங்குவெல்லமுடியாது, தானும்

வெறும் பெரியபெருமாளையே அடிக்கும்தலைக்கும் செவ்விதாக வநுபவிக்கிறார்.

(க) [ஸ்நேஹோ மேபரம:-ஸ்நேஹோமேபரம:] (உ) "என்றனளவன்றால்யானுடையவன்பு." [ராஜம்ஸ்த்வயி-ராஜம்ஸ்த்வயி] இது தானும் என்னால் வந்ததன்று; *அதுவுமவனதின்னருளே [நித்யம் ப்ரதிஷ்டித:-நித்யம் ப்ரதிஷ்டித:] இன்றன்றாகில் மற்றொருபோது கொடுபோகிறோமென்ன; அங்ஙன் செய்யுமதன்று, தர்மியைப்பற்றி வருகிறதாகையாலே.(ந)' நின்னலாவிலேன்காண்" என்னுமாபோலே. [பக்திஸ்ச நியதா-பக்திஸ்ச நியதா] ஸ்நேஹமாவதேது, "பக்தியாவதேதென்னில்; பெருமாளையொழியச் செல்லாமைபிறந்து வ்யதிரேகத்தில் முடிந்த சக்ரவர்த்திநிலை-ஸ்நேஹம்; பக்தியாவது-"நில்"என்ன, (ந):'குருஷ்வ-குருஷ்வ" என்னும்படி முறையறிந்து பற்றின இளையபெருமாள் நிலை. [வீர-வீர] தன்னைத்தோற்பித்த

பெருமாளையொழிய வேறொரு ஸ்தலாந்தரமறியாதது எப்படியிருக்கிறதென்ன, அருளிச் செய்கிறார் (ஸ்நேஹோமேயித்யாதி).

(க) உத்தர-ரா- (உ) உ-திருவ ௧00. (ந) தி-வாய்-உ-ந-எ. (ச) ரா-ஆ.

விஜ்ஞையாலே தோற்பித்த துறையைப்பிடித்துப் பேசுகிறான். [ஸாவோநாந்யத்ர மஜ்ஜதி - பாவோநாந்யத்ரகச்சதி] என்னை மீட்டாராகிலும் என்னுடைய நெஞ்சைமீட்கப்போகாது. 'அந்யத்ர - அந்யத்ர'' என்கிறது- (க) ''மற்றாருமுண்டென்பார்'' என்னுமா போலே கொடுபோக நினைத்ததேசத்தின் பெருங்கூட்டத்தனக்கு அஸஹ்யமாயிருக்கிறபடி. இப்படி ராமாவதாரமல்லதறியாத திருவடியைப் போலேயாய்த்து இவரும், இவர் தேவாரமான பெரியபெருமாளையல்லது பரவ்யூஹவிபவங்களையறியாதபடியும்.

துறை [ஸாவோநாந்யத்ர மஜ்ஜதி-பாவோநாந்யத்ரகச்சதி] (க) ''மற்றாருமுண்டென்பார்'' எனனுமாபோலே கொடுபோக நினைத்த தேசத்தின் பெருங்கூடத் தனக்கு அஸஹ்யமானபடி. இப்படி ராமாவதாரமல்லதறியாத திருவடியைப்போலேயாய்த்து-இவரும், அவர் தேவாரமான பெரியபெருமாளையல்லது பரவ்யூஹ விபவங்களையறியாதபடியும்.

அநுபாவ்யரான பெரியபெருமாள் தம்மைப்பார்த்தாலும், பரத்வம்போலே தேசவிப்ரக்ருஷ்டமாயிருத்தல், வ்யூஹம்போலே தத்ப்ராயமாயிருத்தல், விபவம்போலே காலவிப்ரக்ருஷ்டமாயிருத்தல், அந்தர்யாமித்வம்போலே அசக்ஷுர்விஷயமாயிருத்தல், அர்ச்சாவதாரங்கள்போலே * தெய்வமல்லால் செல்லவொண்ணாதிருத்தல், அநுவர்த்திக்கும்போ * சிலைக்கை வேடரேயாய் பயங்கரராயிருத்தல், பெரிய ஏற்றமேற வேண்டியிருத்தல், வருந்திப் பெருங்கூட்டத்தோடேபோயேறினால் *கானமும்வானரமும் வேடுமேயாய் * மேலைவானவரின்றிக்கே யிருத்தல் செய்கையன்றிக்கே இத்தேசத்திலே இக்காலத்திலே எல்லார் கண்ணுக்கும் விஷயமாய்க்கொண்டு (க)''பத்தர்களும் பகவர்களும் பழமொழிவாய் முனிவர்களும் பரந்தநாடுஞ் சித்தர்களுந் தொழுதிறைஞ்சத் திசைவிளக்காய் நிற்கின்ற திருவரங்கம்'' என்கிறபடியே—எல்லார்க்கும் நின்றநின்ற நிலைகளிலே ஆஸ்ரயிக்கலாம்படி ஸர்வஸுலபருமாய் (உ) ''வன்பெருவானகம்'' இத்யாதிப்படியே உபயவிபூதியையும் நிர்வஹித்துக் கொ

(க) சிறியதிருமடல். (உ) பெரு-தி-க.

ஸ்ரீவைகுண்டம் திருப்பாற்கடல் திருவவதாரஸ்தலம் உகந்தருளின திருப்பதிகள் இவையெல்லாம் பெரியபெருமாளேயானுபோலே அவ்வோவிடங்களிலுண்டான ஸௌந்தர்ய குணசேஷ்டிதாதிகளெல்லாம் பெரியபெருமாள் பக்கலிலே காணலாம். பெரியபெருமாளழகும் ஐஶ்வர்யமுமெல்லாம் பரமபதத்திலே முகுளிதமாயிருக்கும்; அவதாரத்தில் ஈரிலைபோரும்; இங்கேவந்தபின்பு தழைத்தது. எங்ஙனேயென்னில்;—(க) * பொங்கோதஞ்சூழ்ந்த புவனியும் விண்ணுலகுமங்காதும் சோராமேயாள்கின்ற வெம்பெருமான் செங்கோலுடைய திருவரங்கச்செல்வனாரகையாலே அவ்வோவிடங்களில் ஸங்குசிதமாயிருந்ததிறே.

தன்னையுகந்தாரை யநுபவிக்கையன்றியே, 'தான்' என்றால்

ண்டுபோருகிற மேன்மையை யுடையராய், இப்படி ஸர்வாதிகருமாய் ஸர்வஶேஷியுமாய் ஸர்வரக்ஷகருமாய் ஸர்வஸமாஶ்ரயணீயருமாய் நிரதிஶயபோக்ய பூதருமாயிருப்பவர். (உ)''ஶேஷ்வேஷு ராஷ்ட்ராயாயாவந்நே நவ்யஸீக்ஷி - ஸேவ்ஞ்யேபுஷ்தாச்சாலாயாம் யாவந்மே நப்ரஸீததி' என்று 'ஸ்ரீபரதாழ்வான் என்தலையில் சுமைவாங்கினாலல்லது எழுந்திரேனென்று கிடந்தாப்போலே உங்கள்சுமைகளை என்தலையில்வைத்தாலல்லது எழுந்திரேன்.(ங)''யோகக்ஷேமம் வஹாம்யஹம்-யோகக்ஷேமம் வஹாம்யஹம்' என்று கிடக்கிறவர்றே. ஸ்ரீவைகுண்டம், திருப்பாற்கடல், திருவவதாரங்கள், உகந்தருளின திருப்பதிகளெல்லாம் பெரியபெருமாளே யானுப்போலே அவ்வோவிடங்களிலுண்டான ஸௌந்தர்ய குணசேஷ்டிதாதிகளெல்லாம் பெரிய பெருமாள் பக்கலிலே காணலாம்.

பெரியபெருமாளுடைய அழகும் ஐஶ்வர்யமும் பரமபதத்தில் முகுளிதமாயிருக்கும்; அவதாரத்திலே ஈரிலைபெறும்; இங்கே வந்தபின்பு தழைத்தது. எங்ஙனேயென்னில்; * பொங்கோதஞ்சூழ்ந்த புவனியும் விண்ணுலகும் அங்காதுஞ் சோராமே யாள்கின்ற எம்பெருமான் செங்கோலுடைய திருவரங்கச்செல்வனாரகையாலே அவ்வவ்விடங்களில் ஸங்குசிதமாயிருந்ததிறே; தன்னையுகந்தாரநுபவிக்கையன்றிக்கே ''தான்'' என்றால் விமுகராயிருப்பாருங்கூட

எல்லா ஸ்தலங்களையும் விட்டுப்பெரிய பெருமாளைப்பற்றுகைக்கு ஹேது வேதென்ன, அருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீவைகுண்டமித்யாதி).

(க) நா-தி-கூ-ரு. (உ) ரா-அ. (ங) கீ.

விமுகராயிருப்பாரும் கண்டநுபவிக்கலாம்படி யிருக்கையாலே நீர்மையினால் வந்தவேற்றமுமிங்கேயுண்டு; குணாதிக்யத்தாலேயிறே வஸ்துவுக்கு உத்கர்ஷம்; குணம் விலைபெறுவது இங்கேயிறே. குணத்திலகப்பட்டார் இவ்விஷயம்போக்கி அறியார்களிறே.

(க) "யதோ வாசோ நிவர்த்தந்தே-யதோவாசோ நிவர்த்தந்தே" என்று - வேதங்களுக்கெட்டாத ஸர்வேஶ்வரனை, ஆற்றில் தண்ணீரோபாதி ஆற்றுக்குள்ளே கண்டநுபவிக்கலாம்படி யிருக்கிறவிடமிறே. * மறைக்கன்றுவரைமுனேந்தும் மைந்தன்மதுரவாறன அவ்வாறு இவ்வாறாய்ப்புக்காணும். இவர் தமக்கு ப்ராப்யரும்

வநுபவிக்கும்படி யிருக்கையாலே நீர்மையாலே வருமேற்றமிங்கே யுண்டு. குணாதிக்யத்தாலேயிறே வஸ்துவுக்கு உத்கர்ஷம்; குணம் விலைபெறுவதிங்கேயிறே. குணத்திலகப்பட்டார் இவ்விஷயம்போக்கி யறியார்களிறே. (க) "யதோ வாசோ நிவர்த்தந்தே-யதோவாசோ நிவர்த்தந்தே" என்று - வேதங்களுக்கு மெட்டாத ஸர்வேஶ்வரனை ஆற்றில் தண்ணீரோபாதி ஆற்றுக்குள்ளே கண்டநுபவிக்கலாம் படி யிருக்கிறவிடமிறே. * மறைக்கன்றுவரைமுனேந்தும், மைந்தனே மதுரவாறன அவ்வாறு இவ்வாறாய்ப்புக்காணும். ஆஶ்ரயணீயரானகையாலே மேன்மையும், நீர்மையாலே உபாயபாவத்தையும், வீர்யாதிகளாலே விரோதிநிரஸநத்தையும் ஸௌந்தர்யத்தையும் சொல்லுகையாலே போக்யதையும் சொல்லிற்றாகிறது ப்ராப்ய ஸ்வரூபம் அநுபவத்திலே மறைந்துபோய்த்து. இப்ப்ரபந்தந்தான் ப்ரணவம்போலே அதிஸங்குசிதமாயிருத்தல், வேதமும் வேதோபப்ருஂஹணமான மஹாபாரதமும்போலே பரந்து நுழைப்புக்கூடாயிருத்தல் செய்யாதே பத்துப்பாட்டாய் ஸங்க்ரஹமுமாய் ஸர்வாதிகாரமுமாய், (உ) "ப்ராப்யஸ்ய-ப்ராப்யஸ்ய" இத்யாதிப்படியே அர்த்தபஞ்சக ப்ரதிபாதகமுமாயிருக்கும்.

(அவ்வாறு இவ்வாறு) என்றது-ரஸோக்தி. க்ருஷ்ணன் தானேவந்து இவ்வாற்றிலே கண்வளர்ந்தானென்றபடி. ப்ரதிபாத்யவைலக்ஷண்யத்தைச் சொல்லாநின்றுகொண்டு ப்ரபந்தத்தினுடைய அவதாரணக்ரமத்தை அருளிச் செய்கிறார் (இவர்தமக்கித்யாதி).

(க) தைத்திரி. (உ) ஹாரீதஸ்ம்ருதி.

அ-வ்யா:—

(௧) "𑌵𑍇𑌦𑍋𑌪𑌬𑍃𑌂𑌹𑌣𑌾𑌰𑍍𑌥𑌾𑌯 𑌤𑌾𑌵𑌗𑍍𑌰𑌾𑌹𑌯𑌤𑌪𑍍𑌰𑌭𑍁𑌃-வேதோபப்ரும்ஹணார்த்தாய தாவக்ராஹயதப்ரபு:" என்றும். (௧) "𑌵𑍇𑌦𑌾𑌨𑌧𑍍𑌯𑌾𑌪𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸 𑌮𑌹𑌾𑌭𑌾𑌰𑌤𑌪𑌞𑍍𑌚𑌮𑌾𑌨𑍍 - வேதாநத்யாபயாமாஸ மஹாபாரத பஞ்சமாந்" என்றும் சொல்லுகிறபடியே - வேதோபப்ரும்ஹணமான மஹாபாரத ஸ்ரீராமாயணங்களும், (௨) "𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑌕𑌥𑌾𑌮𑌿𑌮𑌾𑌮𑍍-நாராயணகதாமிமாம்" இத்யாதிகளைச் சொல்லிவைத்து பகவத்கதையல்லாதவற்றையும் சொல்லிற்று; திருவாய்மொழியும், (௩) "அமர்சுவையாயிரம்" (௪) "பாலோடமுதன்னவாயிரம்" (௫) "உரைகொளின்மொழி" என்று *ஏதமிலாயிரமாயிருந்ததேயாகிலும், அந்யாபதேச ஸ்வாபதேசமென்ன, ஸாமாநாதிகரண்ய நிர்ணயமென்ன, த்ரிமூர்த்திஸாம்யததுத்தீர்ண தத்வவிஷேதமென்ன, இவைதொடக்கமான அருமைகளையுடைத்தாயிருக்கும்; திருநெடுந்தாண்டகமும் பரப்பற்ற முப்பதுபாட்டாயிருந்ததேயாகிலும் அதுக்கும் அவ்வருமைகளுண்டு; திருமாலைக்கு அவ்வருமைகளில்லையேயாகிலும் தம்முடைய லாபாலாபமான ப்ரியாப்ரியங்களை ப்ரதிபாதியாநிற்கும்.

திருப்பல்லாண்டுக்கு இக்குற்றங்களொன்றுமில்லையேயாகிலும் அதுக்குமொருகுற்றமுண்டு - த்ரிவிதாதிகாரிகளுடைய குண தோஷங்களை ப்ரதிபாதிக்கையாலே. இதுப்ரணவம்போலுமல்ல, அதி ஸங்குசிதமாய் துர்ஜ்ஞேயமாயிராமையாலே. (௬) "𑌯𑌦𑌿𑌹𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌤𑌦𑌨𑍍𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌯𑌨𑍍𑌨𑍇𑌹𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌨 𑌤𑌤𑍍𑌕𑍍𑌵𑌚𑌿𑌤𑍍 - யதிஹாஸ்திததந்யத்ர யந்நேஹாஸ்திநதத்க்வசித்" என்கிறபடியே, ஆயிரத்திலொன்றும் கடலிற்குளப்படியும்போலே புறம்பில்லாதவையெல்லாமிதிலேயுண்டாய் இதிலில்லாதவொன்றும் புறம்பின்றியேயிருக்கும் பரவ்யூஹவிபவங்களை ப்ரதிபாதிக்கையன்றியே அர்ச்சாவதாரரூபேண வந்தவதரித்து, * திருவரங்கப்பெருநகருள் தெண்ணீர்ப்பொன்னி திரைக்கையாலடிவருடப் பள்ளிகொள்ளுங் கருமணியைக் கோமளத்தைக் கண்ணாரக்கண்டு, * மணத்தூணேபற்றி நின்று வாயாரவாழ்த்துகிற ப்ரபந்தமாகையாலே எல்லா ப்ரபந்தங்களிலும் இப்ப்ரபந்தம்

---

(௧) ஸங்க்ஷேபே. (௨) பார- (௩) தி-வாய்-௧-௩-௧௧.
(௪) தி-வாய்-௮-௬-௧௧. (௫) தி-வாய்-௬-௫-௩. (௬)

ப்ராபகரும் ருசிஜநகரும் விரோதிநிவர்த்தகருமெல்லாம் பெரிய பெருமாளே யென்றிருக்கிறார்.

பலபோக்த்ருத்வம் தம்மதாயிருக்க, "எல்லாமவரே" என்கிறபடி யெங்ஙனேயென்னில்; ப்ரதமஸுக்ருதமும் தாஞய்,பேற்றுக்கு வேண்டுவன நிர்வஹித்துப்போந்த ஸௌஹார்த்தமும அத்தலையிலே கிடக்கையாலே, பேற்றுக்கு இத்தலையிலுள்ளது சொல்லப் பார்த்தம் போராதிறே; உள்ளதுண்டாகில் அநுக்ரஹத்துக்கு ஹேதுவாமித்தனை. இதரவிஷயங்களில் அருசியும் பகவத்விஷயத்தில அப்ரதிஷேதமும் விளைந்த இம்மாத்ரத்திலே பெரியபெருமாள் தம்முடைய ஸ்வரூப ரூபகுணவிபூதிகளைக் காட்டக்கண்டநுபவித்து ப்ரீதராகிறார். (க) "ஆநயைநம் ஹரிஶ்ரேஷ்ட - ஆநயைநம் ஹரிஶ்ரேஷ்ட" என்று-மஹாராஜரையிட்டு ஸ்ரீ விபீஷணாழ்வானை அருள்பாடிட்டாப்போலே, * தாழ்ச்சி மற்றெங்கும் தவிர்ந்து *கடைத்தலையிருந்துவாழும் சோம்பராயிருக்கிற லோகஸாரங்க மஹாமுநிகளை அருள்பாடிட்டு, "நம் பாடுவானை யழைத்துக்கொண்டு

விலக்ஷணம். இவர், தமக்கு ப்ராப்யரும் ப்ராபகரும் ருசிஜநகரும் விரோதிநிவர்த்தகரும் எல்லாம் பெரியபெருமாளே யென்கிறார். பலபோக்த்ருத்வம் தம்மதாயிருக்க, "எல்லாமவரே" என்கிறபடி யெங்ஙனேயென்னில்,—ப்ரதம ஸுக்ருதமும்தாஞய் இப்பேற்றுக்கு வேண்டுவன நிர்வஹித்துப்போந்த ஸௌஹார்த்தமும் அத்தலையிலே கிடக்கையாலே பேற்றுக்கு இத்தலையிலுள்ளது சொல்லப் பாத்தம் போராதிறே. உள்ளதுண்டாகில் அவனநுக்ரஹத்தாலே யாமித்தனை.

இதரவிஷயங்களில் அருசியும் பகவத்விஷயத்தில் அப்ரதிஷேதமும் விளைந்த மாத்ரத்திலே பெரியபெருமாள்தம்முடைய ஸ்வரூப ரூபகுண விபூதிகளைக் காட்டக்கண்டநுபவித்து ப்ரீதராகிறார். (க) "ஆநயைநம் ஹரிஶ்ரேஷ்ட-ஆநயைநம் ஹரிஶ்ரேஷ்ட" என்று-மஹாராஜரையிட்டு ஸ்ரீ விபீஷணாழ்வானை யருள்பாடிட்டாப்போலே, * தாழ்ச்சி மற்றெங்குந் தவிர்ந்து *கடைத்தலையிருந்து வாழும் சோம்பரான லோகஸாரங்க மஹாமுநிகளை யருள்பாடிட்டு, "நம் பாடுவானை யழைத்துக்கொண்டுவாரும்" என்ன; அவரும் "அருள்

(க) ரா-ஸு-

காணும்கோயிலுக்குவந்தது" என்று பட்டரருளிச்செய்யும்படி. அனறியே, கோயில் போக்யதை தமக்கு நிலமல்லாமையாலே திருமலையிலேபோய் தரிக்கப்பார்க்கிறாரென்றுமாம். (விரையார்) நித்யஸூரிகளை யுடையனுவதுக்குமேலே ஐச்வர்யம்.

(விண்ணவர்கோன் விரையார்பொழில் வேங்கடவன்) ஆற்றிலே -யழுந்துவார் ஆழங்காலிலே யிளைப்பாறத் தேடுமாபோலே அவர்களும் வந்து அடிமைசெய்யுமிடம். (வேங்கடவன்) அர்ச்சாவதாரத்துக்குப் பொற்கால் பொலியவிட்டவிடம். (நிமலன்) இத்தலையில் அர்த்தித்வமும்கூட வின்றிக்கேயிருக்க, இப்படி உபகரிக்கையால் வந்தஔஜ்வல்யம். இவனும் ஓரடியிடப்பார்த்திராதொழிகை. † (அசித்வயாவ்ர்த்தியாலே) ஓரடியிட்டாருண்டாகில் (க)"ஸக்ருதேவ ப்ரபந்நாய தவாஸ்மீதி ச யாசதே அபயம் ஸர்வபூதேப்யோ ததாம்யேதத் வ்ரதம் மம"

மலையிலே தங்கிக்காணவந்தது" என்றருளிச்செய்தார். நித்யஸூரிகளை யுடையனுனதுக்கு மேலே ஐச்வர்யம்.

(விண்ணவர்கோன் விரையார்பொழில் வேங்கடவன்) ஆற்றிலே அழுந்துவார் ஆழங்காலிலே யிளைப்பாறத் தேடுமாபோலே அவர்களும் வந்தடிமை செய்யுமிடம். (வேங்கடவன்.) அர்ச்சாவதாரத்துக்குப் பொற்கால்பொலிய விட்டவிடம்.

(நிமலன்) நிர்ஹேதுகமாகவிஷயீகரித்தஸாத்தியோக(ம)த்தை யுடையவன். (நிமலன்) தன்பேறாக விஷயீகரித்த ஸாத்தியையுடையவன். இத்தலையைப் பெறுகைக்குப் பச்சையிட்டானும் தானே. இத்தலையில் அர்த்தித்வமின்றிக்கேயிருக்க இப்படி உபகரிக்கையால் வந்த ஔஜ்வல்யம். இவனும் ஓரடியிடப் பார்த்திராதொழிகை. ஓரடியிட்டாருண்டாகில் (க)"ஸக்ருதேவ ப்ரபந்நாய தவாஸ்மீதி ச யாசதே அபயம் ஸர்வபூதேப்யோ ததாம்யேதத் வ்ரதம் மம." ஆபிமுக்யமடியாக அங்கீகரித்து ஓரஞ்ஜலிமாத்ரமுங்கூட வுண்டாறுக்க

"விண்ணவர் கோன்" என்கையாலே, ஸேஷித்வத்தினெல்லை யென்கை. ஆழங்கால்வ்யங்க்யம், ஸீலகுணமிகுதியாலே ஆழங்காலென்கிறது.

இவனுடைய அத்வேஷாதிகளும் பொறுக்க மாட்டானென்னுமத்தை அருளுகிறார் (பத்ப்யாமித்யாதி).

---

† குன்டலிதமதிகம் (க) ரா-அ-௫0-௩0.

ஸ்நேஹஸந்தர்ஶநேந" (நின்மலன்) இத்தலைக்கு உபகரித்தானா யிருக்கையன்றிக்கே தன்பேறாயிருக்கை. "அமலன்" என்று-தனக் காக்கினபடி; "விமலன்" என்று-தன்னடியார்க் காக்கினபடி; "நிமலன்" என்று-நான் பச்சையிடாதிருக்க என்கார்யம் செய்தானென்கிறார். (நின்மலன்) இதுதன்பேறாகச் செய்தானென்கிறார், (க) "𑌕𑍃𑌤𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑌦𑌾𑌰𑌾𑌮𑌃 - க்ருதக்ருத்யஸ்ததாராமः" என்கிறபடியே.

(நீதிவானவன்) ஶேஷஶேஷித்வங்கள் முறைமாறாத நித்யவிபூதியிலே யுள்ளவன். "ஈஶ்வரோஹம்" என்று எதிரிட்டிருக்குமிடமிறே யிவ்விடம். அங்குக்கலக்குவாருமில்லை, கலங்குவாருமில்லை; இங்குக்கலக்குவாருமுண்டு, கலங்குவாருமுண்டு. (நீண்மதிளரங்கத் தம்மான்.) *நீதிவானவன் என்னா, *நீண்மதிளரங்கத் தம்மானென்

மாட்டாதானொருவன். (நிமலன்) இத்தலைக்கு உபகரித்தானா யிருக்கையன்றிக்கே தன்பேறா யிருக்கை. "அமலன்" என்றது—இவரைத் தனக்காக்கினபடி; விமலனென்றது-தன்னடியார்க்காக்கினபடி. "நிமலன்" என்றது—நான் பச்சையிடாதிருக்க என் காரியஞ் செய்தானென்கை .(நிமலன்) இது தன்பேறாகச்செய்தானென்கிறார். (க) "𑌕𑍃𑌤𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑌦𑌾𑌰𑌾𑌮𑌃-க்ருதக்ருத்யஸ்ததாராமः" என்கிறபடியே. (நின்மலன்) தானுபகரித்தானாய், இத்தலை, (உ) "உதவிக்கைம்மாறென்னுயிர்" என்றாற்போலே ப்ரத்யுபகாரந்தேடித் தடுமாறாதபடி, "𑌪𑍍𑌰𑌣𑌷𑍍𑌟𑌸𑍍𑌯 𑌯𑌥𑌾𑌲𑌾𑌭𑌃-ப்ரணஷ்டஸ்ய யதாலாபः" என்கிறபடியே-உடையவன் உடைமையைப்பெற்றானாகில் நமக்கென்னென்று, ஆத்மலாபம் தன்னதாம்படியிருக்கிற ஶக்தியையுடையவன்.

(நீதிவானவன்) இப்படிப் புகுராநிறுத்துகைக்கடி ஶேஷஶேஷித்வங்கள் முறைகெடாமல் நடக்கும் நித்யவிபூதி வாஸனையென்கை "ஈஶ்வரோஹம்" என்று - எதிரிட்டிருக்குமிடமிறே இவ்விடம். அங்குக் கலக்குவாருமில்லை; கலங்குவாருமில்லை; இங்குக்கலக்குவாருமுண்டு; கலங்குவாருமுண்டு. (நீண்மதிளரங்கத்தம்மான்) "நீதி

கலக்குகிறது - ப்ரக்ருதி. கலங்குகிறான்—பத்தா (பத்த:) த்மா.

(க) ரா-பா-க-அரு. (உ) தி-வாய்-எ-கூ-கo.

கிறார்; (க) ''அளப்பரியவாரமுதை யரங்கமேயவந்தணனை'' என்னுமா போலே. (நீண்மதிள்) ரக்ஷகத்வத்துக்குப் போரும்படியான மதிளை யுடையபெரியகோயிலிலே கண்வளர்ந்தருளுகிற பரமசேஷி. (அம்மான்) ஈரரசுதவிர்த்தாலிறே சேஷித்வம் பூர்ணமாவது. திருமலையில் போக்யதை நிலமல்லாமையாலே மீளவும் கோயிலிலே புகுகிறார். வெள்ளத்தைக் கள்ளமடையாலே பள்ளத்தே விடுமாபோலே, திருவேங்கடமுடையான் வடக்குத்திருவாசலாலே வந்துபுகுந்தானத்தனை யென்றுமாம். (திருக்கமலபாதம்) செவ்வியுங்குளிர்த்தியும் விகாஸமும் பரிமளமும் தொடக்கமானவை.

ஆதித்யனைக்கண்டாலிறே தாமரையலருவது, இத்தாமரைக்கு ஆதித்யன் இவர். பிராட்டி திருமுலைத்தடங்களிலும் திருக்கண்களி

வானவன்'' என்று, ''நீண்மதிளரங்கத்தம்மான்'' என்கிறார். (க) ''அளப்பரிய வாரமுதை யரங்கமேயவந்தணனை'' என்னுமாபோலே. (நீண்மதிளரங்கம்) ரக்ஷகமாகப்போரும்படியான மதிளையுடைய பெரியகோயிலிலே கண்வளர்ந்தருளுகிற சேஷி. இப்பாசுரம்கேட்டுப்போலேகாணும் திருமங்கையாழ்வார் திருமதிள்செய்தது; அழகிய வாயாலே இதருளிச் செய்தபின்பாகாதே திருமாளிகைகளும் திருக்கோபுரங்களும் கனத்தது. (அம்மான்) அங்குள்ளாரோடொத்த ப்ராப்தி இங்குள்ளாரோடுண்டாகையாலேயிறே இங்குவந்து சாய்ந்தருளிற்று. (அம்மான்) ஈரரசுதவிர்ந்தாலிறே சேஷித்வம் பூர்ணமாவது. திருமலையில் போவது நிலமல்லாமே மீளவும் கோயிலிலே புகுகிறார். வெள்ளத்தைக் கள்ளமடையாலே பள்ளத்தே விடுவாரைப்போலே, திருவேங்கட முடையான் வடக்குத் திருவாசலாலே வந்து புகுந்தானத்தனை யென்றுமாம்.

(திருக்கமலபாதம்) பெருக்காற்றிலே யிழிவார் தெப்பங்கொண்டு இழியுமாபோலே ஒரு தாமரைப்பூவை த்ருஷ்டாந்தமாக்குகிறார் — செவ்வி குளிர்த்தி நாற்றம் விகாஸம் இவை தாமரைப்பூப் போலே யிருக்கையாலே. ஆதித்ய ஸந்நிதியிலே அலரும் தாமரைபோலே ஆஶ்ரிதஸந்நிதியிலே அலருந்தாமரையாய்த்துத் திருவடி

(திரு) பூஜ்ய வாசியாதல், பிராட்டிகாதல்.

(க) திருநெ-கச.   † போகயதை.

னும் ஒற்றிக்கொள்ளும் திருவடிகள். இவருடைய * தளிர்புரையும் திருவடிகளிருக்கிறபடி. (அம்மான் திருக்கமலபாதம்) தொடர்ந்து வருகைக்குப்ராப்தி. (வந்து) த்வீபாந்தரத்தில் சரக்குச்சேரவேண்டினால் பாதிப்பாதி வழியாகிலும் வருதல், ஒருதலைப்பற்றுதல் செய்யவேணுமிறே; அங்ஙனன்றியே, (க)“வந்துனதடியேன் மனம்புகுந்தாய்” என்கிறபடியே—வழிவந்தானும் தானே, பற்றினானும்தானே யென்கிறது. (என்கண்ணினுள்ளன) † (நீதிவானவன்-கமலபாதம் - என்கண்ணினுள்ளன) ஸதாதர்ஶநம் பண்ணுகிறவர்கள் கண்ணுக்கிலக்கானதுகிடீர்! என்கண்ணுக்கிலக்காகிறது. வல்லதனை நாளும் விரோதம் பண்ணினேன்; போகற்றவாறே என்கண்ணைச் செம்ப

கள். பிராட்டி திருமுலைத் தடத்திலும் திருக்கண்களிலும் ஒற்றிக்கொள்ளும் திருவடிகள். இவருடைய * தளிர்புரையுந் திருவடி யிருக்கிறபடி.| “அம்மான் திருக்கமலபாதம்” என்கையாலே—ப்ராப்தமுமாய் ப்ராப்யமுமான திருவடிகளென்கை. “நாராயண ச(வ)ரணங்கள்” என்றபடி.

“வந்து” என்று அதினுடைய உபாய பூர்த்திசொல்லுகிறது. (வந்து.) (உ) * விதிஶிவஸநகாத்யைர்த்யாதுமத்யந்ததூரம் உ-டுசு-விதிஶிவஸநகாத்யைர்த்யாது மத்யந்ததூர மானதிருவடிகள்கிடீர்! என்னளவும் வந்து விஷயீகரித்தது. த்வீபாந்தரத்தில் சரக்குச்சேர வேண்டினால் பாதிப்பாதி வழியாகிலும் வருதல், ஒருதலைப்பற்றுதல் செய்யவேணுமிறே; அங்ஙனன்றியே, (க)“வந்துனதடியேன் மனம்புகுந்தாய்” என்கிறபடியே — வழிவந்தானுந்தானே, பற்றினானுந்தானே யென்கிறது. (என் கண்ணினுள்ளன.) எத்தைக்கண்ட கண்களுக்கு இவை விஷயமாகிறன. (நீதி வானவன் - கமலபாதம் என்கண்ணினுள்ளன) ஸதாதர்ஶநம் பண்ணுகிறவர்களுடைய கண்ணுக்கிலக்கானதுகிடீர் என்கண்ணுக் கிலக்காய்த்து. வல்லதனைநாளும் விரோதம் பண்ணினேன், போகற்றவாறே கண்ணைச் செம்பளித்துக் கண்ணையிறுத்து, உள்ளேபுகுந்து

“விண்ணவர்கோன்” என்றுத்வீபாந்தரவஸ்து. கண்ணுக்கு விஷயமென்னுமல், உள்ளனவென்பானென்னென்ன வருளிச்செய்கிறார் (வல்லதனைநாளுமித்யாதி).

(க) தி-மொ-ஈ-ரு-க. (உ) ஸ்தோ-ர-சஎ. † ஒருவாக்யம் நழுவிற்று.

ளித்தேன், தொடர்ந்து வந்து செம்பளித்த கண்ணையுறுத்து, உள்ளேபுகுந்து நிற்கையாலே "என்கண்ணினுள்ளன" என்கிறார். அன்றியே தம்கண்ணாலே பார்க்கை அவத்யமென்று கண்ணைச் செம்பளித்தார், கண்ணினுள்ளே ப்ரகாசிக்கத் தொடங்கிற்று.

(ஒக்கின்ற) ப்ரயோஜநம் இரண்டுதலைக்கு மொத்திராநின்றது; அங்குத்தைக்கு ஸீலஸித்தி; இங்குத்தைக்கு ஸ்வரூபஸித்தி. (ஒக்கின்ற) ப்ரத்யக்ஷஸமாநாகாரமாயிருந்ததென்னுதல்; என்கண்ணுக்கிலக்கானவிடத்திலும் பழையநிலை குலையாதிருந்ததென்னுதல். ஸம்ஸாரிகளைப்பார்த்து உங்களுக்குமொக்குமோவென்கிறாராதல், இந்தலாபம் அத்தலைக்கு மொக்குமோ வென்கிறாராதல்.

நிற்கையாலே என்கண்ணினுள்ளன. அன்றியே, தம்கண்ணாலே பார்க்கை அவத்யமென்று கண்களைச் செம்பளித்தார். கண்ணினுள்ளே ப்ரகாஸிக்கத் தொடங்கிற்று. (ஒக்கின்ற) ப்ரயோஜநம் இரண்டுக்கு மொத்திராநின்றது. அங்குத்தைக்கு ஸீலஸித்தி; இவ்குத்தைக்கு ஸ்வரூபஸித்தி.

(ஒக்கின்ற) என் கண்ணுக்கிலக்கான வுங்களுக்கு மொக்குமென்கிறாராதல். "கண்ணினுள்ளன வொக்கின்றவே" என்று - ஒரு பதமாய்-என் கண்ணினுள்ளன வானப்போலே யிராநின்றதே யென்றபடி. ஒன்பதுபாட்டு வழியிலேயநுஸந்தித்து, பத்தாம்பாட்டிலே திருவடித்தொழுதாரென்கிற ஐதிஹ்யத்தின்படியே மாநஸஸாக்ஷாத்காரந் தான் கண்ணிட்டுக் கண்டாப்போலே யிருக்கை. அங்ஙனன்றிக்கே மாநஸஸாக்ஷாத்காரத்தோடு சேர்ந்திருந்தது சக்ஷுர்விஷயமான திருவடிகளென்றுமாம்.

(அமலன்) * உயர்வற வுயர்நலமுடையவன்; (ஆதி) * யவன்; (பிரான்) * மயர்வற மதிநல மருளினன்; (அடியார்) - * பயிலுஞ்சுடரொளி; (விண்ணவர்கோன்) * அயர்வறு மமரர்களதிபதி; (வந்து) அவர் "தொழுதெழு" என்றார்; இவர்க்கு அவைதானே வந்தன. (க)

"ஒக்கின்ற" என்கையாலே-நிலைகுலையாதிருக்கை, (க)

மூ.—உவந்த வுள்ளத்தனா யுலகமளந்தண்டமுற
நிவந்த நீண்முடியனன்று நேர்ந்த நிசாசரரைக் [னரைச்
கவர்ந்தவெங்கணைக்காகுத்தன் கடியார்பொழிலரங்கத் தம்மா
சிவந்தவாடையின்மேற் சென்றதாமென சிந்தனையே. (௨)

ப-ரை.—உவந்த உள்ளத்தனாய்—(என்னை யகப்படுத்துகை யாலே) ஸந்துஷ்ட சித்தனாய்க்கொண்டு; உலகம் அளந்து—மூன்று லோகத்தையுமளந்து, அண்டம்உற—அண்டகடாஹத்திலே செல்லும்படி, நிவர்ந்த-உயர்ந்தவனாய், நீள்முடியன்-ஆதி ராஜ்ய ஸூசகமான திருவபிஷேகத்தை யுடையனாய், அன்று—ஜநஸ்தாநத்திலேயிருக்கிறவன்று, நேர்ந்த - எதிர்ந்த, நிசாசரரை—கரதூஷணாதி ராக்ஷஸருடைய ப்ராணன்களை, கவர்ந்த - க்ரஸித்த, வெம்—க்ரூரமான, கணை—திருச்சரங்களை யுடையனாய், காகுத்தன்—ககுத்ஸ்த குலோத்பவனாய், கடி ஆர்—பரிமளம்மிக்க, பொழில்—சோலையாலே சூழப்பட்ட, அரங்கத்து—கோயிலிலே கண்வளர்ந்தருளுமவனை, அம்மான்—ஸர்வஸ்வாமி யானவனுடைய, அரை - திருவரையில் சாத்திய, சிவந்த ஆடையின்மேல் - திருப்பீதாம்பரத்தின் மேலே, என் சிந்தனை - * சதிரிளமடவாருடைகளிலே ஆழக்கடவ என் நினைவானது; சென்றது ஆம்—சென்றதே ! என்று ஆஶ்சர்யப் படுகிறார். (௨)

(அமலன்) – * உயர்வறவுயர் நலமுடையவன், (ஆதி) *யவன், (பிரான்) *மயர்வற மதிநல மருளினன். (அடியார்க்கு) *பயிலுஞ்சுடரொளி, (விண்ணவர்கோன்) *அயர்வறுமமரர்களதிபதி. (வந்து) அவர் * "தொழுதெழு" என்றார், இவர்க்குஅவை தானேவந்துநின்றன. (௧)

அ.—இரண்டாம்பாட்டு. முதற்பாட்டில்–அவன் தொடர்ந்து வந்தபடி சொன்னார், இப்பாட்டில் - தாம் மேல்விழுந்தபடி சொல்லுகிறார்.

அ.—இரண்டாம்பாட்டு (உவந்த) கீழ்ப்பாட்டிலே - "அரங்கத்தம்மான் திருக்கமல பாதம் வந்தென் கண்ணினுள்ளன வொக்கின்றவே" என்று - திருவடிகள் தானே தம்மை விஷயீகரித்துத் தத்திருவுள்ளத்திலே ப்ரகாஶித்தபடியைச் சொன்னார்; இப்பாட்டில்.

திருவடிகளிலே தொடர்ந்த திருவுள்ளம் திருப்பரியட்டத்தின் மேல் சேர்ந்தபடி யெங்ஙனேயென்னில்; தானறிந்து சேரில் விஷயத்தின்போக்யதைக்குக் குற்றமாம், ஆகையாலே போக்யதை யளவு பட்டது மல்ல, ஆசை தலைமடிந்ததுமல்ல, கடலோதம் கிளர்ந்தலைக் கப்புக்கால் உள்ளே கிடந்ததொரு துரும்பு கடலை அளவிட்டலல்ல வே கரையேறுவது, ஒருதிரைஒருதிரையிலே ஏறவீசுமத்தனையிறே.

"வந்துனதடியேன் மனம்புகுந்தாய் புகுந்ததற்பின்வணங்கும் என் சிந்தனைக் கினியாய்" என்கிறபடியேஅவன் விஷயீகரித்துப் புகுந்த பின்பு, திருவடிகளளவன்றியே அத்தோடு சேர்ந்த திருப்பீதாம் பரத்தளவுஞ் செல்லத்தம்சிந்தை நசைபண்ணுகிறபடியைச் சொல் லுகிறார். ஈன்றுஅணித்தானநாகு,தன்கன்றுக்குவாஸனையில்லாமை யாலே முதலில் தானே தன்முலையை அதின்வாயிலே கொடுக்கும்; பின்பு சுவடறிந்தால் கன்றுதானே இதுகாற்கடைக் கொள்ளிலும் மேல்விழுமிறே. அப்படியே திருவடிகள் தானேவந்து போகய (ஹோம்யு) மானபடி சொன்னார்.முதற்பாட்டில்; இதில்-தம்முடைய நெஞ்சுசுவடறிந்து மேல்விழுந்தபடி சொல்லுகிறார். திருவடிகளிலே கிடந்த திருவுள்ளம் திருப்பரியட்டத்தின்மேலே சேர்ந்தபடி யெங் ஙனே யென்னில்; தானறிந்து சேரில் விஷயத்தின் போக்யதைக் குக்குற்றமாம்; ஆகையால் போக்யதை யளவுபட்டதுமல்ல, ஆசை தலை மடிந்ததுமல்ல, கடலோதங் கிளர்ந்தலைக்கப்புக்கால் உள்ளே கிடந்ததொரு துரும்பு கடலை யளவிட்டல்லவே கரையிலே யேறு வது; ஒருதிரையிலே ஒரு திரையேற வீசுமத்தனையிறே.

கீழ்ப்பாட்டில்-"நிமலன் நின்மலன்"என்று அபேக்ஷாநிரபேக்ஷ மாகவும் ஸ்வயம் ப்ரயோஜநமாகவும் தன் திருவடிகளை யுபகரித்தா னென்றிறே இவர் சொல்லிற்று. (க) "ரக்ஷ்யாபெக்ஷாம வ்ருதீ க்ஷதெ - ரக்ஷ்யாபேக்ஷாம் ப்ரதீக்ஷதே" என்கிறபடியே ரக்ஷ்யத் தினுடைய அபேக்ஷையைப் பார்த்திருப்பா னொருவனன்றோ; ஆகையால் இது உபபந்நமென்றுதோற்றி யிருந்ததில்லையீ! என்ன; இந்த லோகமாக மஹாபலியபி (ஷி) மாநத்திலேபுக்கு அங்யபேக்ஷ

அரு.—இரண்டாமபாட்டு. (உவந்தவித்யாதி), (தானறிந்துசேரில்) திருவுரையில் போக்யதையையறிந்து இட்டிலென்றபடி. (விஷயத்தின் போக்யத்தை) திருவடிகளில் போக்யதை.

(க) லக்ஷ்மீத-கள-எஅ.

வ்யா. (உவந்தவுள்ளத்தனாய்.) ஆழ்வாரை அகப்படுத்துகை யால் வந்தப்ரீதி. ஸர்வேஶ்வரனாய்ஶ்ரியஃபதியாய் அவாப்தஸமஸ்த காமனாயிருக்கிறவன் அர்த்தியாய் வந்து, தன் திருவடிகளைத் தலையிலே வையாநின்றால் (க) "மதீயமூர்த்தாநமலங்கரிஷ்யதி - மதீய மூர்த்தாந மலங்கரிஷ்யதி" என்று உகக்க வேண்டியிருக்க, அவை யறியாதொழிய ப்ரஜை பால்குடிக்கக்கண்டு உகக்கும் மாதாவைப் போலே உகந்த திருவுள்ளத்தை யுடையவனாய்,

மாயக் கிடக்க, இவர்களுடைய அர்த்தித்வநிரபேக்ஷமாக இவர்கள் தலையிலே தன் திருவடிகளைவைத்து இதுதானே ப்ரயோஜனமாக வுகந்து போருமாகாரம் அவனுக்கு அடியே பிடித்து உள்ள தொன்றன்றோ, இன்று புதிதாக வருகிற தொன்றோ வென்கிறார்.

வ்யா; (உவந்தவுள்ளத்தனாய்,) ஆழ்வாரை அகப்படுத்துகை யால் வந்த ப்ரீதி. ஸர்வேஶ்வரனாய் ஶ்ரியஃபதியாய் அவாப்தஸமஸ்த காமனாய், (உ) "அவாக்ய நாதரஃ - அவாக்ய நாதரஃ" என்கிற படியே பரிபூர்ணனான தான் (க) "கதாபுநஶ்ஶங்கரதாங்ககல்பக த்வஜாரவிந்தாங்குஶ வஜ்ரலாஞ்சநம் | த்ரிவிக்ரம த்வச்சரணாம்புஜ த்வயம் மதீயமூர்த்தாநமலங்கரிஷ்யதி - கதாபுநஶ்ஶங்கரதாங்ககல்பக

த்வஜாரவிந்தாங்குஶ வஜ்ரலாஞ்சநம் | த்ரிவிக்ரம த்வச்சரணாம்புஜ த்வயம் மதீயமூர்த்தாந மலங்கரிஷ்யதி" என்றும், (ங) "படிக் களவாக நிமிர்த்த நின்பாத பங்கயமே தலைக்கணியாய்" என் றும் - சிலர் அபேக்ஷியாதிருக்க, (ச) "பாதாரவிந்தமேவ பங்கஜாஜஃ - பாதாருந்துதமேவ பங்கஜாஜஃ" என்னும் ஸௌகுமார்யத்தை யுடைத்தாய், பெரிய பிராட்டியார் திருக்கைகளால் வருடவும் பொறாத அந்தத் திருவடிகளைக் காடுமேடுகளென்று பாராதே சேதநாசேதந விபாக(ஸாம)ம்பாராதே பரப்பினால், "இப்படி யுபகரிப்பதே!" என்று இவர்கள் உகக்க ப்ராப்தமாயிருக்க, இவர்களறிவுகேடே ஹேதுவாக விலக்காதொழியப் பெற்றோமே யென் றிட்டிக்கப் புகுந்த திருவுள்ளத்தை யுடையனாய்.

(ரு) "க்ருதக்ருத்யஸ்ததாராமோ விஜ்வரஃப்ரமுமோதஹ - க்ருதக்ருத்யஸ்ததாராமோ விஜ்வரஃப்ரமுமோதஹ" என்று - தம்

உகப்பு-ஆழ்வார் விஷயமாதல். லோகவிஷயமாதல்.

அரு —இரண்டாம்பாட்டு (உவந்தவித்யாதி), (தானதிந்துசேரில்) திருவரையின் போக்யதையையறிந்து கிட்டிலென்றபடி. (விஷயத்தின் போக்யதை) திருவடிகளில் போக்யதை.

உகப்பு ஆழ்வார் விஷயாதல். லோகவிஷயமாதல்.

(க) ஸ்தோ-ா-௩க. (உ) சாந்தோ-௩-கச-உ. (ங) தி-வாய்-௬-௨-௯. (ச) ஶ்ரீகுணா-௪க. (ரு) ரா-பா-௬-அ௫.

இவற்றைப் பிரிந்தால் வ்யஸநமும் தன்னதேயிறே; (க) "வ்யஸநேஷு மநுஷ்யாணாம் ப்ருசம் பவதி - வ்யஸநேஷு மநுஷ்யாணாம் ப்ருசம்பவதி" என்கிறபடியே. (உலகமளந்து) வகுத்த திருவடிகள் தலையிலே வந்திருந்தாலும் உகக்கவறியாத லோகத்தைக் கிடீர்! தானும்விடாதே யளந்தது. உகக்கவறியாமைக்கு * வன்மாவையமிறே குணாகுண நிரூபணம்பண்ணாதே எல்லார் தலையிலும் ஒக்கத் திருவடிகளை வைத்தபடியாலே, பக்திமான்களும் பாதகிகளும் ஒக்க வாழ்ந்து போய்த்து.

(அண்டமுற நிவர்ந்த நீண்முடியன்.) அண்டகடாஹத்திலே சென்று சேர்ந்த திருவபிஷேகத்தை யுடையவன். அண்டகடா

மோடும் தம்பியாரோடு முண்டான வாஸநையாலே முடியை விலக்கிறுமென்று வெறுத்திருந்தபெருமாள், இவனிசைந்து முடியை வைத்த பின்பு உகந்தாப்போலே, இத்தலையில் அத்வேஷமே ஹேதுவாகத் திருவடிகளை வைக்கப்பெறுகையாலே மிகவும் ப்ரீதனாய், எதிர்த்தலை யறியாதிருக்கத் தானேயுகக்கிறது வாத்ஸல்யமிறே; உறங்குகிற ப்ரஜையைத் தாய்கட்டிக்கொண்டு கிடக்கிறது வாத்ஸல்யமன்றோ. இவற்றைப் பிரிந்தால் வ்யஸநமும் தன்னதேயிறே (க) "வ்யஸநேஷு மநுஷ்யாணாம்-வ்யஸநேஷு மநுஷ்யாணாம்."

(உலகமளந்து) "வஸிஷ்ட சண்டாள விபாக(ஹாம)ம் ஸ்த்ரீ பும்விபாகம், ஜ்ஞாநாஜ்ஞாந விபாகம்" என்றவற்றைப் பாராதே, எல்லார் தலையிலுமொக்கத் திருவடிகளை வைத்தபடி. (உலகமளந்து) வைத்த திருவடிகள் தலையிலேவந்திருந்தாலும் உகக்கவறியாத லோகத்தைக் கிடீர்! தான்விடாதே யளந்தது; உகக்கவறியாமைக்கு * வன்மாவையமிறே. குணாகுண நிரூபணம் பண்ணாதே எல்லார் தலையிலுமொக்கத் திருவடிகளை வைத்தபடியாலே, பக்திமான்களும் பாதகருமொக்க வாழ்ந்துபோய்த்து. (அண்டமுற நிவர்ந்த நீண்முடியன்.) அண்டகடாஹத்திலே சென்று சேர்ந்த திருவபிஷேகத்தையுடையவன். அண்டகடாஹம் வெடித்து அடிபிடிக்க

உகக்க வறியாவிட்டால் வைப்பானென்னென்ன வருளிசெய்கிறார் (குணாகுணேத்யாதி).

(க) ரா-அ-உ-சக.

றும் வெடித்து அடைகட்டவேண்டும்படியிறே அபேக்ஷிதம்பெற்று வளர்ந்தபடி. (அண்டமுற) (௧) "அண்டம் மோழையெழ".

(நிவர்ந்த) நிமிர்ந்த-பூவலர்ந்தாப்போலே. (நீண்முடியன்) உபய விபூதிக்கும் நிர்வாஹகனென்று தோற்றும்படியிருக்கிற திருவபிஷேகத்தையுடையவன். ரக்ஷ்யவர்க்கத்தை நோக்கினவிறே ரக்ஷ

வேண்டும்படியிறே அபேக்ஷிதம்பெற்று வளர்ந்தபடி. (அண்டமுற) (௧) "அண்டம் மோழையெழ". "நிவர்ந்த" என்கிற ஶப்தம்-உயர்வென்றும் ஓங்கியென்றுங் காட்டும்; உற வென்கையாலே — ஓங்கியென்றபடி.

(நிவர்ந்த) பூவலர்ந்தாப்போலே. (நீண்முடியன்) முடிக்கு நீட்சியாவது — உபயவிபூதிக்கும் தரித்த முடியென்று தோற்றும்படியாயிருக்கை. (௨) "ஆதிராஜ்யமதிகம் பு⁴வநாநாமீஶ தே பிஶுநயந்கில மௌளி:-ஆதிராஜ்யமதிகம் புவநாநாமீஶதே பிஶுநயந்கில மௌளி:" என்னுமாபோலே. ரக்ஷ்யவர்க்கத்தை நோக்கினவிறே ரக்ஷகன்முடிநற்றரிப்பது. (௩) "ஒருகாலுங்காமருசீரவுணனுள்ளத் தெண்மதியுங்கடந்து" என்று — திருவடிகளுக்கு வளர்த்தி சொல்லப்ராப்தமாயிருக்கத் திருமுடிக்கு வளர்த்திசொல்லுகிறது — இத்திருவடிகள் அப்ராப்தமான திருவடிகளன்று, ப்ராப்தமான திருவடிகளென்று தோற்றுகைக்காக. தான் அர்த்தியாய்ச்சென்று அர்த்தித்வத்தை மாறாதே அவன் கொடுத்தபடியாலே உவந்த உள்ளத்தனாய். அவன்றானறிய வுகக்கவொண்ணாதே. (உலகமித்யாதி) திருக்கையில் நீர்விழுந்த வளவிலே அந்நீரே பற்றாசாகவளர்ந்து அளந்துகொண்டான்.

ஆக இப்படி அர்த்தித்வ நிரபேக்ஷமாக லோகத்தை இருந்ததேகுடியாகத் திருவடிகளாலே விஷயீகரித்தாப்போலே, உம்முடைய நிகர்ஷம்பாராதே, (௪) "அரவிந்தப்பாவையுந்தானு மகம்படிவந்துபுகுந்து" என்று — நெஞ்சிலேவந்து புகுந்தானேயாகி

(அடைகட்ட) தமரிட. அளப்பதற்கு முன்பு நீண்முடியில்லையோ வென்ன வருளிச்செய்கிறார் — (ரக்ஷ்யவர்க்கத்தையித்யாதி).

---

(௧) தி-வாய்-எ-௪-௧. (௨) வர-ஸ்த-௨௫. (௩) திருநெ-௫.
(௪) பெரி-தி-௫-௨-௧௦.

கன் முடிதரிப்பது. (அன்றித்யாதி) கண்ட காட்சியிலே "ஜிதம்" என்ன வேண்டும்படியிருக்குமவனிறே. எதிரிட்ட பையல்களை முடிக்கைக்கு வெவ்விய சரத்தையுடைய சக்ரவர்த்தித் திருமகன்.

னும், உம்முடைய சித்தமானது ராகாதிதூஷிதமாயிருக்கையாலே, (௧) "நாஸூஹீ—நாஸபதீ" என்கிறபடியே அங்குக் கால்பொருந்தியிருக்கமாட்டானே; ஆகையால் அத்தை நீர்போக்கப்பாரீரென்ன; (அன்றுநேர்ந்த நிசாசரரைக்கவர்ந்த வெங்கணைக்காகுத்தன்) கண்ட காட்சியிலே (௨) "ஜிதந்தே - ஜிதந்தே" என்ன வேண்டியிருக்கிறவனிறே. எதிர்த்தபையல்களை முடிக்கைக்கு வெவ்விய சரத்தையுடையவன்.

பெருமாளும், (௩) "ஸ்ரியாஸாஹ்ரீ-ஸ்ரியாஸார்த்தம்" என்கிறபடியே பிராட்டியும், நித்யஸூரிகளோபாதி * சுற்றமெல்லாமான இளையபெருமாளுமாக தண்டகாரண்யத்திலே போய்ப்புக்கு, பரதன் அங்கேவந்து பின்தொடருகையாலே அங்கிருக்கமாட்டாதே ஜநஸ்தாநத்திலேபோய்ப்புக்கு அங்கு வர்த்திக்கிற ரிஷிகள் பாடே சென்று, (௪) "ஆவாஸம் ஹ்யஹமிச்சாமி ப்ரதிஷ்டமிஹ காநநே - ஆவாஸந்த்வஹமிச்சாமிப்ரதிஷ்டமிஹ காநநே" என்று - உங்கள் ஸகாஶத்திலேயிருக்கப் பாராநின்றோமென்று இடம் தரவேணுமென்ன; அவர்களும் அங்கேயிருக்க அநுமதிபண்ண, ஸ்ரீநன்றாகப்பர்ணசாலையைச்சமைத்துவாஸ்துபலிகளுமிட்டு, அங்கே யெழுந்தருளியிருக்க, அவ்விருப்புக்கு விரோதிகளாய்வந்த கரதூஷணர்கள் எதிர்க்க, அவர்களை நோக்கி அந்தரிஷிகள் கொடுத்தத்தாரம்புணடோ; அவர்கள், (௫) "வநஹிவெஶ்ஸரீராணி-ஏஹிபஶ்யஶரீராணி" என்னும்படி உருமாய்த்த அந்தராக்ஷஸரை, தம்முடைய திருக்கைத் திருச்சார்ங்கங்களாலே * உருக்கெட வாளிபொழிந்த சக்ரவர்த்தி திருமகன், என்னுடைய ராகாதிதோஷங்களை * விவேகஶரஜாலத்தாலே ஶமிப்பித்து, * அரவத்தமளியினோடும் - அரவிந்தப்பாவையினோடும் * பேரேனென்றென்னெஞ்சு நிறையும்படி புகுந்திருக்கிறவனென்கிறார்.

---

(௧) வி-தர்மம். (௨) ஜித-௧௧. (௩) ஸௌஶ்வ.
(௪) ரா-ஆ ௫-௩௩. (௫) ரா-ஆ-௬-௧௬.

(அன்று) ஜநஸ்தாநத்திலே யிருக்கிறவன்று. ரக்ஷகனானவன் ரக்ஷ்யத்தை நோக்கக்கடவதாகவந்து நின்றவன்று. (நேர்ந்தநிசாசரரை) அகவாயிலிருட்சியே யன்றிக்கே, ஸர்ப்பம் உணர்த்தியற்று ராத்ரியிலே புறப்படுமாபோலே பரஹிம்ஸைக்கு ஏகாந்தமான காலத்திலே வந்து எதிர்ந்த கரதூஷணாதி ராக்ஷஸரை. “நேர்ந்த நிசாசரர்” என்கையாலே விபீஷணாதிகளை வ்யாவர்த்திக்கிறது. (அன்று நேர்ந்த நிசாசரர்) (க) “தே தம் ஸோமமிவோத்யந்தம் த்ருஷ்ட்வா வை தர்மசாரிண: । மங்களாநிப்ரயுஞ்ஜாநா: ப்ரத்யக்ருஹ்ணந் த்ருடவ்ரதா:” (உ) “ராகவோ ராவணம் ஹத்வா ... ராமோ ராமோ ராம இதி ப்ரஜாநாமபவந்கதா: । ராமபூதம்ஜகதபூத் ராமே ராஜ்யம் ப்ரசாஸதி” என்றும், அநுகூலப்ரதிகூல விபாகமற இவனைக் கண்ட மநுஷ்யர் மங்களாசாஸநம் பண்ணுவார், அடைவுகெட வாய் புலற்றாநின்ற காலத்திலே, இவர்கள் இங்ஙனே சிலர் பதிர்த்து நசித்துப்போவதே என்று வெறுக்கிறார் இவர்.

[ராவணம் ... ராமோ ராமோ ராம இதி] பாதகங்களைக் கட்டுகையாலே மிருகிறதென்றிறே நிர்வஹிப்பது. இக்கரைவி (ஷ) த்யத்துக்குப் பொருள் * ஆளவந்தார் குணங்களை வென்று வடிவழகும், அதனை அநுபவிக்கக் கொடுக்கையும், கொடாநின்றால் இழப்பிற்றிருக்கையும் — “... ஸம்பந்நம் ...” என்றுமத்ரியும் விபாகமற ப்ராவண்ய மாதாரமுண்டாயிருக்கையாலே வீதராகரைச் சொல்லுகிறது. ப்ராப்தவிஷய ப்ராவண்யமிறே ஜிதேந்த்ரியத்வமாகிறது.

[ப்ரஜாநாம் - ப்ரஜாநாம்] மாதாபிதாக்களுக்கன்று, வஸிஷ்டாதிகளுக்கன்று, ஜிதகர்மிக்களுக்கு. [கதா: - கதா:] லோகயாத்ரைக் குறைப்பும் வார்த்தைகளும் பெருமாளைப்பற்றி யல்லதிராது. [ராகவோ ... ராமபூதம்ஜகதபூத்] ஜகத்தடைய ராமாத்மகமாய்த்து. (ங) “ஐததாத்ம்யமிதம் ஸர்வம்” - ஐததாத்ம்யமிதம்

(க) ரா-ஆ- (உ) ரா-யு-கஉக. (ங) சாந்தோ-சு-அ-எ.

(அன்று) ரக்ஷகனானவன் ரக்ஷ்யத்தை நோக்கக் கடவதாக வந்து நின்றவன்று. (நேர்ந்த நிசாசரரை) எதிரிட்ட நிசாசரரை. "நேர்ந்தநிசாசரர்" என்கிறது - திருப்பல்லாண்டு பாடவேண்டு மழகைக்கண்டும் எதிரம்பு கோப்பதே! என்று. நிசாசரர்-வெளியில் முகங்கண்டறியாத பையல்கள். (கவர்ந்த) புறப்படும்போது விஜயத்தோடுபுறப்பட்டு, வேட்டைநாய்கள் ஓடிமேல் விழுமாபோலே விழுகை. (வெங்கணை) விடும்போது அம்பாய், படும்போது காலாக்நிபோலேயிருக்கை. (௧) "𑌦𑍀𑌪𑍍𑌤𑌪𑌾𑌵𑌕𑌸𑌙𑍍𑌕𑌾𑌶𑍈𑌃 𑌶𑌰𑍈𑌃 - தீப்தபாவகஸங்காசைஶ்ஶரை:" என்கிறபடியே-பெருமாள் கண் பார்க்கிலும்முடித்தல்லதில்லாத வெம்மை.

ஸர்வம்" என்கிறபொதுவல்ல, '𑌰𑌾𑌮𑌭𑍂𑌤𑌂 - ராமபூதம்" என்று ராமாத்வைதமாய்த்து. ப்ரஹ்மாத்வைதந்தை வ்யாவர்த்திக்கிறது. பெருமாள் கண்டுவில்கொண்டு லீலாரஸமநுபவிக்கிற காலத்திலேயோவென்னில்; [𑌰𑌾𑌮𑍋 𑌰𑌾𑌜𑍍𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌶𑌾𑌸𑌤𑌿 - ராமோராஜ்யம் ப்ரஶாஸதி] '𑌧𑌨𑍁, 𑌪𑌶 - தநு, பச" என்கிற காலத்திலே.

(அன்று) இப்படிஎல்லாருமொக்கப்ரவணராகிறவன்று. (நேர்ந்தநிசாசரரை) இவ்வடிவழகிலே தோற்று விழாதே ஶஸ்த்ரங்களைத் தூவிக்கொண்டுவந்தெதிர்ந்த ராக்ஷஸரை. (கவர்ந்த) மாரீச ஸுபாஹுத்வயத்துக்கிப்பால் ஓரிரைபெறாதே கிடக்கிறவையாகையாலே, இரைபெறாத ஸர்ப்பம்போலே எதிரிகள்மேலேவிழுந்து க்ரஸித்தபடி. (வெங்கணை) அவன்றன்னைப்போலேயாய்த்து அம்புகளுமிருப்பது. (௧) "𑌦𑍀𑌪𑍍𑌤𑌪𑌾𑌵𑌕𑌸𑌙𑍍𑌕𑌾𑌶𑍈𑌃 𑌶𑌿𑌤𑍈𑌃 𑌕𑌾𑌞𑍍𑌚𑌨𑌭𑍂𑌷𑌣𑍈𑌃 - தீப்தபாவகஸங்காஶைஶ்ஶிதை: காஞ்சநபூஷணை:" என்கிறபடியே-தொடுக்கிறபோது அம்பாய், எதிரிகள் மேலே போய் விழும்போது எரிகிற காலாக்நிபோலேயாய்த்து விழுவது. (௨) "𑌨 𑌤𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌚𑍍𑌛𑌾𑌮𑍍𑌯𑌹𑌂 𑌦𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑍁𑌂 𑌰𑌾𑌮𑍇𑌣 𑌨𑌿𑌹𑌤𑌂 𑌶𑌰𑍈𑌃 - நத்வாமிச்சாம்யஹம்த்ரஷ்டும்ராமேணநிஹதம்ஶரை:" என்று *தயரதன் பெற்ற மரதக மணித்தடத்திலே புக்கு ஶ்ரமந்தீரமாட்டாதே சாவக் காணமாட்டுகிறிலேன், (௩) 'சார்ங்கமாண்டதண்டாமரைக்கண்

---

(௧) ரா-யு-௧௯-௨௨, (௨) ரா-யு-௧௯ ௨௩, (௩) தி மொ-௭-௩-௪.

(காகுத்தன்) குடிப்பிறப்பால் தரம் பாராதே விஷயீகரித்தபடியும் வீரவாசியும்.

(கடியார்பொழில்.) திருவுலகளந்தருளின விடமே பிடித்து அடிபோற்றி, ராவணவதம் பண்ணினதற்குத் திருவாசலாலே ணைஒக்கன்றியேமனமதாழ்ந்துகில்லாதே'' என்கிறபடியே "நீயும் நானும் கூடி, * இலங்கை பாழாளாகப் படைபொருதானுக்குப் பல்லாண்டு கூறுவாராய் ஆள்படப்போகாதே!" என்றானிறே விபீஷணன். (வெங்கணை) வெஞ்சிலையினின்றும் புறப்படுகிறவையாகையாலே * வெங்கணையாயிருக்குமிறே. அவன் அநுகூலர்க்கு * புனலுருவாய், ப்ரதிகூலர்க்கு அனலுருவாயிருக்குமாபோலே, பொன்னெழுதின பகழிகளுந் தானுமாயிருக்கையாலே, அநுகூலர்க்கு தர்ஶநீயமாய், அக்நிஸ்போடங்களாகையாலே ப்ரதிகூலர்க்கு ப(ஹ)யங்கரமாயாய்த்திருப்பது இச்சரங்களும்.

ஆக "உவந்தவுள்ளத்தனாயுலகமளந்தண்டமுறநிவந்தநீண்முடியன்'' என்று (௧) "கோ ஹ்ணவாநு - கோகுணவாந்'' என்று ப்ரதமப்ரஶ்நமாய் ஆஶ்ரயணீயமான சீலாதிகுணத்தைச் சொன்னாராய், 'அன்று நேர்ந்தநிசாசரரைக்கவர்ந்த வெங்கணைக்காகுத்தன்'' என்று - அநந்தரமாக 'கஶ்ச வீர்ய) வாநு-கஶ்சவீர்யவாந்'' என்று சொன்ன விரோதிநிரஸநத்துக்குறுப்பான வீரகுணங்களைச்சொல்லுகிறார். ஆக "மாம், அஹம்'' என்கிற இரண்டினுடைய அர்த்தமும் அநுஸந்தித்தாராய்விட்டது. "உலகமளந்து'' என்று - திருவடிகள் † விக்ரமித்தபடி சொல்லி, "கவர்ந்த வெங்கணைக்காகுத்தன்'' என்று - திருத்தோள்கள் பராக்ரமித்தபடி சொன்னார். (காகுத்தன்) இந்த இரண்டுகுணமும் உபயவிபூதிநாதத்வப்ரயுக்தமன்று, ககுத்ஸ்தவம்ஶத்திலே பிறந்து படைத்தானாகையாலே ஔத்பத்திகமென்றபடி. ஆக, கரதூஷணாதிகளை * சிலையால் வாளி பொழிந்தபடி சொல்லிற்று.

கடியார்பொழிலரங்கத்தம்மான். திருவுலகளந்தருளினதால் வந்த ஶ்ரமமும், ஜநஸ்தாநத்தில் ராக்ஷஸவதம் பண்ணின ஶ்ரமமும்

(விஷயீகரிக்கை விபீஷணாழ்வானை.

† நிமிர்ந்தபடி

(௧) ரா-பா-௧-௨.

புகுந்து சாய்ந்தருளினான். இன்னமும் வேர்ப்படங்கிற்றில்லை திருச்சோலையில் பரிமளம் விடாய்க்கு ஶிஶிரோபசாரமானபடி. (அரங்கத்தம்மான்) அவதாரத்துக்குப் பிற்பாடர்க்கும் இழவுதீரக் கோயிலிலே வந்து கண்வளர்ந்தருளுகிறபடி. (அம்மான்) இங்கே வந்த பின்பு ஈஶ்வரத்வம் நிலைநிற்கை.

(அரைச்சிவந்தவாடை) (௧)* உடையார்ந்தவாடை; (௨)* செக்கர்மாமுகில்* திருமேனிக்குப் பரபாக(ம)மான திருப்பீதாம்பரம்.

ஆளுகைக்காக, பரிமள(ஹ) பரிதமான சோலையையுடைத்தான கோயிலிலேவந்து, அந்தத்திருவடிகளையும் திருத்தோள்களையும் நீட்டிக்கொண்டுசாய்ந்தான். பரிவராயிருப்பார், (௩) "கொடியார்மாடக் கோளூரகத்தும் புளிங்குடியும், மடியாதின்னே நீதுயில்மேவி மகிழ்ந்ததுதான், அடியாரல்லல்தவிர்த்தவசைவோ வன்றேலிப் படிதான் நீண்டு தாவியவசைவோ பணியாயே" என்று - நீ இங்குவந்து கண்வளர்ந்தருளுகிறது ஹிரண்ய ராவணாதிகளை நிரஸித்தத்தால்வந்த ஶ்ரமந்தீரவோ? த்ரைலோக்யத்தையுமளந்துகொண்ட ஆயாஸத்தால்வந்த ஶ்ரமந்தீரவோ? பணியாய் - உன் ஸ்வரங்கொண்டு நாங்களறியும்படி சொல்லாயென்றார்களிறே. பிள்ளாய்! கிடக்கும்போது ஒருமூலையிலே ஒருவரறியாமற் கண்வளர்ந்தாலாகாதோ. இன்னமும் அவர்கள் மறுகிளைகிளைத்து, அவனெங்கேயென்று தேடிக்கொடுவரிலும் கொடிகட்டிக்கொண்டு கிடக்கவேணுமோ வென்று வயிறுபிடித்தாரிறே; அதுபோலுமல்லகிடீர் இவன்கண்வளர்ந்தருளுகிறபடி யென்கிறாரிவர்.

கொடிகள் த்ருஷ்டிகோசரமானவிறே அவன் கிடக்கிறபடியறியலாவது, இது அங்ஙனன்றே; - (௪) "ஊராஞ்ஞோநாவாதி - தூராத் கந்தோவாதி" என்கிறபடியே தூரஸ்தரையுமழைக்குமதிறே. *ஸர்வகந்த(மக)வஸ்து கண்வளர்ந்தருளுகையாலே * கடியார் பொழிலாயிருக்குமிறே. திருச்சோலையில் பரிமளம்விடாயர்க்கு ஶிஶிரோபசாரமாம்படி. (அரங்கத்தம்மான்) அவதாரத்துக்குப் பிற்பாடரானாரு மிழவாதபடி இங்குவந்து கண்வளர்ந்தருளுகிறது ப்ராப்தியாலேயிறே. ஆகவித்தால் - போக்யதை சொல்லிற்று.

(அரைச்சிவந்தவாடையின்மேல்) மேகஶ்யாமமானதிருவரைக்

(௧) தி-வாய்-௩-எ-௪. (௨) திருவாசி-௧ (௩) தி-வாய்-அ-௩-௫, (௪)

(சிவந்தவாடையின் மேல் சென்றதாம்) "சோற்றின்மேலே யெனக்குமனஞ்சென்றது" என்னுமாபோலே ஆஸ்சர்யப்படுகிறார். (என சிந்தனையே) ஆருடைய கூறையுடையைக்கண்டு உகக்கக்கடவ நெஞ்சு இதிலேயகப்பட்டது. (என சிந்தனை.) திருவடிகளின் சுவடறிந்தபின்பு புறம்புபோகமாட்டாத நெஞ்சு. தீர்த்தமாடா நிற்கத் துறையிலே பிள்ளையைக் கெடுத்துத் திருவோலக்கத்திலே காண்பாரைப்போலேதிருவடிகளில்நின்றும்திருப்பீதாம்பரத்திலே திருவுள்ளத்தைக்கண்டபடி.

இத்தால் - திருவுலகளந்தருளினத்தையும் ராமாவதாரத்தையும் பெரியபெருமாள் பக்கலிலே ஒரோவகைகளாலே காண்கிறார். (உ)

குப்பரபாக(ஹாம)ரஸாவஹமான திருப்பீதாம்பரத்தின்மேலே(சிவந்தவாடையின்மேல்சென்றதாம்.) "சோற்றிலேயெனக்குமனஞ்சென்றது" என்னுமாபோலே ஆஸ்சர்யப்படுகிறார்.(என சிந்தனையே).ஆருடையகூறையுடைகண்டுஉகக்கக்கடவநெஞ்சு இதிலேயகப்பட்டது. த்ருஷ்டத்திலே லோககர்ஹிதமாய் அத்ருஷ்டத்திலே வெந்நரகிலே தள்ளவுங் கடவதான வுடைகளிலே ப்ரவணமான என் மநஸ்ஸு, த்ருஷ்டத்தில் ஆகர்ஷகமாய், அத்ருஷ்டத்தில் *ஸதாபஸ்யந்தக்கு விஷயமான திருப்பீதாம்பரத்திலேவிழுந்து நசைபண்ணுகின்றது. (என சிந்தனை). திருவடிகளின் சுவடறிந்து பின்பு புறம்புபோகமாட்டாதநெஞ்சு. தீர்த்தமாடாநிற்கத் துறையிலே பிள்ளையைக் கெடுத்துத் திருவோலக்கத்திலே காண்பாரைப்போலே, திருவடிகளில் நின்றும் திருப்பீதாம்பரத்தேகண்டபடி. மநஸ்ஸு என்னாதே "சிந்தனை" என்றது - சிந்தாவிசேஷத்தைப்பற்ற. இத்தால்-திருவுலகளந்தருளினத்தையும் ராமாவதாரத்தையும் பெரியபெருமாள்பக்கலிலே ஒரோவகைகளாலேகாண்கிறார்.

ஆக, கீழ் - "கமலபாதம் வந்தென் கண்ணினுள்ளன" என்று தானே முற்பாடனாய்வந்து விஷயீகரித்தபடியாலே - ஸாதநாபாவம் சொல்லிற்று; "சென்றதாம்" என்று-தந்திருவுள்ளம் மேல் விழுந்ததாகச்சொல்லுகையாலே அதிகாரிஸ்வரூபம்சொல்லுகிறது-இங்கு: கீழ்-"நீண்மதிளரங்கம்" என்று-ரக்ஷகத்வம் சொல்லிற்று.

அ. மூன்றாம்பாட்டு. திருப்பீதாம்பரத்தினழகு திருநாபீகமலத்திலே வீசிற்று.

"சுடியார்பொழிலரங்கம்" என்று - போக்யதை சொல்லுகிறது - இங்கு; ஆகவிப்பாட்டால் - முதற்பாட்டிலே, "விமலன் நின்மலன்" என்று - அபேக்ஷாநிரபேக்ஷமாக உபகரிக்கும் ஶக்தியையுடையவனென்றதாய்த்து. சொன்னவர்த்தங்கூடுமோவென்ன; கூடுமென்னு மிடத்திற்கு உதாஹரணஞ்சொன்னாராய் நின்றது. (உ)

அ;—மூன்றாம்பாட்டு (மந்திபாய்) திருப்பீதாம்பரத்தினழகின் மிகுதி திருநாபீகமலத்திலே வீசிற்று. முதற்பாட்டிலே "ஆதிப்பிரான்" என்று - ஜகத்காரணபூதனாய் ஸர்வஸ்மாத்பரனாயிருக்குமென்று சொல்லக்கேட்டவர்கள், (க)"ப்ரஹ்மவிஷ்ணுஶிவாத்மிகாம்-ப்ரஹ்மவிஷ்ணுஶிவாத்மிகாம்" என்று - மூவர் ஜகத்காரணநாதரென்று ப்ரஸித்தமாயிருக்க இவனே ஜகத்காரணபூதனென்றறியும்படி யென்னென்ன; ஶாஸ்த்ரமுகத்தாலே நம்முடைய காரணத்வத்தை ப்ரகாஶிப்பிப்புதோமாகில் அது கர்மாதீநமான ருச்யநுகூலமாக கமுகின்கிரைபோலே அயதாவாக ப்ரகாஶிக்குமென்று பார்த்தருளி, (உ)"த்ரயோ தேவாஸ் துல்யாஸ் த்ரிதயமிதமத்வைதமதிகம் த்ரிகாத் தஸ்மாத் தத்வம் பரமிதி விதர்க்கான் விகடயந் । விபோர் நாபீபத்மோ விதிஶிவநிதாநம் பகவதஸ் ததந்யத் ப்ரூபங்கீபரவதிதி ஸித்தாந்தயதி ந: - த்ரயோதேவாஸ்துல்யா ஸ்த்ரிதயமித மத்வைத மதிகம் த்ரிகாதஸ்மாத்தத்வம் பரமிதிவிதர்க்கான்விகடயந்! விபோர்நாபீபத்மோவிதிஶிவநிதாநம் பகவதஸ்ததந்யத்ப்ரூபங்கீபரவதிதிஸித்தாந்தயதிந:" என்றும், (௩) "முதலாந்திருவுருவம் மூன்றென்பரொன்றே, முதலாகு மூன்றுக்கு மென்பர், முதல்வா, நிகரிலகுகாருருவா நின்னகத்ததன்றே, புகரிலகுதாமரையின்பூ" என்றும் சொல்லுகிறபடியே - தன்திருநாபீகமலத்திலே ஜகத்காரணபூதராக ப்ரஸித்தரான ப்ரஹ்மருத்ரர்களை ஸ்ருஷ்டித்துக்காட்ட, அந்த நாபீகமலம் அம்முகத்தாலே தன்னுடைய மேன்மையையும் அழகையுங்காட்டி, திருப்பீதாம்பரத்திலே துவக்குண்கிறவென்னுடைய மநஸ்ஸைத் தன்பக்கலிலே யிழுத்துக்கொள்ளா

(க) வி-பு- (உ) ர-ஸ்த- (௩) பெரியதிருவ-

மூ—மந்திபாய் வடவேங்கட மாமலை வானவர்கள்
சந்திசெய்ய நின்றா னரங்கத் தரவினணையான் ரெழில்]
அந்திபோல்நிறத் தாடையு மதன்மே லயனைப் படைத்ததோ
உந்திமேலதன்றோ வடியே னுள்ளத்தின்னுயிரே. (௫)

பதவுரை.

மந்தி—ஆண்குரங்குகளானவை, பாய்—ஒருகிளையினின்றும் மற்றொருகிளையில் இடைவிடாமல் பாய்ந்தபடியே யிருப்பதாய், வட—தமிழுக்கு வடவெல்லையும், திருவேங்கடம்—வேங்கடாத்ரியென்னும் திருநாமத்தை யுடையதும், மாமலை-உயர்த்தியையும் விஸாலத்தையு முடையதுமான திருமலையிலே, வானவர்கள்—நித்யஸூரிகள், சந்திசெய்ய நின்றான்—புஷ்பங்களைக்கொண்டு ஆராதிக்கும்படி நின்றவனாய், அரங்கத்து—கோயிலிலே, அரவின் அணையான்-திருவநந்தாழ்வான் மேலே பள்ளிகொண்டருளுமவனுடைய, அந்திபோல் நிறத்து ஆடையும்-செவ்வானம்போன்ற நிறத்தையுடைய திருப்பீதாம்பரமும், அதன்மேல்—அதுக்குமேலே, அயனைபடைத்தது—ப்ரஹ்மாவுக்கு உத்பத்தி ஸ்தாநமான, ஓர் எழில்-அத்விதீயமான அழகையுடைய, உந்திமேலது அன்றோ—திருநாபீகமலத்தின் மேலதன்றோ, அடியேன் உள்ளத்து—அடியேனுடைய மநஸ்ஸிலிருக்கிற, இன் உயர்—நற்சீவன்- (௫)

௨-வது வ்யாக்யாநம்.

நின்றதென்கிறார். அநுபாவ்யத்தை எல்லைகண்டு மீளுதல்; தம்முடைய ஆதரம்மட்டமாய் மீளுதல் செய்கிறாரல்லரே; தம்முடைய சாபலமடியாக இழப்புண்கிறார்த்தனையிறே.

வ்யா. (மந்திபாய் வடவேங்கட மாமலை வானவர்கள் சந்திசெய்யநின்றா னரங்கத்தரவினணையான்) கீழ்ப்பாட்டிலே-"உலகமளந்தண்டமுற நிவர்ந்த நீண்முடியன் - கடியார்பொழிலரங்கத்தம்மான்" என்று - இந்தலோகங்களை யடையத்தன் திருவடிகளாலே யளந்துகொண்டார் பெரியபெருமாளென்றாரே, அங்ஙனே சொல்லலாமோ; (க) "அன்று ஞாலமளந்தபிரான்-சென்றுசேர் திருவேங்கடம்" என்றன்றோ நம்மாழ்வார் வார்த்தை; திருவேங்கடமுடையான் திருவடிகளைக்காண வேணுமென்று * வழிபாடு

(க) தி-வாய் ௩-௩.

வ்யா. (மந்திபாய்) †(திருமலையில் பலாக்கள் வேரேபிடித்துத் தலைபளவும் பழுத்துக்கிடக்கையாலே அங்குத்தைக் குரங்குகள் ஜாத்யுசிதசாபலத்தாலே ஒருபழத்தை புஜிக்கப்புக மற்றைமேலில் பழத்திலே கண்ணையோட்டி இத்தைவிட்டு அதிலே பாய்ந்து தாவாநிற்கு மத்தனையாய்த்து.) பெரியபெருமாளுடைய திவ்யாவயவங்களிலே தாம ஆழங்கால் படுகிறப்போலேயாய்த்து அவைகளும். * கானமும் வானரமும் வேடுமுடை வேங்கடமிறே. (மந்திபாய்) ஒன்றையொன்று பற்றி மாலையாக நாலாநிற்கும். திருச்சின்னக் செய்த ஸூரிகளும் (௧) "எந்நாளே நாம் மண்ணளந்த விணைத்தாமரைகள் காண்பதற்கு" என்றன்றோ ப்ரார்த்தித்தது; ஆகையாலே இந்தபூமியையடையத் திருவடிகளாலே ஆக்ரமித்து, (௨)"அடிக்கீழமர்ந்து புகுந்தடியீர்வாழ்மின்"என்று-தன் திருக்கையாலே, *உலகமளந்த பொன்னடியைக் காட்டிக்கொடு நிற்கிறவனுமாய், (௩)"தானுகந்த நிற்கின்றான் கண்ணனுவி வேங்கடம்"என்கிறபடியே *அண்டமுற நிவர்ந்த நீண் முடியனுமாய் நிற்கின்றான் திருவேங்கட முடையானன்றோவென்ன; அந்தத்திருவேங்கடமுடையானுகிறானுமஇங்குக் கண்வளர்ந்தருளுகிற பெரியபெருமாளேயென்கிறார்.

(மந்திபாய் வடவேங்கட மாமலை) திருப்பீதாம்பரத்தினழகை யநுபவிக்கச்செய்தே, திருநாபீகமலத்தி னழகிலேதாமீடுப்புண்ட சாபலத்துக்குப் போலியாயிருக்கையாலே குரங்குகளை நிதர்ஶநமாகச் சொல்லுகிறார்.

(மந்திபாய்) திருமலையிலே பலாக்கள் வேரேபிடித்துத் தலையளவும் பழுத்துக்கிடக்கையாலே அங்குத்தைக்குரங்குகள் ஜாத்யுசிதசாபலத்தாலே ஒருபழத்தை புஜிக்கப்புகுகிறவை மற்றைக் கொம்பிற் பழத்திலே கண்ணையோட்ட, இத்தைவிட்டு அதிலே தாவப்பாய்ந்து திரியாநிற்குமாய்த்து; பெரியபெருமாளுடைய திவ்யாவயவங்களிலே தாம் ஆழங்காற்படுகிறப்போலே. * கானமும வானரமும் வேடுமுடை வேங்கடமிறே. (மந்திபாய்) ஒன்றையொன்று பற்றி மாலையாக நாலாநிற்கும். திருச்சின்னக்

‡ குண்டலிதமதிகம்,வ்யத்யஸ்தஞ்ச.
(௧) தி-வாய்-௪-௧௦-௧, (௨) தி-வாய்-௪-௧௦-௧௧, (௩) ௪-திருவ

குரல் கேட்டவாறே பாய்ந்தோடாநிற்கு மென்றுமாம். பரமபதமும் திருமலையும் கோயிலும் திருவயோத்யையும் திருச்சோலையும் ஒருபோகியா யிருக்கிறபடி. எங்கும் மாறிமாறித் தங்குகை. (மந்திபாய்) பலாக்கள் வேரோடு பணையோடு வாசியறப் பழுத்துக் கிடக்கையாலே ஒன்றிலே வாய்வைக்கப் பெறாதே தான் வேண்டினபடியே திரியும் படியாய்த்து.

(வடவேங்கடம்) தமிழ்தேசத்துக்கு எல்லைநிலம். போக்யதை அளவற்றிருக்கை. உபயவிபூதியும் ஒருமூலையிலே யடங்குமென்றுமாம்.

(வானவர்கள் சந்திசெய்ய நின்றான்) எத்தனையேனும் தண்ணியார்க்கும் முகங்கொடுத்து நிற்கிற விந்நீர்மையை யநுஸந்தி

குரல் கேட்டவாறே பாய்ந்தோடாநிற்கு மென்றுமாம். பரமபதமும் திருமலையும் கோயிலும் திருவயோத்யையும் திருச்சோலையும் ஒருபோகியாயிருக்கிறபடி; எங்கும் மாறிமாறித் தங்குகை.

(வடவேங்கடம்) திருமலை என்னாதே "வடவேங்கடம்" என்கிறது-தமிழர், தமிழுக் கெல்லைநிலம் அதுவாகச் சொல்லுகையாலே. வேதஶப்தோப ப்ரும்ஹண ஶப்தங்களாலன்றிக்கே தம்முடைய ஜந்மாநுரூபமாகத்தாம் கவிபாடுகிறஶப்தம் நடையாடுகைக்கு எல்லை அதுவாகையாலே சொல்லுகிறார். (மாமலை) போக்யதையின் மிகுதியைச் சொல்லுகிறதாதல்; (க) "பரன் சென்று சேர்" என்றும், (உ) "முன்னமடைமினோ" என்றுஞ் சொல்லுகிறபடியே ஶேஷியானவன் தன்னுடைய ரக்ஷகத்வ ஸித்திக்காகவும் ஶேஷபூதரானவர்கள் தங்கள் ஸ்வரூபஸித்திக்காகவும் வந்து சேருகையால் வந்த ஶ்லாக்யதையைச் சொல்லுகிறதாதல்.

ஸூரிகள் பரமபதத்தினின்றும் திருவேங்கடமுடையானை யநுபவிக்கவரும்போது தன்ஶிகரத்தில் இளைப்பாறி வரலாம்படி யிருக்கிற உயர்த்தியைச் சொல்லுகிறதாதல்; அன்றிக்கே, உபயவிபூதியும் ஒருமூலையிலே யடங்கு மென்றுமாம்

அரு.—மூன்றாம்பாட்டு. (மந்திபாயித்யாதி) தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பரமபதமுமித்யாதி) (சந்திசெய்ய) கிட்டும்படிநின்றானென்னுதல்; ஆஶ்ரயிக்கப் பராக்காய் நின்றானென்னுதல்.

(க) தி-வாய்-௩-௩. (உ) தி-வாய்-௩-௩.

த்து, நித்யஸூரிகள் வந்து படுகாடுகிடப்பது இங்கேயாய்த்து. மேன்மையை யநுபவிக்குமத்தனையிறே - அங்கு; ஶீலாநுபவம் பண்ணலாவது—இங்கேயிறே.

(வானவர்கள்சந்திசெய்ய)நித்யஸூரிகள் *சிந்துபூக்கொண்டு போக(ஹோம)ரூபமான ஸமாராதநத்தைப்பண்ண, அவன் பரமபதத்தினின்றும் தன்னீர்மை ப்ரகாஶிக்கைக்காக ஆதியான தான் திருமலையிலே வந்தவாறே, *விண்ணவர்கோனை தன்னுடைய மேன்மையை யநுபவித்துக்கொண்டு போந்த ஸூரிகள், *விரையார் பொழில் வேங்கடவனை நீர்மையை யநுபவிக்கைக்காகத் திருமலையிலே வருவர்கள்; அந்நீர்மைக்கடியான மேன்மையை யநுபவிக்கைக்காகத் திருமலையினின்றும் பரமபதத்தேறப்போவர்கள். (நின்றான்) இந்நிலையாலே ஓருத்யோகமுண்டென்று தோற்றும்படி நின்றான். பெருமாள், ருஶ்யமூகபர்வதத்திலே மஹாராஜர் தொடக்கமான வாநரஸேனைக்கும் இளையபெருமாளுக்கும் ஒக்க முகங்கொடுத்துக்கொண்டு நின்றாப்போலேயாய்த்து - திருவேங்கடமுடையானும், குரங்குகளோடு ஸூரிகளோடு வாசியற அநுபவிக்கும்படி முகங்கொடுத்துக்கொண்டு நிற்கிற நிலையும். (க)"வாநராணாம் நராணாஞ்ச கதமாஸீத்ஸமாகம:-வாநராணாம்நராணாஞ்ச கதமாஸீத்ஸமாகம:" என்று - திருவடியைப் பிராட்டி, இங்கிதாகாரங்களறியாதே, குரங்குகளுக்கும் விலக்ஷணரான மநுஷ்யர்களுக்கும் கூட்டரவுண்டானபடி எங்ஙனே? [கதமாஸீத்ஸமாகம:-கதமாஸீத்ஸமாகம:] தன் கடாக்ஷபாதமும் ஆபரணபாதமுமுண்டென்றறியாதே நான்சேரவிட,பின்பு(உ)"தோழன்நீ" என்ன ப்ராப்தமாயிருக்க, நான்பிரிந்து இங்கேயிருக்கக் கூட்டரவுண்டானபடி யென்னென்றுகேட்க; (௩)'ராகவஸ்ய ஸுக்ரீவஸ்ய ச ஐகமத்யம் ஸமஜாயத-ராமஸுக்ரீவயோரைக்யம் தேவ்யேவம்ஸமஜாயத' என்று அவர்கள்சேர்ந்தப்ரகாரமறிந்திலேன், (௪)"அஹம் ஸர்வம்கரிஷ்யாமி - அஹம் ஸர்வம்கரிஷ்யாமி" என்கிற இளையபெருமாளும் அருகேநிற்க அவர்பரிகரமான நான் இன்றுவந்து அந்த:புர பரிகரமாம்படி கூடினார்கள் என்றானிறே.

(க) ரா-ஸு- (உ) தி-மொ-டு-அ- (௩) ரா-ஸு- (௪) ரா-அயோ-

நித்யஸூரிகள் திருமலையிலே நிற்கிற ஶீலவத்தையிலே ஈடு பட்டு வந்து ஆஶ்ரயிக்க, குருடர்க்கு வைத்த அறச்சாலையிலே விழிகண்ணர் புகுராலாயோவென்று, தான் * ஆனைக்குப்பாடுவாரைப்போலே மந்திகள்பக்கலிலே திருவுள்ளத்தை வைத்தானென்றுமாம்.

(நின்றான்) நித்யஸூரிகள் திருமலையிலேநிற்கிற ஶீலவத்தையிலே யீடுபட்டுவந்தாஶ்ரயிக்க, குருடர்க்குவைத்த அறச்சாலையிலே விழிகண்ணர் புகுராலாமோவென்று, தான் * ஆனைக்குப் பாடுவாரைப்போலே மந்திகள் பக்கலிலே திருவுள்ளத்தை வைத்தானென்றுமாம். (௧) "மங்குல்தோய்சென்னிவடவேங்கடத்தானைக் கங்குல் புகுந்தார்கள் காப்பணிவான், திங்கள் சடையேறவைத்தானும் தாமரைமேலானும், குடையேறத் தாங்குவித்துக்கொண்டு" என்கிறபடியே - ப்ரஹ்மருத்ராதிகள் ஸந்த்யாகாலங்களிலேவந்து ஸமாராதநம் பண்ணப் பெரியமேன்மையோடே நின்ற நிலையைச்சொல்லுகிறதாகவுமாம். (நின்றான்.) இந்நிலையிலே ஒருத்யோகமுண்டென்று தோற்றும்படிநின்றான். ஸூரிகள் அந்த வுத்யோகத்தை யடியொற்றினவாறே, வடக்குத்திருவாசலாலே வந்துபுகுந்து, கோயிலிலே படுக்கையிலே சாய்ந்தவனாயிருந்தான்; இவன் கிடக்கிறபடியைக்கண்டு, (௨) "நடந்தகால்கள் நொந்தவோ" என்றுவயிறுபிடிக்கவேண்டாதபடி, (௩) "நின்றிருந்துவெஃகணைக் கிடந்ததென்ன நீர்மை" என்கிறநிலையே போரப்ரீதராய், இனி ஸம்ஸாரக்கிழங்கெடுத்தாலல்லது கிளம்பானென்று மீண்டுபோனார்கள். (௪) "𑌆𑌸𑍍𑌤𑌾𑌂 𑌤𑍇 𑌗𑍁𑌣𑌰𑌾𑌶𑌿𑌵𑌦𑍍𑌗𑍁𑌣𑌪𑌰𑍀𑌵𑌾𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾𑌂 𑌜𑌨𑍍𑌮𑌨𑌾𑌂 𑌸𑌙𑍍𑌖𑍍𑌯𑌾 𑌭𑍌𑌮𑌨𑌿𑌕𑍇𑌤𑌨𑍇𑌷𑍍𑌵𑌪𑌿 𑌕𑍁𑌟𑍀𑌕𑍁𑌞𑍍𑌜𑍇𑌷𑍁 𑌰𑌙𑍍𑌗𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰 । 𑌅𑌰𑍍𑌚𑍍𑌯𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑌹𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌰𑌰𑍍𑌚𑌕𑌪𑌰𑌾𑌧𑍀𑌨𑌾𑌖𑌿𑌲𑌾𑌤𑍍𑌮𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌿𑌃 𑌪𑍍𑌰𑍀𑌣𑍀𑌷𑍇 𑌹𑍃𑌦𑌯𑌾𑌲𑍁𑌭𑌿𑌸𑍍𑌤𑌵 𑌤𑌤𑌃 𑌶𑍀𑌲𑌾𑌜𑍍𑌜𑌡𑍀𑌭𑍂𑌯𑌸𑍇 - ஆஸ்தாந்தேகுணராஶிவத் குணபரீவாஹாத்மநாம் ஜந்மநாம் ஸங்க்யா பௌமநிகேதநேஷ்வபிகுடீகுஞ்ஜேஷு ரங்கேஶ்வர । அர்ச்யஸ்ஸர்வஸஹிஷ்ணுரர்ச்சகபராதீநாகிலாத்மஸ்திதி: ப்ரீணீஷேஹ்ருதயாளுபிஸ் தவததஶ் ஶீலாஜ்ஜடீபூயஸே."

---

(௧) ௬-திருவ- (௨) தி-ச-வி (௩) தி-ச-வி (௪) ர-ஸ்த-

(அரங்கத்தரவினணையான்) அங்குநின்று மிங்கேசாய்ந்தபடி. பரமபதத்தினின்றும் அடியொற்றினான், திருமலையளவும் பயண முண்டாயிருந்தது; அங்குநின்றும் வடக்குத் திருவாசலாலே கோயிலிலே சாய்ந்தான். ராமாவதாரத்தேபிடித்து அடியொற்றினான், ராவணவதம்பண்ணித் தெற்குத்திருவாசலாலேவந்து சாய்ந்தவித்தனையா யிருந்ததென்றுமாம். (அரவினணையான்) திரிகிற வன் சாய்ந்தருளினால் உள்ளவழகு. (அரவு) நாற்றம், குளிர்த்தி, மென்மையும்.

(அரங்கத்தரவினணையான்) (க) [ஸெஷ்வை-ஸாவூாஹா யாஃ-ஸேஷ்யே புரஸ்தாச்சாலாயாம்] ஸ்ரீபரதாழ்வானை வளைப்புக் கிடக்கவிட்டுப்போந்துகடற்கரையிலேவளைப்புக்கிடந்தாப்போலே ஸம்ஸாரிகளைப் பெற்றாலல்லது போகேனென்று வளைப்புக்கிடக் கிறான். சக்ரவர்த்தித் திருமகனைப்போலே முதலில்சரணம்புக்கு முகங்காட்டாவிட்டவாறே, (உ)"வாவஊ-நய-சாபமாநய" என்று சீறுமவரல்லர்; ஆற்றாமையைக்காட்டிச் சரணம்புக்குக் கிடக்குமவ

(அரவினணையான்) புஷ்பஹாஸஸுகுமாரமான அவ்வடிவுக் குப் பொருந்தபடி, காடுகளிலுங் கரைகளிலும் திருவடிகளைக் கொண்டுலாவின விடாயெல்லாந்தீரும்படி சைத்யமார்த்தவ ஸௌரப்யங்களையுடைய திருவநந்தாழ்வான்மேலே கண்வளர்ந்தருளி னான். "அரங்கத்தரவினணையான்" என்று சீலத்தையும் மேன்மை யையும் அழகையு மநுபவிக்கிறார்.

(அரங்கத்தரவினணையான்) (க) 'ஸெஷ்வை-ஸாவூாஹா யாயாவெ-நவுஷீஃதி - ஸேஷ்யே புரஸ்தாச்சாலாயாம் யாவந் மேநப்ரஸீததி" என்று-ஸ்ரீபரதாழ்வானை வளைப்புக்கிடக்கவிட்டுப் போந்து கடற்கரையிலே வளைப்புக்கிடந்தாப்போலே, ஸம்ஸாரி களைப்பெற்றாலல்லது போகேனென்று வளைப்புக்கிடக்கிறான். சக்ர வர்த்தித்திருமகனைப்போலே முதலில் சரணம்புக்கு முகங்காட்டா விட்டவாறே, (உ) "வாவஊ-நய-சாபமாநய" என்று சீறுமவரல் லர், ஆற்றாமையைக்காட்டி சரணம்புக்குக் கிடக்குமவர் இவர்.

முதற்பாட்டைக்கடாக்ஷித்துப்பரமபதத்தில் நின்றும் அடியொற்றுதல் இரண்டாம்பாட்டைக் கடாக்ஷித்துராமாவதாரத்திலே அடியொற்றுதல்.

(க) ரா-அயோ. (உ) ரா-யு-

ரிறே இவர். (அந்திபோல்நிறத்தாடையும்) ஸந்த்யாராகம்போலே யிருந்துள்ள திருப்பீதாம்பரமும். "அரைச்சிவந்தவாடை" என்றது பின்னாட்டுகிறபடி.

(அதன்மேல்) இவ்வழகினின்றும் கால்வாங்கமாட்டுகிறிலர். (அயனித்யாதி) சதுர்த்தஶபுவந ஸ்ரஷ்டாவான ப்ரஹ்மாவுக்கு உத்பத்திஸ்தாநமான திருநாபிகமலத்தின் மேலதன்றோ. சதுர்முகஸ்ருஷ்டி பூர்வகாலத்திலே யாகிலும் இப்போது ப்ரஹ்மாவுக்கு உத்பத்திஸ்தாநமென்று கோள்சொல்வித்தாராநின்றது - திருநாபிகமலம் (எழிலுந்தி) இளகிப்பதிக்கை. (க)"ஊருஸவாஞுயௌவநஸ்த்ய - பரஸவாந்தஞ்சயௌவநம்" என்கிறபடியன்றிக்கே யிருக்கை.

(அந்திபோல் நிறத்தாடையும்) கீழ்ச்சொன்ன சிவந்தவாடை ஆபரணகோடியிலேயாய்க் கழற்றவுமாயிருக்கும்; இது ஸஹஜமென்கைக் குடலாக, "அந்திபோல் நிறத்தாடையும்" என்கிறார். ஸந்த்யாராக(ம)ரஞ்ஜிதமான மேகம்போலேயாய்த்துத் திருவரையும்திருப்பீதாம்பரமுமிருக்கிறபடி. திருமேனிமயில்கழுத்துச்சாயலாயிறே யிருப்பது. அத்தோடுசேர்ந்த திருப்பீதாம்பரம் ஸந்த்யாராக ரஞ்ஜிதமான காளமேகம்போலே ஆகர்ஷகமாயிறே யிருப்பது. * அரைச்சிவந்தவாடை பின்னாட்டுகிறபடி யென்றுமாம்.

(அதன்மேல்) அவ்வழகுக்குமேலே. (அயனையித்யாதி.) ஜகத்காரணபூதனாக ப்ரஸித்தனான சதுர்முகனைத் தன்பக்கலிலே யுண்டாக்கி, அதடியாகவந்த மேன்மையாலுண்டான அத்விதீயமான அழகையுடையத்தாய்த்துத் திருநாபி கமலமிருப்பது. லோகத்தில் உத்பாத(க)கருடைய வழகு ப்ரஸவாந்தமாயிருக்கும்; இவனை யுண்டாக்கினபின்பு ஒளியுமழகும் மிக்கதித்தனை (க) "யோ ப்ரஹ்மாணம்விதயாதி-தம்ஹதேவம்-யோப்ரஹ்மாணம் விததாதி-தம்ஹதேவம்" என்கிறபடியே-இவனை ஸ்ருஷ்டித்தபின்பிறே த்யோ(தோ)தமாநமாயிற்று.

(ஒரெழிலுந்தி.) (க) "ஸௌஜந்யாவ்யாஸரிஃபாஸவிவிஷ்ணோ ஃயாவாஃர ஷ்ஃநாஷ்ஃதாஷ்ஃஷஃமதிஜாவந்தமநாஸ நாஸிஃ |

(க) (உ) ஶ்வே-௬-௧அ. (௩) வா-ஸ்த-

(அடியேன்) (௧) "ஸதிம்விஸ்வஸ்ய - பதிம்விஶ்வஸ்ய" (௨) "யஸ்யாஸ்மி - யஸ்யாஸ்மி" என்கிற ப்ரமாணத்தாலே அடியேன் என்கிறாரல்லர்; அழகுக்கு † த்தோற்று "அடியேன்" என்கிறார். (அடியேனுள்ளத்தின்னுயிரே) என்னுடைய நற்சீவனானது திருநாபீகமலத்ததன்றோ வென்கிறார்.

ப்ராப்யப்ராப்யப்ராப்ய மிஜஜவநம்விஷ்ணுதாஸஷிநாய ஸௌந்தர்யாக்யா ஸரித்ஸநிஜதிஸ்வதீ: ஸாநுஸாநுஸாத் -ஸௌந்தர்யாக்யா ஸரித்தாரஸிவிஸ்தீர்ய மத்யாவருத்தா ஸ்தாநால்பத்வாத்விஷமகதிஜாவர்த்தகர்த்தாபநாபி:। ப்ராப்யப்ராப்தப்ரதிமஜகநம்விஸ்த்ருதாஸ ஸ்திநாதஸ்ரோதோபேதம்பஜதிபவத: பாததேஶாபதேஶாத்" என்கிறபடியே, ஸௌந்தர்யமாகிற பெரியவாறானது, திருமுடியாகிற மலைத்தலையினின்றும் அகன்றதிருமார்பாகிற தாழ்வரையிலேவந்து குதிகொண்டு, அங்கேபரந்து கீழ்நோக்கி யிழிந்து, * சிற்றிடையாகையாலே அங்கேயிட்டளப்பட்டு, பின்பு திருநாபியாய்ச் சுழியாறுபட்ட தென்னக்கடவதிறே.

(அடியேனுள்ளத்தின்னுயிரே.) அடியேனை யென்னுடைய அகவாயில்வர்த்திக்கிறஹ்ருதயமானது. (உந்திமேலதன்றோ). "அடியேன்" என்று - இப்போது இவர் ஸ்வரூபஜ்ஞாநம் பிறந்து, (௧) "ஸதிம்விஸ்வஸ்ய - பதிம்விஶ்வஸ்ய" (௨) "யஸ்யாஸ்மி-யஸ்யாஸ்மி" (௩) "பரவாநஸ்மி-பரவாநஸ்மி" (௪) "தாஸபூதா: ஸ்வதஸ்ஸர்வே ஹ்யாத்மாந: பரமாத்மந: - தாஸபூதாஸ் ஸ்வதஸ்ஸர்வே ஹ்யாத்மாந: பரமாத்மந:" என்கிறப்ரமாணங்களாலே "அடியேன்" என்கிறாரல்லர், (௫)* "குணைர்தாஸ்யமுபாகத:-குணைர்தாஸ்யமுபாகதராய்ச்சொல்லுகிறாருமன்று; அழகுக்குத்தோற்று, "அடியேன்" என்கிறார். அதிலும் வடிவழகின் ஸாமாந்யத்தைப் பற்றச் சொல்லுகிற வார்த்தையுமன்று, ஓரவயவத்தி னழகுக்குத்தோற்றுச் சொல்லுகிற வார்த்தை. "உயிர்" என்கிறது - மநஸ்ஸை. (௬) "ஊனிலவாழுயிர்" என்று கொண்டாடினாப்போலே, வடிவழகுதமக்கு ரஸித்து போக்ய(ஜோடு)மாம்படி யிருக்கையாலே "இன்னுயிர்" என்கிறது. சிலரை உண்டாக்குகிறதுகிடீர் என்னையழிக்கிறது.

---

(௧) தை-நா-௧௧- (௨) யஜு-அஷ்-௨-௩. (௩) ரா-ஆ-௧௫-௭
(௪) ஹாரீதஸ்ம்ருதி (௫) ரா-கி-௪-௧௨. (௬) தி-வாய்-௨-௩-௧, † புல்கவ்வி

விடாமைக்குப்பற்றுசு; (க)"மருடியேலும் விடேல்கண்டாய்" என்னுமாபோலே. இப்பாட்டில் பெரியபெருமாள் பக்கலிலே திருவேங்கட முடையான் தன்மையு முண்டென்கிறது. (௬)

அவ—நான்காம்பாட்டு. திருநாபிகமலத்தோடே சேர்ந்த திருவுதரபந்தத்தை யநுபவிக்கிறார்.

அந்தத்திருநாபிகமலம் அதிகாரி புருஷர்களான ப்ரஹ்மாதிகளை யுண்டாக்கும்; "அடியேன்" என்றிருப்பாரை யழிக்கும். பிள்ளையழகிய மணவாளரரையர், பெருமாள்திருவடிகளிலே புக்கு, "நாயன்றே! அடியேன் திருவேங்கட முடையானைத் திருவடித்தொழுது வரவேணுமென்று நினையாநின்றேன்" என்று விண்ணப்பஞ் செய்ய; "வாரீர்! அமலனாதிபிரானை யொருகால் இசை சொல்லிக் காணீர்" என்று திருவுள்ளமாக; பிள்ளையும் ஒருகால் இசையை விண்ணப்பம்செய்யக் கேட்டருளி, இனிப்போகிலும் போம், இருக்கிலு மிரும்மென்று திருவுள்ளமாயினார். முதலில் கண்படுவது திருநாபீகமலமிறே.

இப்பாட்டில்-பெரியபெருமாள் பக்கலிலே திருவேங்கட முடையானுன தன்மையு முண்டென்கிறது. (௬)

அவ;நான்காம்பாட்டு. திருநாபிகமலத்தோடே சேர்ந்த திருவுதரபந்தத்தை யநுபவிக்கிறார். முதற்பாட்டிலே - ஜகத்காரணபூதனானவன், தம்முடைய அபேக்ஷாநிரபேக்ஷமாகத் தம்மை விஷயீகரித்து, தம்முடைய திருவுள்ளத்திலே திருவடிகள் தானேவந்து ப்ரகாசித்தபடியைச் சொன்னாராய், நிரபேக்ஷமாகச் செய்யக்கூடுமோ வென்கிற அபேக்ஷையிலே ஸோதாஹரணமாகச் சொல்லாநின்றுகொண்டு, தந்திருவுள்ளம் திருவரையும் திருப்பீதாம்பரமுமான சேர்த்தியிலே மேல்விழுந்து நசைபண்ணுகிறபடியைச் சொன்னார்-இரண்டாம்பாட்டில்,

அவ்விரண்டாம்பாட்டிற் சொன்ன த்ரைவிக்ரமாபதாநம் ப்ரமாணோபபத்திகளாலே திருவேங்கடமுடையானுக்கே சேருமதன்

உந்தியைப் பற்றுசாகப்பற்றினவிடமுண்டோவென்ன வருளிச் செய்கிறார் (மருடியேலுமித்யாதி). (௬)

(க) தி-வாய்-உ-எ-கo.

உ-வது வ்யாக்யாநம்.

ரே யென்கிற அபேக்ஷையிலே திருமலையில் நின்றும் திருவுலகளந்தருளினரும் பெரியபெருமாளே யென்று கொண்டு, முதற்பாட்டில் "ஆதி" என்றுசொன்ன அவனுடைய காரணத்வத்தைத் திருநாபீகமலத்திலே ப்ரஹ்மாவையுண்டாக்கி, அம்முகந்தாலே வெளியிடா நின்றுகொண்டு, அந்தத் திருநாபீகமலந்தான் திருப்பீதாம்பரத்திலே துவக்குண்கிற தந்திருவுள்ளத்தை ப்ரஹ்மோத்பாதகமான தன்மையையும் அழகையுங்காட்டித் தன்பக்கலிலே இழுத்துக்கொள்ள, அதிலே சுழியாறுபடுகிற படியையிறே மூன்றும்பாட்டிற் சொல்லி நின்றது; தந்திருவுள்ளம் திருநாபீகமலத்திலே சுழியாறு படுகிறபடியைக்கண்டு, திருநாபீகமலத்துக் காஶ்ரயமான திருவயிறும், இந்தத் திருநாபீகமலத்துக்கு வெறும் ப்ரஹ்மா ஒருவனுக்கிருப்பிடமான மேன்மையும் அழகுமன்றே வுள்ளது;

இதுக்காஶ்ரயமான நம்மைப்பார்த்தால், (க) 'ஸ்ரீ-[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ப்ருந்தம் ஜாந்தாவலம்பிவலித்ரயம்கணயதிதைவைஶ்வர்யம் வ்யாக்யாத்ரங்கமஹேஶிதுः । ப்ரணதவஶதாம்ப்ரூதே தாமோதரத்வசரः கிணஸ்ததுபயருஹவிஷ்டம் பட்டம்கிலோதரபந்தநம்" என்கிற படியே-பத்த (வத்த)முக்தநித்யரூபமான த்ரிவிதசேதநர்க்கும், த்ரிகுணாத்மகமாயும் ஶுத்தஸத்வாத்மகமாயும், ஸத்வஶூந்யமாயுமுள்ள அசேதநவர்க்கத்துக்கும் ஆஶ்ரயமான மேன்மையும், ஆஶ்ரிதர்க்குக்கட்டவு மடிக்கவுமாம்படி எளியோமான ஸௌலப்ய நீர்மையையு முடையோமான ஏற்றத்தாலே பட்டங்கட்டியன்றோ நாமிருப்பதென்று, தனக்குத் திருநாபீகமலத்திலுண்டான ஏற்றத்தைக்காட்டி, திருநாபீகமலத்திலே ஆழங்கால்படுகிற என்னெஞ்சைத் தன்பக்கலிலேவர இசிக்க, அத்திருவயிற்றை ஆஶ்ரயமாகப் பற்றிநிற்கிற திருவுதரபந்தநம் தன்பக்கலிலே வரவீர்த்து மேலிட்டு நின்றுதந்திருவுள்ளத்திலேஸ்வைரஸஞ்சாரம் பண்ணுகிறபடியைச் சொல்லுகிறார்.

(க) ர-ஸ்த-க-ககரு.

மூ.—சதுரமா மதிள்சூ ழிலங்கைக்கிறைவன் தலைபத்
துதிரவோட்டி யோர்வெங்கணை யுய்த்தவ னோதவண்ணன்
மதுரமா வண்டுபாடமாமயிலா டரங்கத்தம்மான் திருவயிற்
றுதரபந்த மென்னுள்ளத்துணின் றுலாகின்றதே. (௬)

ப-ரை.—சதுரம்—நற்சதுரமாய், மா—உயர்ந்திருக்கிற, மதி ள்—மதிள்களாலே, சூழ்-சூழப்பட்ட, இலங்கைக்கு-லங்காநகரத்துக்கு, இறைவன்-ராஜாவான ராவணனை, ஓட்டி—முதல்நாள் யுத்தத்திலே பின்னிட்டோடும்படி செய்து, (பிற்றைநாளைப்பூசலிலே,) தலைபத்து—அவனுடைய பத்துத்தலைகளும், உதிர—பனங்காய்கள் போலே யுதிரும்படி, ஓர்-அத்விதீயமாய், வெம்—க்ரூரமான, கணை—ப்ரஹ்மாஸ்த்ரத்தை, உய்த்தவன்—ப்ரயோகித்தவனாய், (ஆஶ்ரிதவிரோதி போகப்பெற்றோமென்னும் ஹர்ஷத்தாலே,) ஓதம் வண்ணன்-கடல்போலே குளிர்ந்த வடிவையுடையனாய், வண்டு-வண்டுகளானவை, மதுரமா-இனிதாக, பாட—காநம்பண்ண, (அதுக்குத்தக்கபடி,) மா—பெரியசிறகையுடைய, மயில்—மயில்களானவை, ஆடு—நர்த்தநம்பண்ணுகிற, அரங்கத்து—கோயிலிலே கண்வளர்ந்தருளுகிற, அம்மான்—பரமசேஷியான அழகிய மணவாளனுடைய, திருவயிறு உதரபந்தம்-திருவயிற்றில் தரித்த உதரபந்தமானது, என் உள்ளத்துள்—என்னெஞ்சிலே, நின்று—நிலைபெற்று, உலாகின்றதே—ஸஞ்சரியாநின்றதே! யென்று ஈடுபடுகிறார். (௬)

வ்யா. (சதுரமாமதிள்சூழிலங்கைக்கிறைவன் தலைபத்துதிரவோட்டியோர் வெங்கணையுய்த்தவன்.) இரண்டாம்பாட்டில் உக்தமான அபதாநங்களிரண்டில் பூர்வாபதாநத்தைப்பற்றஒரபேக்ஷையோடே அதுக்கு உத்தரம் சொல்லிற்றாய்நின்றது மூன்றாம்பாட்டில் முற்கூறு; அதிலே அநந்தராபதாநத்தைப்பற்றஒரபேக்ஷையோடே அதுக்குஉத்தரமாயிருக்கிறது-இதில்முற்கூறு. "அன்று நேர்ந்த நிசாசரரைக்கவர்ந்த வெங்கணைக்காகுத்தன்" என்று-ஜநஸ்தாநத்திலே பெருமாளும் பிராட்டியும் இளையபெருமாளுமாய்ப் போய்ப்புக்கு, அங்குத்தை ரிஷிகளை(க)"ஆவாஸ ந்த்வஹமிச்சாமி. ஆவா

(க) ரா-ஆ-ரு-௩௩.

வ்யா. (சதுரமாமதிளித்யாதி) சட்டளைப்பட்டிருக்கை.

ஸந்த்வஹமிச்சாமி'' என்றபேக்ஷித்து, அவர்களநுமதியோடேயிருக்கிற காலத்திலே அவ்விருப்புக்கு விரோதிகளாய்வந்த ஜநஸ்தாநவாஸிகளான கராதிகளை நிரஸித்தாப்போலே, உம்முடைய ஹ்ருதயத்திலு மிருப்பேனென் றநுமதிபெற்றுவந்து புகுந்து, அந்த விரோதிகளான ராகாதிகளைநிரஸித்தானென்று சொன்னீர்; அந்த ராகாதிகளாகிறன—ஸப்தாதிவிஷய ப்ராவண்யமடியாக வருவதொன்று;

அந்தப்ராவண்யந்தனக்கடி - அஹங்கார மமகாரங்களாகிற மதிளையிட்டுக்கொண்டு நவத்வாரமான புரத்திலே வர்த்திக்கிற,(௧) "இந்த்ரியாணாம்ஹிசரதாம்யந்மநோநுவிதீயதே-இந்த்ரியாணும் ஹிசரதாம் யந்மநோநுவிதீயதே'' என்கிறபடியே சக்ஷுராதிகரணங்களோடே கூடினமநஸ்ஸன்றோ; இந்தத் *திமனங்கெட்டாலன்றோ ராகாதிகள்போவது, அவைபோனாலன்றோ அவன் "பேரேன்'' என்றிருப்பது; அதுகிடக்கிடீர், அவன்றானேவந்து மேல்விழுந்து கிடக்கச்செய்தே, "சென்றதாமென சிந்தனை'' என்றும், "உந்தி மேலதன்றோ அடியேனுள்ளத்தின்னுயிர்'' என்றும் உம்முடைய திருவுள்ளந்தானே மேல்விழாநின்றதென்று சொன்னீர். இது இப்படி மேல்விழும்போது அவ்வரணழிந்ததாகவேணும், அழித்தாரார்என்ன; அந்தஜநஸ்தாநவாஸிகளான கராதிகளுக்குக்குடியிருப்பாய் அரணோடேகூடின லங்கையை, ராவணனை யழிப்பதற்கு முன்னே, (௨)"நேயமஸ்தி புரீ லங்கா-நேயமஸ்திபுரீ லங்கா'' என்கிறபடியே அஸத்கல்பமாக்கி இவர்களுக்கநிஷ்டாநபூதனான ராவணனையும் ஸபரிகரமாக ஓரம்பாலேயுருட்டின சக்ரவர்த்திதிருமகனே யிவ்வரணையழித்து *மநோராஜநீசரனை *விவேக ஸரஜாலத்தாலே ஸமிப்பித்தானென்கிறார்.

(சதுரமாமதிள்சூழ்.) சதுரஸ்ரமாய்க்கட்டளைப்பட்டு அரணாகப்போரும்படி ஓக்கத்தையுடைத்தான மதிள்களாலே சூழப்பட்டிருக்கும், கட்டளைப்பட்டிருக்கையாகிறது-(௩) "வேலைசூழ்வெற்

---

(௧) கீ-௨-௬௭. (௨) ரா-ஸு-௪௫-௨௫. (௩) தி-ச-வி-௩௧.

(மாமதிள்) துர்க்க(௩-ம்)த்ரயம். "ஈஶ்வரன்" என்றறியச் செய்தே எதிர்க்கப்பண்ணினமதிள். (இலங்கைக்கிறைவன்) முழங்கு படுத்தவிஞ்சி சூழ்லங்கை" என்கிறபடியே கடலை அகழாகவுடைத்தாய், அநந்தரம் காடாய்பர்வதமாய் அதின்மேலே மதிளாயிறே யிருப்பது.

(மாமதிள்) சந்த்ராதித்யர்களும் பின்னாட்டியே வரும்படியான ஒக்கத்தையுடைத்து. (௧) "ஸூர்யோ கெதி-ஷோதேதி" என்னும்படியிறேயிருப்பது. ஈஶ்வரன்நேர்நிற்கவுமெதிரிடப்பண்ணின மதிளிறே. இவ்வழகையு மரணையும் விஶ்வஸித்திறே பையல் பெருமாளோடே யெதிரிட்டது. இது தானிட்டமதிளென்றறிந்திலன். அரணுக்குள்ளேயிருக்கச்செய்தே பெருமாளோடே யெதிர்க்கையாலே இதுதான் அழிக்கைக்குடலாய்த்து; அவ்வரணைவிட்டுப் பெருமாள்தோளையே அரணாகப்பற்றின ஸ்ரீவிபீஷணாழ்வான் (௨) "வ்யூஹஸவ்யகிஷுத - கஸ்த ஏவ வ்யதிஷ்டத" என்று - ஆகாசத்திலேநிலைபெறறு நின்றானிறே.

(இலங்கை.) குளவிக்கூடுபோலே பிறரை நலிந்துபுக்கு ஒதுங்குமிடம். ஸத்துக்களுக்கு ப்ரவேசிக்கவொண்ணுதபடி யிருக்கும் அரணும் மதிளுமென்கை. (௩) "உஹஸஹோநவாஸநிஸேதாவா நாநுவக்ஸெ। தயாஹிவிபரீதாலெகவு-ீராசாரவஜி-தா॥ இஹஸந்தோநவாஸந்திஸதோவாநாநுவர்த்தஸே। ததாஹி விபரீதாதே புத்திராசாரவர்ஜிதா." "ஸதோவாநாநுவர்த்ஸே - ஸதோவாநாநுவர்த்தஸே" என்னவே, "உஹஸஹோநவாஸநி- இஹஸந்தோநவாஸந்தி" என்னுமர்த்தம் சொல்லிற்றாயிறேயிருப்பது, ஆனால் இது சொல்லிற்றென்னென்னில்; மனக்கேடரில்லாமையோ, நீ உனக்கில்லாமையோவென்கை. நல்வார்த்தை சொல்லுவாரொருவனுண்டாக, (௪) "த்ரஜ-யிக்ஷவோஸநு-த்வாந்துதிக் குலபாம்ஸநம்" என்று புறப்படவிட்டானிறே. * கல்லாதவரிலங்கையிறே.

அரு:—நாலாம்பாட்டு(சதுரமித்யாதி) (கட்டளைப்பாடு) துர்க்க(௩-ம்) சவரணையோடேகூடியிருக்கை. கிரிதுர்க்கவந்துர்க்க ஜலதுர்க்கம்; ஆக துர்கத்ரயம்.

(௧) தை-ஆ-அ. (௨) ரா-யு-௧௭-௧௦. (௩) ரா-ஸு-௨௧-௯. (௪) ரா-யு-௧௧-௧௫.

சிலே ஸிம்ஹங்கிடந்த தென்னுமாபோலே. (க) "ஜுஷ்டாம் ராவண வாஹிதாம் । லங்காம் ராவணபாலிதாம்".

(இலங்கைக் கிறைவன) ஸர்வேஶ்வரன் ஸ்ரீ வைகுண்டத்தைக்†கலவிருக்கையாகக் கொண்டு வீற்றிருந்தாப்போலேகாணும் இவனும் இலங்கைக்கு ஈஶ்வரனென்றிருந்தபடி.

விரக்தனை திருவடியுங்கூட மதித்தஐஶ்வர்யமிறே. (உ) "யஸ்ய ப்ரோநவைவாந் ஸந்த்ரஸ்யந்தாஸுராஸ்ஸுரா: । ஸந்த்ரஸ்யந்தேலோகஸ்ஸஶக்ரஸ்ஸந்த்ரஸ்தா விவரக்ஷிதா - யத்யதர்மோ ந பலவாந் ஸ்யாதயம் ராக்ஷஸேஶ்வர: । ஸ்யாதயம் ஸுரலோகஸ்ய ஸஶக்ரஸ்யாபி ரக்ஷிதா" என்றானிறே. யாவனொருவனுக்காக இவனை யழியச் செய்ய நினைக்கிறார், அவன் றன்னையே இவ்வரனுக்குக் காவலாகவைப்பர்கிடீர்! அல்பமநுகூலித்தானாகில்.

திருவடிவர, ராக்ஷஸர் வருவதற்குமுன்னே லங்கையிறே கண்டெதிர்த்தது. ஒருகைம்பெண்டாட்டிக்கும் அடைத்துக்கொண்டிருக்கலாம்படியிறே ஊருமரணு மிருப்பது. (இலங்கைக் கிறைவன்) "முழஞ்சிலே ஸிம்ஹங்கிடந்தது" என்னுமாபோலே. அதுக்குமேலே (க) "ஜுஷ்டாம் ராவணவாஹிதாம் - லங்காம்ராவணபாலிதாம்" என்கிறபடியே புலிகிடந்த தூறென்று அஞ்சுமாபோலே அஞ்சவேண்டும்படியிறே இதுக்கு நிர்வாஹகனானராவணன்படி. (இறைவன்) ஸர்வேஶ்வரன் ஸ்ரீவைகுண்டத்தைக் கலவிருக்கையாகக்கொண்டுவீற்றிருந்தாப்போலே காணும் தானும் லங்கைக்கு ஈஶ்வரனென்றிருந்தபடி.

விரக்தனை திருவடியுங்கூடமதித்த ஐஶ்வர்யமிறே. (உ) "யஸ்ய ப்ரோநவைவாந் ஸந்த்ரஸ்யந்தாஸுராஸ்ஸுரா: । ஸந்த்ரஸ்யந்தேலோகஸ்ஸஶக்ரஸ்ஸந்த்ரஸ்தா விவரக்ஷிதா - யத்யதர்மோ ந பலவாந் ஸ்யாதயம் ராக்ஷஸேஶ்வர: । ஸ்யாதயம் ஸுரலோகஸ்ய ஸஶக்ரஸ்யாபி ரக்ஷிதா." (இறைவன்) நிர்வர்க்கங்களுடைய ஒதுங்க நிழலாயிருக்குமவன். ஒருவன் ஸாத்விகனானால் அவன் பக்கலிலே ஸத்துக்களுடைய வொதுங்குமிறே; அப்படியிறே எதிர்த்தலையும். யாவனொருவனைக்கொலை செய்ய நினைக்கிறார், அவன் தன்னையே அவ்வரனுக்குக்காவலாக வைப்பர்கிடீர்! அல்பமநுகூலித்தானாகில்;

† பகலிருக்கை. (க) ரா-ஸு-௩-௩௯. (உ) ரா-ஸு-௪௯-௩௨.

(தலைபத்துதிர.) பனங்குலை†உதிர்த்தாப்போலேயுதிர, அறுக்கவறுக்க முளைத்தசடக்கு. (ஓட்டி.) அநுகூலிக்குமாகில் அழியச்செய்ய வேண்டாவிறேயென்று பூசலிலே இளைப்பித்து விட்டபடி; (க)"மஹாநுஜாநாமி - கச்சாநுஜாநாமி" என்கிறபடியே.

(ஓர் வெங்கணை யுய்த்தவன்.) மற்றைநாளைப்பூசலிலே ஜயாபஜயங்கள் அவ்யவஸ்திதமன்றோவென்று ப்ரஹ்மாதிகள் கருதினவாறே, அத்தலைகளுக்கு வேர்ப்பற்றான் நெஞ்சிலே அத்விதீயமான ப்ரஹ்மாஸ்த்ரத்தை விட்டவன். அவன் ப்ராதிகூல்யத்தில் நிலைநின்றானென்று அறிந்தபின்பு ப்ரஹ்மாஸ்த்ரத்தை விட்டபடி.

தாயையும் தமப்பனையும்சேரவிருக்கவொட்டாதே பிரித்துபையவிறே இவன். (உ) "தேநவீதாஜநஸ்யா நாஹந்தாஹஜடாயுஷஃ-தேநவீதாஜநஸ்தாநாத் ஹ்ருதாஹத்வாஜடாயுஷம்." ஹரணத்துக்குப் பரிஹாரமுண்டு, ஹநநத்துக்கு ப்பரிஹாரமில்லையிறே. இவர்திருவுள்ளமும் பரிஹாரமில்லையென்றுபுண்பட்டிருக்குமிறேயிது. (தலைபத்துதிரவோட்டி.) இப்படி பகவதபசார பாகவதாபசாராஸஹ்யாபசாரங்களுக்கு எல்லை நிலமான பையலுடைய வரபலத்தாலே பூண்கட்டின தலைகளைப் பனம்பழங்களைக் காற்றுதிர்க்குமாபோலே, முளைக்கிறதலைகள் விழுகிற தலைகளைக்காணும்படி நெடும் போது லீலாரஸமநுபவிக்க, இதைக்கண்ட தேவர்கள் "இங்ஙனே முடிய நடத்துமாகிற்செய்வதென்" என்றுஅஞ்ச: இவனைக்கொல்லவென்றுவைத்த அம்புதன்னை வாங்கி உதிரும்படியாக ஓட்டி. அநுகூலிக்குமவன் ப்ரதிகூலித்தாற் சொல்லவேண்டாவிறே. பூசலிலேயிளைப்பித்துவைத்து ஓடவடித்தபடி; (க)"மஹாநுஜாநாமி-கச்சாநுஜாநாமி" என்கிறபடியே.

(ஓர் வெங்கணை யுய்த்தவன்) அமோக(ஸ)மாயிருக்கையும், நிரஸித்தல்லது மீளாதிருக்கையும். (உய்த்தவன்) ப்ரயோகித்தவன். மற்றைநாளைப் பூசலிலே ஜயாபஜயங்கள் அவ்யவஸ்தித மன்றோவென்று ப்ரஹ்மாதிகள் கருதினவாறே, அத்தலைகளுக்கு வேர்ப்பற்றான நெஞ்சிலே அத்விதீயமான ப்ரஹ்மாஸ்த்ரத்தை விட்டவன். அவன் ப்ராதிகூல்யத்திலே முதிரநின்றானென்றறிந்தபின்பு ப்ரஹ்மாஸ்த்ரத்தை விட்டபடி.

---

† அரிந்தா (க) ரா-யு-ருகூ-கசஎ. (உ) ரா-

(ஓதவண்ணன்) ராவணவதம்பண்ணி ஸ்ரீ விபீஷணாழ்வானுக்கு முடிகொடுத்து க்ருதக்ருத்யனாய்ப்ரஹ்மாதிகள் புஷ்பவ்ருஷ்டியும் ஸ்தோத்ரமும்பண்ண வீரஸ்ரீதோற்ற ஶ்ரமஹரமான வடிவோடே நின்றநிலே.

(மதுரமாவண்டுபாட) வினையற்றவாறே ஆடல் பாடலுக்கு இடங்கொடுத்தபடி. சிலர்பாடினால் ஆடுவாரும் வேணுமே, மயில்கள் ஆடப்புக்கன. (மாமயில்). ஒருமயில் தோகைவிரித்தால் அத்திருச்சோலைக்கு அணுக்கனிட்டாப் போலிருக்கை. ருஷிகள் கொண்டைக்கோல் கொண்டாடுகை தவிர்ந்து மயில்கள் ஆடப்புக்கன. குரங்குகள் கூத்தாட்டாதல்; இவற்றின் கூத்தாட்டாதல். என்றும் திர்யக்யோநிகளுக்கு நிலமாகை. (வண்டுபாட மாமயிலாடு) ஸ்ரீ

(ஓதவண்ணன்) ராவணவதாநந்தரம் மஹாராஜப்ரப்ருதிகளுடைய யுத்தஶ்ரமமடையப்போம்படி ஒருகடற்கரையிலே நின்றாப்போலே யிருக்கை. ராவணனை நிரஸித்தானித்தனைபோக்கி, லங்கையிலொன்றும் குறியழியாமல் லங்கைஶ்வர்யமடையத் தன்னதாக்கினானிறே. அத்தைவிபீஷணவிதே(யே)யமாக்கினஔதார்யத்துக்கு, உதாரஸ்வபாவமான கடல்போலேயிருந்துள்ள ஸ்வபாவத்தை யுடையவனென்று, "ஓதவண்ணன்" என்கிறதாகவுமாம். அன்றிக்கே, "ஓதவண்ணன்" என்று - பெரியபெருமாளைச் சொல்லுகிறதாகவுமாம். இத்தால் - ப்ரதிகூலரை அம்பாலேயழிக்கும்; அநுகூலரை யழகாலே யழிக்குமென்கை.

(மதுரமாவண்டுபாட மாமயிலாடரங்கத் தம்மான்.) வினையற்றவாறே ஆடல்பாடலுக்கிடங்கொடுத்தபடி. சிலர் பாடப்புக்கால் ஆடுவாரும் வேணுமிறே. மயில்களாடப்புக்கன. (மாமயில்) ஒருமயில் தோகைவிரித்தால் திருச்சோலைக்கு அணுக்கனிட்டாப் போலேயிருக்கை. (க) "மாதலிதேர்முன்பு கோல்கொள்ள - தொடுத்தகலைவன் வரவெங்குங் காணேன்" என்று என்னோட்டையாளொருத்தியுடைய விரோதியான ராவணனுடைய *தாய்தலையற்றற்று விழும்படி.ஶரவர்ஷத்தையுண்டாக்கின அந்த வீரன் என்னுடைய

(க) நா-தி-௫-௩.

வைகுண்டநாதன் பெரிய பெருமாளானவாறே நித்யஸூரிகளும் வண்டுகள்மாமயில்களுமானபடி. (௧) "ஸவெவெ: பரிவ்ருதோ வெவவாநரகணஸேவாமயெ: - ஸர்வை: பரிவ்ருதோ தேவைர் வாநரத்வமுபாகதை:" என்னக்கடவதிறே. ராஜா வெள்ளைச்சட்டையிட்டால்அடியார் கறுப்புச்சட்டை யிடுமித்தனையிறே.

விரோதியையும் போக்கிக்கொடுவரக்காணகிறிலேனென்று கண்மறையப் பார்த்துக்கொண்டிருந்தாளிறே ஒருத்தி. அப்படியிருக்கவேண்டாதபடி (௨) "செருவிலே யரக்கர்கோனைச்செற்றநஞ் சேவகனார் மருவிய பெரியகோயில்" என்கிறபடியே அந்தச்சேவகனார்தாமே ராவணவதாநந்தரம் அந்தயுத்தஸ்ரமமாறும்படி தெற்குத் திருவாசலாலே புகுந்து கோயிலிலே சாய்ந்தருளினார்.

கோயிலிற் சோலைகள் நித்யவஸந்தமாய்மதுஸ்பீதமா யிருக்கையாலே, அந்தமதுவைக் கழுத்தேகட்டளையாகப் பானம்பண்ணி, அந்த ஹர்ஷத்துக்குப் போக்குவிடாகவண்டுகளானவைகலவியால் வரும் அருமையில்லாமையாலேபாட்டைமதுரமாம்படியாக (௩) "தென்னாதெனா" என்று முரலாநிற்க, சிந்துக்காடுவாரைப்போலே, ஸ்லாக்யமான மயில்களானவை, இவ்வூரிற் சோலை * கொண்டல் மீதணவுஞ் சோலையாகையாலே ஆலித்தாடாநிற்கும். இவ்வூரில் வர்த்திக்கு மவர்களுக்கு ஸாரஸ்யமுஞ் செருக்குமேயாயிருக்கு மித்தனை. பாரவஸ்தனானபோது நித்யமுக்தரும்தன்னையநுபவித்து, (௪) "ஹாவு ஹாவு ஹாவு-ஹாவுஹாவுஹாவு" என்றுகளிப்பர்கள். அவதீர்ணனானபோது (௫) "மாயநூர்த்திகெவித் - நர்த்தந்திகெவிசு-காயந்திகேசித் - ந்ருத்யந்திகேசித்" என்றுமுதலிகள் ஆடுவதுபாடுவதாவர்கள். அர்ச்சாரூபியாகக் கோயிலிலே கண்வளர்ந்தருளப்புக்கவாறே, வண்டுகளும் மயில்களும் பாடுவதாடுவ தாகாநிற்கும். ராஜா வெள்ளைச் சட்டையிட்டால் அடியார்கறுப்புச்சட்டையிடு மித்தனையிறே.

அவன்மநுஷ்யனானால் இவர்கள் திர்யக்காகவேண்டாவோ வென்னென்னவருளிச்செய்கிறார் (ராஜேத்யாதி).

---

(௧) ரா- (௨) திருமாலை ௧௧. (௩) தி-வாய்-௩-௬-௧.
(௪) தை-ப்ருகு- (௫) ரா-ஸு-௬௧-௧௪.

(அரங்கத்தம்மான்) பெரியகோயிலிலே கண்வளர்கிற பரம சேஷியுடைய. (திருவயிற்றுதரபந்தம்) ஆபரணத்துக்காபரணம். பெற்ற வயிற்றுக்குப் பட்டங்கட்டினபடி. (என்னுள்ளத்துள் நின்றுலாகின்றதே.) என்னெஞ்சினுள்ளே அழகு செண்டேறுகின்றதே; (௧) *நெஞ்சம்நாடிறே; அகல நின்றாலும் பசையில்லை. இப்பாட்டில்-தசரதாத்மஜன்படியும் இங்கே யுண்டென்கிறார். (௪)

அவ; ஐந்தாம்பாட்டு. எனக்குப் பற்றாசான பெரியபிராட்டியாரிருக்கிற திருமார்புகிடீர்! என்னை ஸ்வரூபாநுரூபமான கைங்கர்யங்கொண்டதென்கிறார்.

(அரங்கத்தம்மான்.) ஸம்ஸாரிகளுக்காகக் கோயிலிலே சாய்ந்தருளி, தன்னுடைய ஸ்வாமித்வத்தை யுதறிப்படுத்தவனுடைய. அங்ஙனன்றிக்கே "அம்மான்" என்று ஸௌலப்யகாஷ்டையால் வந்த மஹத்தையைச் சொல்லுகிறாராகவுமாம். (திருவயிற்றுதர பந்தம்) பண்டே திருவயிறுதான், (௨) "சிற்றிடையும்" என்கிற படியே வெறும்புறத்திலே ஆலத்தி வழிக்க வேண்டும்படியாயாயிருப்பது. அதுக்கு மேலேயிறே *ஆபரணஸ்யாபரணமான திருவுதரபந்தநம். பெற்றவயிற்றுக்குப் பட்டங்கட்டின படி. (என்னுள்ளத்துள் நின்றுலாகின்றதே) அந்தத்திருப்பீதாம்பரத்திலும் செல்லவொட்டாதே திருநாபீகமலத்திலின்றும் வர வீர்த்து, இதுக்காஸ்ரயமான திருவயிற்றிலும் போகவொட்டாதே தான் மேல்விழுந்து ரக்ஷித்துத் தன்னேற்றமுடையத் தோற்றும் படி, மத்தகஜம்போலே செருக்காலே பிசுகிநின்று உலாவாநின்றது.

(௩) "விஶ்வஸ்யாயதநம்மஹத்" - விஸ்வஸ்யாயதநம்மஹத்" என்றும், (௧) "நெஞ்சநாடு" என்றுஞ் சொல்லுகிறபடியே-என்னுடையபெரிய ஹ்ருதயத்திலேநின்று அழகுசெண்டேறு நின்றது. (௪)

அவ; ஐந்தாம்பாட்டு. எனக்குப் பற்றாசான பெரியபிராட்டியாருடனே *திருவாரமார்பானது என்னை. ஸ்வரூபாநுரூபமான கைங்கர்யத்தைக் கொண்டதென்கிறார். மூன்றாம்பாட்டிலே - திருநாபீ

(பெற்றவயிறு) அயனைப்படைத்தது. (அகலநின்றாலும்) தாம் அகலநின்றாலும் ப்ரயோஜநமில்லை. அங்குவந்து ஸஞ்சரிக்குமென்றபடி. (௪)

---

(௧) தி-வாய்-௮-௯-௪. (௨) தி-வாய்-௭-௫-௮. (௩) தை-நா-௧௧௩.

உ-வது வ்யாக்யாநம்

கமலம் ப்ரஹ்மாவை த(ய)ரித்துக்கொண்டிருக்கிற தன்மதிப்பையும் அழகையுங்காட்டி, தம்முடைய திருவுள்ளத்தைத் திருப்பீதாம்பரத்தினின்றும் தன்பக்கலிலே யிழுத்துக்கொள்ள, அங்கே அது சுழியாறுபட்டபடியிறே சொல்லிற்று; கீழிற்பாட்டில் - இத்தைக் கண்ட திருவயிறானது ஸகல சேதநாசேதநங்களையும் தானே தரித்துக்கொண்டிருக்கிற மதிப்பையும், யசோதைப்பிராட்டி கட்டக் கட்டுண்ட தழும்பைக்காட்டி, தன்னுடைய ஸௌலப்யத்தையும் சிற்றிடையான வழகையுங்காட்டி, அத்திருநாபிகமலத்தினின்றும் திருவுள்ளத்தைத் தன்பக்கலிலே யிசிக்க, அங்குப்போக வொட்டாதே அப்படிக்குப் பட்டங்கட்டியிருக்கிறாப்போலே யிருக்கிற திருவுதர பந்தநம் மேலிட்டுநின்று ஸ்வைர ஸஞ்சாரம் பண்ணுகிற படியையிறே சொல்லிற்று;

அந்தத் திருவயிற்றுக்கு ஒரு காலவிசேஷத்திலே காதாசித்கமாக ஸகலாண்டங்களையும் வைத்ததனாலுண்டான மதிப்பும், ஒருகால் யசோதைப்பிராட்டி கட்ட அதனால்வந்த ஸௌலப்யமுமிறே யிருப்பது; அப்படியன்றே திருமார்பு; (க) "[illegible] - ஸ்ரீவத்ஸஸம்ஸ்தாநதரமநந்தேந ஸமாச்ரிதம் — ப்ரதாநம்" என்றும், (உ) "[illegible] - ஆத்மாநமஸ்ய ஜகதோ நிர்லேபமகுணாமலம் । பிபர்த்தி கௌஸ்துபமணிஸ்வரூபம் பகவாந்ஹரி:" என்றும் சொல்லுகிறபடியே - ஸர்வகாலமும் சேதநாசேதநங்களை ஸ்ரீவத்ஸகௌஸ்துப முகத்தாலே தரித்துக் கொண்டிருக்கிற பெரிய மதிப்பையும், அவனுடைய ஸ்வரூபாதிகளுக்கு நிரூபகபூதையாய் நீர்மைக்கெல்லைநிலமாயிருக்கிற பெரியபிராட்டியாருக்குக் கோயிற்கட்டணமாயிருக்கிற ஏற்றத்தையும், உபயவிபூதி நாதனென்றிட்ட தனிமாலையை(ய)தரித்துக்கொண்டிருக்கிற ஆகாரத்தையுமுடைத்தாய், (௩) "அக்குவடமுடுத் தாமைத்தாலி பூண்டவனந்தசயனன்" என்கிறபடியே-யசோதைப்பிராட்டி பூட்டின ஆபரணங்களையுமுடைத்தாயிறேயிருப்பது.

(க) (உ) பௌஷ்கரஸம்ஹிதா. (௩) பெரி-தி-க-அ-உ.

௩.—பாரமாய பழவினை பற்றறுத் தென்னைத்தன்
வாரமாக்கி வைத்தான் வைத்ததன்றி யென்னுள் புகுந்தான்
கோரமாதவஞ் செய்தனன்கொலறியே னரங்கத்தம்மான் திரு
வாரமார்பதன்றோ அடியேனை யாட்கொண்டதே. (௩)

ப-ரை.—பாரமாய-மிகவும் பாரமாய், பழவினை- அநாதிகாலார்ஜிதமான பாபங்களை, பற்று அறுத்து - [illegible] க்கி, என்னை-பாபங்களுக்கு ஆகரமான என்னை, தன்— தன் விஷயத்திலே, வாரம் ஆக்கிவைத்தான்— பக்ஷபதிக்கும்படி பண்ணினான்; வைத்தது அன்றி—அப்படி பக்ஷபதிக்கும்படிவைத்ததுக்குமேலே, என்னுள்—என் ஹ்ருதயத்திலே, புகுந்தான்—ப்ரவேசித்தான்; (இப்படிப்புகுருகைக்கடியாக,) கோரம்—இந்த்ரியங்களை வருத்திச் செய்யத்தக்க, மாதவம் செய்தனன் கொல்—மஹா தபஸ்ஸைப்பண்ணினேனோ, அறியேன்—அறிகிறிலேன்; அரங்கத்து—கோயிலிலே கண்வளர்ந்தருளுகிற, அம்மான்—ஸர்வஸ்வாமியான அழகிய மணவாளனுடைய, திரு—பெரியபிராட்டியாரையும், ஆரம்—முக்தாஹாரத்தையு முடைத்தான, மார்பு அது அன்றோ—திருமார்பன்றோ, அடியேனை—அழகிலேயழிந்தவென்னை, ஆள்கொண்டது—அடிமைகொண்டதென்கிறார். (௩)

உ வது வ்யாக்யாநம்.

ஆகையாலே அந்தத் திருமார்பானது "திருவயிற்றிற்காட்டில் தனக்குண்டான ஆதிக்யத்தையும் ஸௌலப்யத்தையும் திருவாரமுள்ளிட்ட ஆபரணச்சேர்த்தியால் வந்தவழகையுமுடையோம் நாமன்றோ, ஆனபின்பு பேர்கலமானநமக்குச் சிற்றிடையானதான் நிகரோ?" என்று தன்னிறுமாப்பைக்காட்டி, அத்திருவுதரபந்தநத்தினின்றும் தன்பக்கலிலே யிசித்துக்கொள்ள, தம்முடைய நெஞ்சளவன்றிக்கே காணியானதம்மையும் ஸ்வரூபஜ்ஞாநாதிகளைப்பிறப்பித்து அடிமைகொண்டபடியைச் சொல்லுகிறார்.

வ்யா;-(பாரமாய பழவினைபற்றறுத் தென்னைத் தன்வாரமாக்கி வைத்தான்) கீழ்ப்பாட்டிலே - ராகாதிதோஷங்களுக்கு ஹேதுபூதமான *மனோரஜஸ்ஸைப் பெரியபெருமாள் [illegible]த்த *நிர்வேத ஸாஜாலத்தாலே ஸமிப்பித்தபடியைச் சொல்லிற்று; அதிலே ஜூரபே

வ்யா;-(பாரமாய) ஸர்வஶக்தியான ஸர்வேஶ்வரனே தன்னுமிடக்கிலும் ஒருநிலைநின்று தள்ளவேண்டும்படியிருக்கை; ஸம்ஸாரிப் கைக்ருதியோட அதுக்கு உத்தரமாயிருக்கிறது - இப்பாட்டு.

அவர்தந்த *விவேகஸாஜாலத்தாலே * மநோரதநீசரனை வென்றேனென்றீர், அந்த விவேகஜ்ஞாநமாகிறது, (௧) "ஸத்வாத்ஸஞ்ஜாயதே ஜ்ஞாநம்-ஸத்வாத்ஸஞ்ஜாயதே ஜ்ஞாநம்" என்கிறபடியே ஸத்வாபிவ்ருத்தியாலே உண்டாமதன்றோ; அந்த ஸத்வந்தான் ரஜஸ்தமஸ்ஸுக்கள் தலைசாய்ந்தால் பிறக்குமதிறே, அந்த ரஜஸ்தமஸ்ஸுக்கள்தான் (௨) "கர்மவஶ்யா குணாஹ்யேதே - கர்மவஶ்யா குணாஹ்யேதே" என்கிறபடியே கர்மவஶ்யங்களாயன்றோ இருப்பது, அப்படியிருக்கிற கர்மங்கள்தான், (௩) "யஜ்ஞேநவாவ நாஶகம்-தர்மேண பாபமபநுததி" என்கிறபடியே - நிவ்ருத்திகர்மாநுஷ்டாநத்தாலே போக்குமவையன்றோ, அந்தக் கர்மாநுஷ்டாநத்துக்கு யோக்யமான ஜந்மமே பிடித்தில்லாத உமக்கு அந்த துஷ்கர்மங்கள் போனபடி யென்னென்ன; அநுஷ்டேயமான ஸாத்யகர்மங்களாலே போக்கிலன்றோ யோக்யதையே பிடித்தின்றியிலேயொழிவது, (௪) "க்ருஷ்ணம் தர்மம் ஸநாதநம்-க்ருஷ்ணம் தர்மம் ஸநாதநம்" (௫) "ராமோ விக்ரஹவாந் தர்ம:-ராமோவிக்ரஹவாந்தர்ம:" (௬) "அறஞ்சுவராகிநின்றவரங்கனார்" என்கிறபடியே-ஸித்தஸ்வரூபனான அவன்றானே கைத்தொடனாய்ப்போக்கினானென்கிறார்.

(பாரமாய) (௭) "வானக்கோனைக் கவிசொல்லவல்லேன்" என்கிறபடியே * மலக்குநாவுடைய நம்மாழ்வாரும் வகைசொல்லமாட்டாதே, (௮) "தொன்மாவல்வினைத்தொடர்" என்று திரளச்சொன்னாப்போலே, இவரும் "பாரமாய" என்கிறார். கர்மத்தினுடைய கனத்தினாலே அல்பஶக்திகளான நான், ஸம்பாதித்ததாயிருக்கச்செய்தேயும் வகைசொல்லப்போகாதபடியாயிறே யிருப்பது. ஸர்வஶக்தியான அவன் போக்கும்போதும்வகையில்போக்கப்போகாது.

அரு. அஞ்சாம்பாட்டு. (பாரமாயவித்யாதி) (பாரமாய) வினையினுடைய பாஹுள்யமாதல்; க்ரௌர்யமாதல். இவற்றை வாக்யத்வயத்தாலே அருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வஶக்தீத்யாதி.)

(௧) கீ-௧௪-௧௭. (௨) (௩) தை-நா-௭௯.
(௪) பார-ஆர-௮௮. (௫) ரா-ஆ-௩௭-௧௩. (௬) திருமாலை-௬.
(௭) தி-வாய்-௪-௫-௧. (௮) தி-வாய்-௩-௨ ௨.

பதும் நரகத்திலேயாய் ஸ்ருஷ்டிப்பதும் நரகத்திலே யாயிருக்கை.

(பழவினை) காலமநாதி, ஆத்மாவோ நித்யன்; அசித்ஸம்ஸர்க்கமுமன்றே யுண்டிறே. இக்காலமெல்லாங்கூடக்கூடுபூரித்ததாயிருக்குமிறே. (க) "ஸர்வபாபேப்யோ மோக்ஷயிஷ்யாமி" என்றவன்றானே தள்ளவேண்டும்படியிருக்கை.

(பற்றறுத்து) விரக்தராயிருப்பார் அடியறுத்து நெடுஞ்சுவர் தள்ளுமாபோலே ஸவாஸநமாகப்போக்கி. நித்யஸூரிகளுக்குப் பாபஸங்கை யுண்டாகிலும் இவர்க்கில்லாதபடி பண்ணி.

தொகையில் போக்குமித்தனை. வகையாவன-தான் சதுர்வித தேஹப்ரவேசத்துக்கு ஹேதுவாயிருப்பனவும் பரிக்ரஹ தேஹத்திலே பிறக்கிறருசிக்கு அடியாயிருப்பனவும், விஷயப்ராவண்யத்துக்கு அடியாயிருப்பனவும், தேவதாந்தரங்களுக்கு உத்தேஶ்யமென்றிருக்கும் புத்திக்கடியாயிருப்பனவும், ஈஶ்வரனைப்பற்றிநிற்க ப்ரயோஜநாந்தரங்களைக்கொண்டு அகலுகைக்கு ஹேதுவாயிருப்பனவுமாக ஒருசுமையாயிறேயிருப்பது.

அதுக்கு மேலே, விஹிதாநுஷ்டாநத்தாலும் நிஷித்தாசரணத்தாலும் பாபகர்மாக்களோட்டை ஸஹவாஸத்தாலுமாக த்ரிவிதமாய், அவைதான் மாநஸவாசிககாயிக ரூபேண த்ரிவிதமாயிறே யிருப்பது. (உ) "யத்ப்ரஹ்மகல்ப நியுதாநுபவேப்யநாஶ்யம் தத்கில்பிஷம் ஸ்ருஜதி ஜந்துரிஹ க்ஷணார்த்தே - யத்ப்ரஹ்மகல்பநியுதாநுபவேப்யநாஶ்யம் தத்கில்பிஷம் ஸ்ருஜதி ஜந்துரிஹக்ஷணார்த்தே" என்கிறபடியே. ப(ஹ)லாநந்த்யத்தை "பாரமாய" என்கிறதாகவுமாம். ஸம்ஹரிப்பதும் நரகத்திலேயாய், ஸ்ருஷ்டிப்பதும் நரகத்திலேயாயிருக்கை. இப்படி பாரமாகைக்கு ஹேதுசொல்லுகிறதுமேல்; (பழவினை) காலமோ அநாதி, ஆத்மவஸ்துவோ நித்யம், அசித்ஸம்ஸர்க்கமும் அன்றேதொடங்கி அநுவர்த்திக்கிறவையிறே. இக்காலமெல்லாம் கூடக் கூடுபூரித்ததாயிருக்குமிறே. (க) "ஸர்வபாபேப்யோ மோக்ஷயிஷ்யாமி" என்றவன்றானே தள்ளவேண்டும்படியிருக்கை.

(பற்றறுத்து) விரக்தரானவர்கள் அடியறுத்து நெடுஞ்சுவர் தள்ளுமாபோலே ஸவாஸநமாகப்போக்கி. நித்யஸூரிகளுக்குப் பாபஸங்கையுண்டாகிலும் இவர்க்கு இல்லாதபடி பண்ணி. அஜ

பழமையேதென்ன வருளிச்செய்கிறார் (ஆத்மாவித்யாதி).

(க) கீ-௧௮-௬௬. (உ) வை-ஸ்தவ-௬௦.

(என்னை) பாபத்துக்குப்போக்கடியறியாதவென்னை. பாபப்படும் ஆகாரமான வென்னையென்றபடியாம் (க) "க்ஷமஸ்வ ஜாதேயீ:-அகமஹோதகி:" (பண்ணான கேட்டவதனன்). "தான்" என்றுல் பக்ஷபதிக்கும்படி பண்ணினான். என்காரியம் தனக்குக்கூறாக என்பேரிலே தனக்கு இருப்பதொன்று என்பேரிலே எனக்கிருப்பாக்கினபடி. அன்றியே, விஷயாந்தரங்களை விட்டுத் தன்னையே கூறாகப்பற்றும்படி பண்ணினான். (வைத்தான்) இச்சந்தானச்சாபம்வைத்தான். (வைத்

ஞாநமும், தத்க்ருதமான கர்மமும், அதடியான தேஹஸம்பந்தமுமெனவும் மூன்றும், இவற்றை வாஸநாருசியோடே போக்கி. அதாவது-அஜ்ஞாநமும் அஜ்ஞாநவாஸநையும் அஜ்ஞாநருசியும், கர்மமும் கர்மவாஸநையும் கர்மருசியும், தேஹமும் தேஹவாஸநையும் தேஹருசியுமறுத்து, க்ரமத்திலே அநுஷ்டிக்கும் ஸாத்ய கர்மமாகிலிறே அடைவேபோக்குவது; ஸித்தரூபனுகையாலே வாஸநையோடே கடுகப்போக்கினான்.

அநாதிகாலார்ஜிதமான கர்மங்களை ஸவாஸநமாகப்போக விட்டவளவேயோ? (என்னைத் தன்வாரமாக்கி வைத்தான்) (உ) "ஸம்ஸ்ம்ருதோஹம் ஸம்போக்தா-ஸர்வரோஹமஹம்போகீ" என்றிருக்கிறநான், 'தான்' என்றுல் பக்ஷபதிக்கும்படிபண்ணினான் (என்னை) (௩) "அஹமஸ்ம்யபராதாநாமாலய:-அஹமஸ்ம்ய பராதாநாமாலய:" என்றும், (௪) "பாவமே செய்து பாவியானேன்" என்றும்சொல்லுகிறபடியே - அபராதமே நிரூபகமாம்படி யிருக்கிற வென்னை. இப்பாபத்துக்குப் போக்கடியறியாத வென்னை. பாபப்படும் ஆகாரமென்னுமாம் (௫) "க்ஷமஸ்வ ஜாதேயீ:-அகமஹோதகி:". இப்படி கைவிட்டோ மென்கிற அநுதாபமுமின்றிக்கேயிருக்கிறவென்னை.

(தன் வாரமாக்கி வைத்தான்). என்பாபம் தனக்குக்கூறாக என்பேரிலே அவனுக்கிருப்பென்று தன்போல் எனக்கிருப்பாக்கினபடி; அன்றியே, விஷயாந்தரங்களை விட்டுத் தன்னைக்கூறாகப்பற்றும்படி பண்ணினான். (வைத்தான்). தம்முடைய இசைவின்றியிலே

வாரம் – ஸ்நேஹமாதல், கடமையாதல். (வைத்தான்) மிகைநைக்காண் இருக்கிறேனென்று என்பேரிலே ஏறிட்டுக்கொள்ளுகை.

(க) (உ) கீ-௧௮-௧௪. (௩) அஹி-ஸம்-௩௬-௬௮.
(௪) தி-மொ ௧-௯-௯. (௫) தி-௪-வி-௧௧௧,

த்தன்றி). †. இந்த நன்மைகளுக்குமேலே. (என்னுள்புகுந்தான்) பின்னையும் தன்னாற்றாமையாலே, விடாய்த்தவன் தடாகத்தைநீக்கி உள்ளே முழுகுமாபோலே, என்னுள்ளம் புகுந்தான். வாலிபுக் கவிடத்தே மலையிட்டடைத்து, மஹாராஜரிருந்து குறும்பு செலுத் தினாப்போலேயாக வொண்ணாதென்று என்ஸ்வரூபஜ்ஞாநம் குலை யாதபடியென்னெஞ்சிலேவந்துபுகுந்தான். (௧) "ஸுநஹ்ரூஜுந்நு:- அந ஸ்நந்நய:" என்கிறபடியே இத்தோடொட்டற்றிருக்குமவனுக் கும் இத்தாலல்லது செல்லுகிறதில்லை யென்கிறது.

அத்தலையாலேவந்ததென்றுதோற்றவைத்தானென்கிறார். (௨)[மாறு செய்தவாளரக்கன் நாளுலப்ப - இறந்தகுற்ற மெண்ணவல்லனோ.] ராவணனை ஸபரிகரமாகக்கொன்று வெற்றிகொண்டபின்னை, என் னைத் தம்மோடே ஒருபோராகக் கூட்டுகையாலே யமாதிகளால் நினைக்கவொண்ணாதபடியானேன். (வைத்தான்). இச்சந் தாநச்சா பம் வைத்தான்.

(வைத்ததன்றி யென்னுள் புகுந்தான்.) என்னுடைய துஷ்கர் மங்களை ஸவாஸநமாகப் போக்கி, தானறிந்த * மதிநலத்துக்குத் தன்னையே விஷயமாக்கி வைத்ததுக்கு மேலே, நாம் ஸந்நிஹிதரா வதோமாகில் முன்புத்தை ருசிவாஸனைகள் மேலிட்டு, பழையப டியே துஷ்கர்மங்களைப் பண்ணி நானகலக் கூடுமென்று பார்த்து, அவைமேலிடாதபடி யென்னெஞ்சிற் புகுந்து, தன்னுடைய வாஸ நாபலத்தாலே அவை தேய்ந்தறும்படி பண்ணியிருந்தான். (என் னுள்புகுந்தான்.) (௩)"அடியேனுள்ளா னுடலுள்ளான்" என்றும், (௪) "பேரேனென்றென் னெஞ்சு நிறையப்புகுந்தான்" என்றுஞ் சொல்லுகிறபடியே - எத்தனையேனு மளவுடையவர்களளவிற் செய்யுமத்தனை. என்நிகர்ஷம்பாராதே வஸிஷ்டன் சண்டாள க்ருஹத்திலே புகுமாபோலே புகுந்தான். (என்னுள்புகுந்தான்). (௧) "ஸுநஹ்ரூஜுந்நு:- அநஸ்நந்நய:" என்கிறபடியே இத்தோடொட்டற் றிருக்குமவனுக்கு இத்தாலல்லது செல்லுகிறதில்லை யென்கிறது.

(சாபம்) குட்டி. ஶத்ருக்கள், விரோதிகளை யறுக்குமென்று ஸந்தாநத் துக்கு ஒருகுட்டிவைக்குமாபோலே என்விரோதியைப் போக்கி ஸ்வரூபம் நஶியாதபடி வைத்தானென்றபடி.

---

(௧) ருக்வே (௨) தி-ச-வி-௧௧௪. (௩) தி-வாய்-௮-௮-௨.
(௪) தி-வாய்-௧௦-௮-௨. † ஸந்தாந பரம்பரையின்,

(கோரமாதவமி த்யாதி.) இப்பேற்றுக்கடி யென்னென்று பார்த்தார்; இந்த்ரியங்களை யொறுத்து மஹாதபஸ்ஸைப் பண்ணினேனோ அறிகிறிலேன்; நானறியவொன்றுமில்லை.

இப்படி ஸங்கிப்பானென்னென்னில்; பெற்றபேறு அப்படிப் பட்டார்க்குக் கிடைக்குமதாகையாலே. அவன்றானே நதீதீரத் திலேகிடந்து தபஸ்ஸு பண்ணினானோவறிகிறிலேன். கோரமான தபஸ்ஸாகிறது-அதுதலைக்காகத் தம்மையழியமாறினபெரியவுடை யாரைப்போலே யிருக்கை. (க) "எந்நன்றி செய்தேனாவென்னெஞ் சில் திகழ்வதுவே" என்னுமாபோலே.

(கோரமாதவஞ் செய்தனன்கொல்) முன்பே கணத்திருந்தது, இப்பேறு ஸித்திக்கும்போது, (உ) "தவஸாவிந்ததேமஹத் - தப ஸாவிந்ததேமஹத்" என்கிறபடியே நெடுங்காலம் அதிகோரமான பெரியதபஸ்ஸுக்களைப் பண்ணினேனோ. (ங)"மஹதா தவஸாராம மஹதா சாபி கர்மணா - மஹாதாதபஸாராம மஹதாசாபி கர் மணா" (ச)"தேநம்வோமந்மவோஜ்ஜ்வல தேதம ஸோமமிவோத்யந் தம்" என்னுமவனைப் பெறும்போது அதிகோரமான தபஸ்ஸைப் பண்ணவேணுமிறே. (அறியேன்) அறிகிறிலேன். நானறியவொ ன்றுமில்லை. இப்படிஸங்கிப்பா னென்னென்னில்; பெற்றபேறு அப்படிப்பட்டார்க்குக் கிடைக்குமதாகையாலே, அவன்றான் நதீ தீரத்திலேகிடந்து தபஸ்ஸைப் பண்ணினானோ வறிகிறிலேன். கோரமானயுத்தத்திலே தம்மையழியமாறின பெரியவுடையாரைப் போலேயிருக்கை. (க)"எந்நன்றி செய்தேனா வென்னெஞ்சிற்றிகழ் வதுவே" என்று தம்பக்கல் ஒருநன்மைகாணாமையாலே ஸம்ஸயிக் கிறார். "நிர்ஹேதுகமாக இப்படி உபசரிப்பதே!" என்றிறே இவர் வித்த(ஞ்)ராகிறது. இத்தால்-நிர்ஹேதுகமாக விஷயீகரித்தானென்ற படி. தம்மையும் தம்முடைமையையும் நமக்காக்கினவர்க்கு நம்மை யும் நம்முடைமையையும் அவர்க்காக்கினமுறை முதுகு தேய்த் தோமித்தனையன்றோ வென்று, எல்லாஞ்செய்தும் தான் ஒன்றுஞ் செய்திலனாயிறே அவனிருப்பது; (ரு) "அடியார்க் கென்செய்வனெ ன்றே யிருத்தி நீ" என்னக்கடவதிறே.

(க) தி-வாய்-௧௦ ௬-அ. (உ) (ங) ரா-ஆ-௬௬-௧௩:
(ச) (ரு) பெரி-திருவ ருங.

(அரங்கத்தம்மான்) இப்பேற்றுக்கு ஆற்றங்கரையைப் பற்றிக் கிடந்து தபஸ்ஸு பண்ணினாலும் அவனாயிருந்தது. † இச்சிரிய பேற்றுக்கு வேறு உபாயமுண்டாக மாட்டாதே.

(திருவாரமார்பதனன்றோ) பெரிய பிராட்டியாரையும் ஹாரத்தைய முடைத்தான மார்வன்றோ. தமக்குப் பற்றுசாகத் தாய் நிழலிலே யொதுங்குகிறார். இவனைக்குறித்து, (க)"[illegible]-தேநமைத்ரீபவது" என்றும், அவனைக்குறித்து, (உ) "[illegible] - நகஸ்சிந்நாபராத்யதி" என்றும் சிறையிலே யிருந்தே சேரவிடப்பார்க்கிறவள், மார்பிலே யிருந்தால் சேரவிடச்

"அறியேன்" என்றவர்தாமே ஸர்வதா(யா)இக்கனத்த பேற்றுக்குஒரு ஹேதுவுண்டாக வேணுமென்று விசாரித்து, அறிந்தேனென்கிறார் மேல்; (அரங்கத்தம்மான் திருவாரமார்பதன்றோ வடியேனையாட்கொண்டதே) இவருடைய *கோரமாதவ மிருக்கிறபடி. (அரங்கத்தம்மான்) இவருடைய விரோதியைப் போக்கி உஜ்ஜீவிப்பிக்கைக்காகவாய்த்து இங்குவந்து சாய்ந்தருளிற்று. இவருடைய பேறு தன்னதாம்படி தாம்பண்ணுகைக்குண்டான ப்ராப்தியைச் சொல்லுகிறது. இப்பேற்றுக்கு ஆற்றங்கரையைப் பற்றிக்கிடந்து தபஸ்ஸு பண்ணினாலும் அவனாயிருந்தது, இல்லையாகில் எனக்கு இக்கனவியபேற்றுக்கு வேறு உபாய முண்டாகமாட்டாதே.

(திருவாரமார்பதன்றோ) பெரியபிராட்டியாரையும் ஆரத்தையுமுடைத்தான திருமார்பன்றோ. பெரியபெருமாள் தாமன்றோ.(க) "ஹிரண்யவர்ணாம் - ஹிரண்யவர்ணாம்" (ங) "ஹிரண்யப்ராகாராம் - ஹிரண்யப்ராகாராம்" என்கிற பெரிய பிராட்டியாருக்குக் கோயிற்கட்டணமாய், அதுக்கு ஹிரண்யமயமான திருமதிள்போலே யிருக்கிற திருவாரத்தை யுடைத்தாயிறே திருமார்பிருப்பது, அந்தத் திருமார்பன்றோ. இந்தால் - தமக்குப்பற்றுசாகத் தாய் நிழலிலே யொதுங்குகிறார். இவனைக்குறித்து,(க)"[illegible] - தேநமைத்ரீபவது" என்றும், அவனைக்குறித்து, (உ)"[illegible]-நகஸ்சிந்நாபராத்யதி" என்றும் சிறையிலேயிருந்தே சேரவிடப்பார்க்குமவள் மார்பிலேயிருந்தால் சேரவிடச் சொல்ல

இரு - அழகாகவுமாம்,

† இக்கனவிய

சொல்லவேணுமோ. அழகியமார்விலாரம். ஆரத்துக்கு அழகு கொடுக்கவற்றாயிருக்கை. ஆரம் அழகை மறைக்கைக் குடலா மித்தனையிறே. (௧) "𑌸𑌰𑍍𑌵𑌭𑍂𑌷𑌣𑌭𑍂𑌷𑌾𑌰𑍍𑌹𑌃 - ஸர்வபூஷண பூஷார்ஹ:" என்னுமாபோலே.

(அடியேனை) முன்பெல்லாம் கூலிச்சேவகரைப்போலே அழகுக்குத்தோற்ற அடிமை; இது பிறந்துடையவடிமை. முந்துற (௨) "𑌦𑍂𑌤𑍋 𑌰𑌾𑌮𑌸𑍍𑌯 - தூதோ ராமஸ்ய" என்றவன், பிராட்டி கடாக்ஷம் பெற்றவாறே, (௩) "𑌦𑌾𑌸𑍋𑌹𑌂 𑌕𑍋𑌸𑌲𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 - தாஸோஹம் கோஸலேந்த்ரஸ்ய" என்றானிறே. (ஆள்கொண்டது) இழந்தசேஷத்வத்தைத்தந்தது.

வேணுமோ. அழகியமார்பிலாரம். ஆரத்துக்கு அழகு கொடுக்கவற்றா யிருக்கை. ஆரம் அழகை மறைக்கைக்குடலா யிருக்குமித்தனை. (௧) "𑌸𑌰𑍍𑌵𑌭𑍂𑌷𑌣𑌭𑍂𑌷𑌾𑌰𑍍𑌹𑌃 - ஸர்வபூஷணபூஷார்ஹ:" என்னுமாபோலே.

(அடியேன்) முன்பெல்லாம் கூலிச்சேவகரைப்போலே அழகுக்குத் தோற்றவடிமை; இது பிறந்துடைய வடிமை. முந்துற (௨) "𑌦𑍂𑌤𑍋 𑌰𑌾𑌮𑌸𑍍𑌯 - தூதோ ராமஸ்ய" என்றவன் பிராட்டி கடாக்ஷம் பெற்றவாறே, (௩) "𑌦𑌾𑌸𑍋𑌹𑌂 𑌕𑍋𑌸𑌲𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 - தாஸோஹம் கோஸலேந்த்ரஸ்ய" என்றானிறே. (அடியேனை) ஜ்ஞாநாநந்தங்களுக்கு முன்னே சேஷத்வம் ப்ரதம நிரூபகமான வென்னை யன்றோ. (ஆட்கொண்டது) இழந்த சேஷத்வத்தைத் தந்தது.

முடிக்குரியவனை முடிசூட்டுமாபோலே, என்னுடைய ஸ்வரூப விரோதியையும் ஆஸ்ரயணவிரோதியையும், உபாயவிரோதியையும், உபேயவிரோதியையும், போக(ஹோம) விரோதியையும் போக்கி, ஸ்வரூபாநுரூபமான கைங்கர்யத்தைக் கொண்டது, தன்னுடையமேன்மையையும் அழகையுங்காட்டி என்னை அநங்யார்ஹமாய்படிபண்ணி, பெரியபிராட்டியாரை யிடுவித்து, (௩) "𑌨 𑌕𑌶𑍍𑌚𑌿𑌨𑍍𑌨𑌾𑌪𑌰𑌾𑌧𑍍𑌯𑌤𑌿 - நகஸ்சிந்நாபராத்யதி" என்னப்பண்ணி, பெரியபெருமாளை இசைவித்து என்னுடைய விரோதி பாபங்களை ஸவாஸநமாகப் போக்குவித்து, அவர் தம்முடைய போக்யதையை யென்னெஞ்

(௧) (௨) ரா-

(அடியேனை யாட்கொண்டதே) ராஜ்யமிழந்த ராஜபுத்ரனை யழைத்து முடிசூட்டுமாபோலே, அழகிலே யழுந்தின வென்னை அவன் குணங்கிடீர்! பிழைப்பித்த தென்கிறார். அழகிலே அழுந்தினாரை குணத்தைக்காட்டிப் பிழைப்பிக்கலாம், குணத்திலே யழுந்தினார்க்குகுணமேவேணும். நீரிலே யழுந்தினார்க்கு †நீரையிட்டுப் பிழைப்பிக்க விடுமித்தனை யன்றோ வுள்ளது.

இப்பாட்டால் - அந்தர்யாமி ப்ராஹ்மணத்தில் சொல்லுகிற படியே ஸர்வ வ்யாபகத்வஶக்தியும் இங்கே யுண்டென்கிறார். (ரு)

சிலே ப்ரகாஶிப்பித்துக்கொண்டு புகுநம்படிபண்ணி, என்னுடைய ஸ்வரூபாநுரூபமான கைங்கர்யத்தைக் கொண்டது அந்தத் திரு மார்பன்றோ.

(அடியேனையாட் கொண்டது - அந்தத் திருமார்பன்றோ) என்னைப்போலே யிருப்பார், வேறே சிலரைத் திருத்தி யடிமைகொள்ளுகைக்கு, (க) "பாயுநீரரங்கந்தன்னுள் பாம்பணைப்பள்ளிகொண்ட, மாயனார்திருநன்மார்வும் மரகதவுருவுந்தோளும் தூயதாமரைக் கண்களுந்துவரிதழ்ப்பவளவாயும், ஆயசீர்முடியுந்தேசும்" என்று- தாம்கிடக்கிற ஆருக்கு அலங்காரமான ஆற்றழகு தொடங்கிக் காட்ட வேண்டிற்று, எனக்கு மார்பொன்றுமேயமைந்தது. அழகிலே யழுந்தின வென்னை அவன் குணங்கிடீர்! பிழைப்பித்த தென்கிறார், அழகிலேயழுந்தினாரை குணத்தைக்காட்டிப் பிழைப்பிக்கலாம், குணத்திலே யழுந்தினார்க்கு குணமேவேணும். நீரிலேயழுந்தினார்க்கு நீரையிட்டுத்தெளிவிக்குமித்தனையிறே.

இப்பாட்டில் - அந்தர்யாமி ப்ராஹ்மணத்தில் சொல்லுகிற படியே ஸர்வவ்யாபிஶக்தியும் இங்கேயுண்டென்கிறார். (ரு)

"ஸௌந்தர்யம் அந்தராயம்" என்கிறபடியேகைங்கர்ய விருத்தமான அழகிலே ஈடுபட்ட வென்னை, ஶ்ரிய: பதித்வகுணத்தை க்காட்டி மீட்டாப்போலே, ஶ்ரிய: பதித்வகுணத்திலே அகப்பட்டாரை ஸௌந்தர்ய மாகிற அழகைக்காட்டி மீட்கலாகாதோவென்ன "மார்பதன்றோ" என்ற உறைப்பைப்பற்ற அருளிச்செய்கிறார் (அழகிலே அழுந்தினாரித்யாதி).

---

† துவலையிடுமித்தனை. துவலை-ஜலகணம். (க) திருமாலை-௨௰.

அ. ஆறும்பாட்டு. ஸர்வலோகத்தையும் அமுதுசெய்தருளின கண்டத்தினழகு என்னையுண்டாக்கிற்றென்கிறார். திருமார்பினழகு திருக்கழுத்திலே யேறிட்டதென்னவுமாம்.

மூ.—துண்டவெண்பிறையன் றுயர்தீர்த்தவனஞ்சிறைய
வண்டுவாழ் பொழில்சூழரங்கநகர்மேயவப்பன்
அண்டரண்ட பகிரண்டத்தொருமாநிலமெழுமால்வரைமுற்று
முண்டகண்டங் கண்டீரடியேனை யுய்யக்கொண்டதே (௯)

பதவுரை = துண்டம்—கலாமாத்ரமாய், வெண்—வெளுத்திருந்துள்ள, பிறையன—பிறையை ஜடையிலே யுடையனான ருத்ரனுடைய, துயர்—பிக்ஷையெடுத்துத்திரிந்த பாதகத்தை, தீர்த்தவன்—போக்கினவனாய், அம்—அழகிய, சிறைய—சிறகையுடைத்தான, வண்டு—வண்டுகள், வாழ்—வாழாநின்றுள்ள, பொழில் சூழ்—சோலைசூழ்ந்த, அரங்கம்நகர்—கோயிலிலே, மேய—கண்வளர்ந்தருளுகிற, அப்பன்—பிதாவானவன், அண்டர்—அண்டாந்தர்வர்த்திகளான சேதநரையுடைய, அண்டம்—அண்டத்தையும், பகிரண்டம்—புறம்பிலுண்டான அண்டங்களையும், ஒரு—அத்விதீயமான, மா நிலம்—மஹாப்ருதிவியையும், எழு—எழுவகைப்பட்ட, மால்வரை—குலகிரிகளையும், முற்றும்—ஒன்றொழியாதபடி, உண்ட—அமுது செய்தருளின, கண்டம் கண்டீர்—திருக்கழுத்துக்கிடீர், அடியேனை, உய்யக்கொண்டது—ஸம்ஸாரத்திலகப்படாதபடி பண்ணிற்று.

ஆறும்பாட்டு. ஸர்வலோகத்தையு மமுதுசெய்தருளின கண்டத்தினழகு என்னையுண்டாக்கிற்றென்கிறார். திருமார்பினழகு திருக்கழுத்திலேறிட்டதென்றுமாம். கீழ்ப்பாட்டில் - திருமார்பானது ஹாராத்யாபரண சோபையையும் பெரிய பிராட்டியாருக்குக் கோயில் கட்டணமாயிருக்கிற மேன்மையையுங்காட்டி, தம்மைத் திருவயிற்றினின்றும் வரவீர்த்து எழுதிக்கொண்டபடியிறே சொல்லிற்று; இதில்-அங்கத்திருமார்புக்குமேலாய் (உ) "[illegible]
[illegible]
[illegible]

---

(௧) ர-ஸ்த-க.

உ-வது வ்யாக்யாநம்.

டீ ஸ்ரீரங்கநேதுருதஞ்சித க்ரமுக தருண க்ரீவாகம்புப்ரலம்பமலிம் லுசகூ । ப்ரணயவிலஸல்லக்ஷ்மீ விஸ்வம்பராகரகந்தளீ கநகவலயக் ரீடா ஸங்க்ராந்தலேக இவோல்லஸந்” என்கிறபடியே - கமுகக்கன் றின் கழுத்துப்போலே பசுகுபசுகென்றிருப்பதாய் ரேகாத்ரயான் விதமாய், இரண்டருகும் நெருங்கி நடுவு பெருத்திருக்கையாலும், மொசுகுமொசுகென்றிருக்கிற நாதத்தை யுடைத்தா யிருக்கையா லும் ஸ்ரீபாஞ்ச ஜந்யம்போலேயிருக்கிற திருககழுத்தானது; இந் தத் திருமார்புக்குள்ளது, (க) “அலர்மேல்மங்கையுறைமார்பா” என்கிறபடியே பெரியபிராட்டியாருக்குக்கோயில் கட்டணமாயிருக் கிற ஆகாரமும், திருவாரத்தாலே அலங்க்ருதமான வாகாரமேயன் றோ; இவளைப்போலே * சங்குதங்குமுன்கை நங்கையாயிருப்பார் அநேகம்நாய்ச்சிமார் ஸாபரணமான தங்கள் கைகளாலே அணைக் கையாலே அவ்வாபரணங்களழுத்த அவற்றாலே முத்ரிதராயிருப் போமும் நாமல்லோமோ, ப்ரளயாபத்துவா ஸகலாண்டங்களை யும் ததந்தர்வர்த்திகளையும் ரக்ஷித்தோமும் நாமல்லோமோ? அது கிடக்க அவள்தான் மார்பிலேயிருந்தவளைப்பதும் நம்மையன்றோ, அதுவுங்கிடக்க பாண்டவர்கள் தூதுவிடுகிறபோது பட்டிவிட்ட மடக்கோலை இன்றும் நம்பக்கலிலேயன்றோகிடக்கிறது, அந்தஹாரந் தனக்கும் தா(யா)ரகம் நாமல்லோமோ” என்றாப்போலே தன்னு டைய ஆபரணஸோபையையும் யௌவநத்தையும் ஆபத்ஸகத் வத்தையுங்காட்டி என்னை ஸம்ஸாரமாகிறப்ரளயத்தினின்று மெடு த்து உஜ்ஜீவிப்பித்த தென்கிறார்.

வ்யா;—(துண்டவெண்பிறையன்றுயர்தீர்த்தவன்) கீழ்ப்பாட் டிலே - என்னுடைய அஜ்ஞாநத்தாலே என்னாலும்பிறராலும் பரி ஹரிக்கவொண்ணாதபடி அநாதிகாலார்ஜிதமாய் * அவஸ்ய மநு போக்தவ்யமாய், பிடரியைப் பிடித்துக்கொடுகிற்கிற துஷ்கர்மங் களை, பெரியபிராட்டியார் புருஷகாரமாக, (உ)“தத்க்ஷணாதேவ நஸ்யதி - தத்க்ஷணாதேவநஸ்யதி” என்கிறபடியே - பெரியபெரு

(க) தி-வாய்-சு-கo-கo. (உ)

வ்யா;-(துண்டமித்யாதி) கலமாத்ரமாய் வெளுத்திருந்துள்ள பிறையை ஜடையிலேயுடையனான ருத்ரன்தனக்குப் பிதாவுமாய் லோககுருவுமா யிருந்துள்ள ப்ரஹ்மாவினுடையதலையையறுக்கை

மாள் நசிப்பித்தாரென்றிறேசொல்லிற்று; இத்தைக்கேட்டவர்கள், * பாரமாயபழவினையடைய அவள் புருஷகாரமாகப் போக்கினரென்னுமிடம் ஆஸ்சர்யமாயிருந்ததீ! இது உபபந்நமென்று நாங்களறியும்படி யென்னென்ன; என்னைப்போலே தன்னுடைய அஜ்ஞாநத்தாலே ஈஸ்வராபிமாநியான ருத்ரனானவன், லோககுருவுமாய்த் தனக்குப் பிதாவுமான ப்ரஹ்மாவினுடைய ஶிரஸ்ஸை நகத்தாலேயறுத்து, இப்படித்தன்னாலும் பிறராலும் பரிஹரிக்கவொண்ணாதபடியான துயரை ஸம்பாதித்து, அதுபோகைக்காக க்ஷீராப்திநாதன் பாடேறவர, அவ்விடத்தே தானும் பெரியபிராட்டியாருமாய்த்தோன்றி, (க) "ஶ்ரீநாத ... -ஶ்ரீமாந் மயாபிக்ஷாம்ப்ரயாசித:" என்கிறபடியே அபேக்ஷாநுகுணமாக அவள் புருஷகாரமாக அவனுடைய ப்ரஹ்மஹத்யையால் வந்த துயரைத் தீர்த்தாப்போலே, (உ) "... ஸகலுப்ரஹ்மஹா பவேத்" என்கிற வென்னுடைய ப்ரஹ்மஹத்யையையும் போக்கினானென்கிறார்.

இந்தச் சேதநன் மஹாபாதகாதி பாபங்களைப்பண்ணி மஹாரௌரவாதி நரகங்களிலே யமபடர் கையிலேத்துவிடுமளவும் அசித்கல்பனாய்க்கிடந்தநுபவித்து, அவர்கள் விட்டடித்தவாறே, முற்பட, (ங) "... - ஸ்தாவரக்ரிமயோப்ஜாஶ்ச பக்ஷிணஶ்சஸரீஸ்ருபா:" என்கிறபடியே முற்பட ஸ்தாவராதி யோநிகளிலே பிறந்து, (ச) "... - மாநுஷ்யம் ப்ராப்ய லோகேஸ்மிந்மூகோபதிரோபிவா। நாபக்ராமதிஸம்ஸாராத் ஸகலுப்ரஹ்மஹாபவேத்" என்கிறபடியே மநுஷ்யஜந்மத்திலே பிறக்கவும்பெற்று, ஶ்ரோத்ராதிகரணங்களும் விதேயமாகப்பெற்று வைத்து, இவற்றைக்கொண்டு ஈஸ்வரனைப்பற்றித் திருநாமஸங்கீர்த்தநமுகத்தாலே இந்த ஸம்ஸாரத்தைக் கடவானாகில் அவனை "ப்ரஹ்ம

(க) மாத்ஸ்யே-கஅ-அஎ.

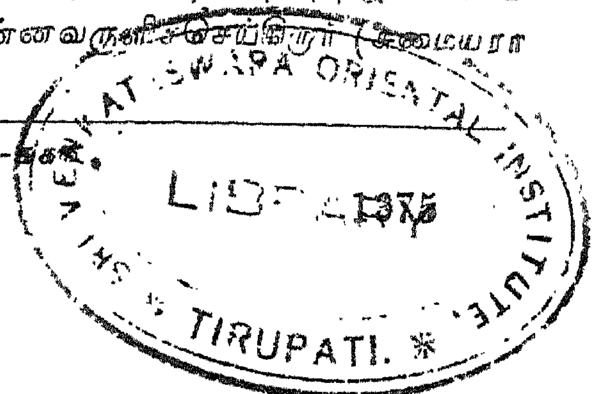
யால்வந்த பாபத்தைப் போக்கினவன். சுமையராயிருப்பார்சும்மாட்டுக்குள்ளே தாழைமடலைச் சொருகுமாபோலே, ஸாதகனாயிருக்கச்செய்தே ஸாதகப்ரதானனாக அபிமாநித்திருக்குமாய்த்து. ஆனாலும் ஆபத்துவந்தால் அவனல்லது புகலில்லையே. சந்த்ரனுடைய க்ஷயத்தைப் போக்கினானென்றுமாம். அவனுடைய து(ரு)ரிதத்தைப்போக்கினாப்போலே தம்முடைய துரிதத்தையும் போக்குமென்றுகருத்து.

மஹா" என்றதிறே. புழுநெருடுகிறவனுக்கும் ப்ராஹ்மணஶரீரத்தை வதி(யி)க்கிறவனுக்கும் ஹிம்ஸையொத்திருக்கச்செய்தே ப்ராஹ்மணவதம் ப்ரஹ்மஹத்யையென்கிறது-அவனுடைய ஜந்ம வ்ருத்தஜ்ஞாநங்களால்வந்த கௌரவத்தைப் பற்றவிறே. அப்படியே, (க)"யஹ்ராத்மா ஶரீரம்-யஸ்யாத்மா ஶரீரம்" என்கிறபடியே பகவச்சரீரபூதமான ஆத்மாவை அபஹரித்து நாராயணத்வத்தை யொருவாய்ப்போக்குகிறவனை ப்ரஹ்மஹாவென்னத் தட்டில்லையிறே.

(துண்டவெண்பிறையன் துயர்தீர்த்தவன்) (உ) "சலங்கலந்த செஞ்சடைக்கறுத்தகண்டன்-வாசநீர்கொடுத்தவன்" என்கிறபடியே தீர்த்தஸேவையாலும் தன்தபஸ்ஸாலும் தன்ஸம்ருத்தியாலும் போக்கவொண்ணாத வலியதுயரை, பிராட்டிபுருஷகாரமாகத் தன் மார்பில் வாசநீராலே போக்கினது, தம்முடைய துயரைப்போக்கினதுக்கு நிதர்ஶநமாயிருக்கையாலே அவனை உதாஹரணமாக்குகிறார். தாழைமடலைச்சூடி வருவாரைப்போலே ஒருகலாமாத்ரமான வெளுத்த சந்த்ரனை ஜடையிலேயுடையனான ருத்ரனுடைய பாபத்தைப்போக்கினவன். கலாமாத்ரமான சந்த்ரனை ஜடையிலே சூடிவந்தானென்கையாலே-இப்படி ஆபந்நனாய் வருகிறவிடத்திலும் அலங்காரத்தோடேத்ரு(ரூ)ப்தனாய் வந்தானென்கை. வெண்மையாலே-சிவந்தஜடைக்குப்ரபா(ஶோ)பகமாயிருக்கிறபடி. சுமையராயிருப்பார் சும்மாட்டுக்குள்ளே தாழைமடல் சொருகுமாபோலே, ஸாதகனாயிருக்கச்செய்தே ஸாதகப்ரதானனாய் அபிமாநித்திருக்குமா

அரு; ஆரும்பாட்டு (துண்டவித்யாதி) ஸாதகவேஷம்தோற்றஜடையை தரிக்கிறவனுக்கு சந்த்ரன்வேணுமோ வென்னவருளிச்செய்கிறார் (சுமையராயிருப்பாரித்யாதி).

(க) ப்ரு-ஒ-௭-உஉ. (உ) தி-ச-வி-௩௪.

உ-வது வ்யாக்யானம்.

யத்து, ஆனாலும் அடர்ந்துவந்தால் அவனல்லது புகலில்லையிறே. இத்தால் - ஒருதேவதையை ஆபரணமாகவுடையனுகையால் வந்த மதிப்பும், போக(ஸோம)ப்ரதாந னென்னு மிடமும், முமுக்ஷு வல்ல னென்று மிடமும் சொல்லுகிறது.

(வெண்பிறையன் துயர்) தனக்குத்தக்க வாதமிறே. லோகத்துக்கு ஸம்ஹாரகனாயிருக்கிறவனுக்குவந்த து:க்கமிறே. இவன் தன்னுடைய கர்வத்தாலே ப்ரஹ்மசிர:க்ருந்தநம் பண்ணின வநந்தரம் இவன் புத்ரத்வம் குலைந்தாலும் தான்பிதாவானபடியாலே இவனை அழியாதே இருக்குமாட்டுகைக்காக, (க) "[illegible]" என்று - ப்ரஹ்மா சபிக்க, இவன் கையிலே, (உ) "முடையடர்த்த சிரமேந்தி மூவுலகும் பலிதிரிவோன்" என்கிறபடியே — கபாலத்தைக் கொண்டு பலிபுக்கான ஐயர் தனைப்போலே, (ங) "த்ரீந்லோகாந் ஸம்பரிக்ரம்ய" - த்ரீந்லோகாந்ஸம்பரிக்ரம்ய பண்ணிக்கொண்டு, திருப்பாற்கடலிலே சென்றவளவிலே, (ச) "இடர்கெடுத்த திருவாளன்" என்கிறபடியே - பிராட்டியும் தானுமாய்வந்து துயரைத் தீர்த்தருளிற்று.

(ரு) "ஸ பித்ரா ச பரித்யக்த: ஸுரைஶ்ச ஸமஹர்ஷிபி: । த்ரீந் லோகாந் ஸம்பரிக்ரம்ய தமேவ ஶரணம் கத:" [illegible] - ஸபித்ராசபரித்யக்த: ஸுரைஶ்சஸமஹர்ஷிபி: । த்ரீந்லோகாந்ஸம்பரிக்ரம்ய தமேவஶரணங்கத:" [ஸ-ஸ] பெருமாள் திருவுள்ளத்திலே நிரக்கழிய அபராதத்தைப்பண்ணி, அவர்குபிதராய் ப்ரஹ்மாஸ்த்ரத்தைவிட, அது பின்தொடர்ந்துகொடுதிரிய, (ச) "ஆவாரார் துணை" என்கிறபடியே ரக்ஷகாபேக்ஷையுடைய காகமானது; [பித்ரா ச பரித்யக்த: - பித்ராசபரித்யக்த:] பெற்றவர்களுக்கு பர(ஹா)மன்றோ ரக்ஷிக்கை யென்றுபார்த்து, இந்த்ரன்பாடே சென்றான்; (ரு) "[illegible] இந்த்ரோ மஹேந்த்ரஸ்ஸுரநாயகோ வா த்ராதும் ந ஶக்தா யுதி ராமவத்யம்" - இந்த்ரோமஹேந்த்ரஸ்ஸுரநாயகோவா த்ராதுந்நஶக்தா யுதிராமவத்யம்" என்கிறபடியே எட்டுக்கதிரும் விட்டெரிகிற பெரிய நிப்புத்தானுமாகவும் ராமவத்யனை ரக்ஷிக்கை அரிதாகையாலே, (கூ) "[illegible]" - பூதாநாம் யோவ்யயப்பிதா" என்கிறபடியே - [illegible] தாய்க்கும் தமப்பனுக்கு மாகவே, ஸர்வ பூதஸுஹ்ருத்தானவரளவிலே ப்ராதிகூல்யம்

(க) மாத்ஸ்யே-சஅஉ-அஎ. (உ) தி-மொ-க-ரு-அ. (ங) ராஸு-ஙஅ-ஙங. (ச) தி-வாய்-ரு-ச-க. (ரு) ரா-ஸு-ருக-சரு. (கூ) ஸஹஸ்ரநாமம்.

உ-வது வ்யாக்யானம்.

பண்ணி அவர்க்கு ஆப்தனானவனன்றோ; இவன் இக்குப் புகுருகை யாவதென்? "ஸௌஹ்ருதாய மித்ராய" என்னுமிவை யென்னில்; பாப்பட்டு புத்ரமித்ரகளத்ராதிகளோடே கூட எல்லாருக்கும் நாசசந்நிதியிலே குடநீர் வழித்துவிட்டனர்.

[ஸம்த்யக்தோ - ராவணேந] மாதா பிதாக்கள் கைவிட்டவனே விலும் இவர்களுக்குப் பர்யாப்தமாக பந்துவர்க்கமான மேவனைகள் கொடுபோய்ச் சேரட்டக்கண்டு போருமே; அந்தாராவணை யாலே அவர்கள்பாடே சென்றான்; (க) "ஸுஹ்ருத்விஹ்ருதிவேவா ஜ்ஞாதிதோஷஸம்பந்நம் - கஸ்யபிப்யதி தேவாஶ்ச ஜ்ஞாதிதோஷஸ் பயப்யுதே" எனகிறபடியே அபராதம் † அதுவாகையாலும் பெருமாளுக்கு அஞ்சுகையாலும் மாதாபிதாக்கள் நேராகக்கைவிட்டார்களென்றிகையாலும் அவர்களும் தள்ளிக் கதவடைத்தார்கள். [ஸர்வைர் ம்ருஷிபி:-ஸமஹர்ஷிபி:] இந்த்ரன் கைவிட்ட த்ரிசங்குவை யுமகப்படத் தங்கள் தபஸ்ஸையழிய மாறி ரக்ஷித்தது, ஸ்ருஷ்டிம்ருஸம்ஸ்யப்ரதாநராயிருக்கும் ருஷிகள்பாடே சென்றான்; அவர்களும், அந்ய ஹிம்ஸையிலே பண்ணுவதோராக்ருஸம்ஸ்யமுண்டோவென்று கைவிட்டார்கள். [த்ரீந் லோகாந் ஸம்பரிக்ரம்ய - த்ரீந்லோகாந் ஸம்பரிக்ரம்ய] தமப்பனுக்குச்செல்லும் தேசமாகையாலே ப்ரஹ்ம ருத்ரனுமொருத்தர் ஒருகாலாகிலும் புத்திபேதம்பிறந்து பரிக்ரஹிக்கக்கூடுமோவென்று த்ரைலோக்யத்திலும் தச்சன் கூட்டின வாசல்கள்தோறும் ஒருகால் புக்காப்போலே ஒன்பதின்கால் புகுந்து திரிந்தான்; அங்கு ரக்ஷகராவாரைப்பெற்றிலன். [தமேவஶரணம் கத: - தமேவஶரணம்கத:] கோபித்தாரேயாகிலும் நாராயணத்வப்ரயுக்தமான குடற்றொடக்குண்டாகையாலே அவர்கள் முகத்திற்காட்டில் அம்பு விட்டவர்முகமே குளிர்த்திருக்கையாலும், (உ) "ஸக்ருதேவப்ரபந்நாய - னத்ருஷ்ட்வாஸம்ஶ்ரிதம் - ஸக்ருதேவப்ரபந்நாய - ஏதத்வ்ரதம்மம" என்றருளிச்செய்த வசனத்தையாலும் அந்தச் சிறுபெருமாளேயமையுமென்று அவரையே தனக்கு உபாயமாகப் பற்றினன். "ஸவ்ஸமேஸக்ஷு: - ஸர்வபூதேப்ய:" என்கிறவிடத்திலே, ஸர்வஶப்தம் அஸங்குசிதமாகத்தியாகையாலே - பிறரால்வரும் பயத்தையும், தன்னால்வரும் பயத்தை

(க) ஸங்க்ஷேபே. (உ) ரா-யு-கஅ-௩௩

யும், ரக்ஷகனானவனாலே வரும் பயத்தையும்போக்கி ரக்ஷிக்கக் கடவனென்றபடி. இப்படி இக்காகம் பட்டதுபட்டு, * த்ரீந் லோகாந் ஸம்பரிக்ரம்ய த்ரீந்லோகாந்ஸம்பரிக்ரம்ய பண்ணித்திரிந்தானிறே. லோகத்துக்காக ஸம்ஹர்த்தாவாய்ப் பெரியமதிப்போடே குடிகொண்டு திரிந்து, ததார்ஸிதபந்தா (வந்தா) வாய்க்கொண்டு, தன் புத்ராரொருவனை ஸம்ஹரிக்கப்புக்குப்பட்டபாடிறேஇது. (க) "தத்ர நாராயணஸ் ஸ்ரீமாந் மயா பிக்ஷாம் ப்ரயாசித:| விஷ்ணுப்ரஸாதாத் ஸுஶ்ரோணி கபாலம் தத்ஸஹஸ்ரதா| ஸ்புடிதம் பஹுதா யாதம் ஸ்வப்நலப்ததநம் யதா - தத்ரநாராயணஸ் ஸ்ரீமாந் மயாபிக்ஷாம்ப்ரயாசித: | விஷ்ணுப்ரஸாதாத்ஸுஶ்ரோணி கபாலம் தத்ஸஹஸ்ரதா | ஸ்புடிதம் பஹுதாயாதம்ஸ்வப்நலப்ததநம்யதா" என்று - தார்மிகனானவன் தானே தன்னபிமதவிஷயத்தைப்பார்த்துச்சொல்லும்படியிறே அவனுடைய துயரைப்போக்கினபடி. [தத்ர - தத்ர] அந்தப்பரமபதத்திலே. [நாராயண: - நாராயண:] அபராதம் பாராமல் ரக்ஷிக்கைக்கடியான பந்தவிசேஷத்தைச் சொல்லுகிறது. [ஸ்ரீமாந் - ஸ்ரீமாந்] அந்த பந்தவிசேஷம் கிடக்கச்செய்தேயும், (உ) "க்ஷிபாமி - க்ஷிபாமி" என்றால் பொறுப்பிக்குமவள். [மயாபிக்ஷாம் ப்ரயாசித: - மயாபிக்ஷாம் ப்ரயாசித:] நாட்டையடையக் குடிகொண்டு அபேக்ஷித பலப்ரதனை நான் இரந்தேன். [விஷ்ணுப்ரஸாதாத் - விஷ்ணுப்ரஸாதாத்] அகவாயிலிருந்து என் அலமாப்பையடைய அநுஸந்தித்துக் கொண்டு போருகிறவனுடைய ப்ரஸாதமடியாக. [ஸுஶ்ரோணி - ஸுஶ்ரோணி] உன்னுடைய ஸௌபாக்யவிசேஷமிறே. [தத் - கபாலம் - தத் - கபாலம்] ஒருகாலும் நிரம்பாதேவிடாதேகிடந்தது. [ஸஹஸ்ரதா - ஸஹஸ்ரதா] காணவொண்ணாதபடியாய்த்துக்காண். விரோதி போக்குமிடத்தில் புகுந்துபோய்த்தென்று தெரியாதபடி வாஸனையோடே போக்குமிடத்துக்கு நிதர்ஶநமிறே.

(துண்டவெண்பிறையன் துயர்தீர்த்தவன்) சந்த்ரனுடைய க்ஷயத்தைப்போக்கினனென்றுமாம். அவனுடைய துயரத்தைப் போக்கினப்போலே என்னுடைய துரிதத்தையும்போக்குமென்று கருத்து.

(க) மாத்ஸ்ய-கஅஉ-அஎ. (உ) கீ-கசு-கக.

(அஞ்சிறையவண்டு வாழ்பொழில்சூழ் அரங்கநகர்மேயவப்பன்) லோகத்தில் ப்ரதாநரானவர்கள்ப்ரஹ்மஹத்யையைப்பண்ணி அலைந்து கொடுகிடக்கப்புக்கவாறே தான் கடக்கநிற்கவொண்ணாதென்று இவர்களுடைய ரக்ஷணார்த்தமாகக் கிட்டவந்துகண்வளர்ந்தருளுகிற உபகாரகன். அழகிய சிறகை யுடைத்தான வண்டுகள் வாழாநின்ற சோலைசூழ்ந்த பெரியகோயிலிலே கண்வளர்ந்தருளுகிற பிதாவானவன்.

(அஞ்சிறையவித்யாதி) லோகத்தில் ப்ரதாநரானவர்கள் ப்ரஹ்மஹத்யை பண்ணி அலைந்துகொடுகிடக்கப் புக்கவாறே, "நாம் கடக்க நிற்கவொண்ணாது" என்று, அவர்களுடைய ரக்ஷணார்த்தமாக, கிட்டவந்து கண்வளர்ந்தருளுகிற உபகாரகன். அழகிய சிறகையுடைத்தான வண்டுவாழாநின்றுள்ள சோலைசூழ்ந்த பெரிய கோயிலிலே கண்வளர்ந்தருளுகிற பிதாவானவன். அந்தருத்ரன் * அலங்கல்மார்பில் வாசநீர்பெற்றுக் களித்தாப்போலேயாய்த்து, இந்தவண்டுகளும் அந்தச்சோலையிலே மதுபாநம்பண்ணினத்தால் பிறந்தஹர்ஷம் சிறகிலே தொடைகொள்ளலாம்படி களித்துவாழுகிறபடி.

(வண்டுவாழ்பொழில்) வண்டுகள் அவன்பக்கல் §செல்லாதே திருச்சோலையின்போக்யதையிலே இளமணல்பாய்ந்து கால்வாங்க மாட்டாதேநிற்கும். அவ்வண்டுகளைப்போலே, தம்மையும் அநுபவிப்பித்து விடாய்கெடுத்தானென்கிறார். அங்ஙனன்றிக்கே. (க) "உஹாஹ்யேவைவக்ஷாஹ்யா உ ரகாமேவைக்ஷீணாம்கதி: | தமேவஜ்ஞாநகர்ஹ்யாம் ப்ராப்யைதேவா—ஷோத்தம: - உபாப்யாமேவபக்ஷாப்யா மாகாசேபக்ஷிணாங்கதி:| ததைவஜ்ஞாநகர்மப்யாம் ப்ராப்ய தேபுருஷோத்தம:" என்கிறபடியே. (உ) "வண்டுகளோவம்மின்" என்கிற முமுக்ஷுக்களான ஸாத்விகர், ஸம்யக்ஜ்ஞாந ஸத்கர்மங்களாகிற மோக்ஷபரிகரங்களைக்கொண்டு வாழுகிறபடியைச் சொல்லிற்றாகவுமாம். பெரியபெருமாளுக்கு ஆபரணமாய், ஊருக்கும் ஆபரணமாயிருக்குஞ்சோலை. சோலைக்கு ஆபரணமாயிருக்கும் வண்டுகள்; வண்டுகளுக்கு ஆபரணமாயிருக்கும் அழகிய சிறகென்கை.

(க) நாரஸிம்ஹ-கூக-கக (உ) திருவி-ருரு, § செல்லத்.

(வண்டுவாழ்பொழில்) வண்டுகள் அவன்பக்கல் செல்லாது, திருச்சோலையின் போக்யதையிலே இளமணல் பாய்ந்து கால்வாங்க மாட்டாதே நிற்கும்; அவ்வண்டுகளைப்போலே தம்மையநுபவிப்பித்து விடாய் கெடுத்தானென்கிறார்.

(அண்டரண்டமித்யாதி) அண்டாந்தர்வர்த்திகளுடைய அண்டம். (பகிரண்டம்) - புறவண்டம்; அத்விதீயமான மஹாப்ருதிவி, பூமிக்கு ஆணியடித்தாப் போலேயிருக்கிற ஏழுவகைப்பட்ட குலகிரிகள், ஒன்றொழியாமே ஆடிக்காற்றில் பூளைபோலே பறந்து திருவயிற்றிலே புகும்படியுண்ட கழுத்துக்கிடீர். இவற்றைத்தனித் தனியே சொல்லுவானென்னென்னில்; தனியே சொல்லுகை போக்யமாயிருக்கையாலே.பெரியபெருமாள் திருக்கழுத்தைக்கண்

ருத்ரனைவன் வந்தபேக்ஷிக்க அவனொருவனுக்கு உதவினபடியைச் சொல்லிற்று - கீழ்; அபேக்ஷாநிரபேக்ஷமாக அநேக ஜகத்தினுடைய ஆபத்தைப் போக்கிற்றன்றோ திருக்கழுத்தென்கிறார் மேல்; (அண்டரண்டம்) அண்டாந்தர்வர்த்திகளான சேதநரையுடைத்தான இந்த அண்டம். (பகிரண்டத்து) பஹிஃஉண்டான வண்டங்கள்.ஈத்ருசங்களானபுறம்பிலுண்டான அண்டங்கள்.(ஒருமாநிலம்) ஈத்ருசமான அண்டங்களை தரித்துக்கொண்டிருக்கையாலே அத்விதீயமான மஹாப்ருதிவி. (எழுமால்வரை) இவ்வண்டங்களும் பூமியும் பாதாளத்தில் விழாதபடி சங்கு(ஶங்கு)ஸ்தாபநம் பண்ணினாப்போலே இந்த பூமியை ஊடுருவிநிற்கிற குலபர்வதங்களேழும்.

(முற்றுமுண்டகண்டங்கண்டீர்) இவற்றைத் தனித்தனியே சொல்லுவானென்னென்னில்;தனித்தனியேசொல்லுகைதான்போக்யமாயிருக்கையாலே. பெரியபெருமாள் திருக்கழுத்தைக்கண்டவாறே ஜகத்தையெடுத்துத் திருவயிற்றிலே வைத்தமைதோன்றுகின்றதாய்த்து. (உண்டகண்டம்) விடுகாது தோடிட்டு வளர்ந்த

(பஹிரண்டம்) அண்டாந்தரம். (பூளை) பூளைப்பூ.

டால் ப்ரளயாபத்திலே ஜகத்தை யெடுத்துத் திருவயிற்றிலே வைத்தமை தோற்றுகின்றதாய்த்து. விடுகாது தோடிட்டுவளர்ந்ததென்று தெரியுமாபோலே.

(அடியேனை உய்யக்கொண்டதே) முன்புபெற்ற கைங்கர்யத்துக்கு விச்சேத (ஹேது)ம் பிறவாதபடி நோக்கிற்று; என்னை ஸம்ஸாரத்தில் ஒருநாளும் அகப்படாதபடி பண்ணிற்று.

இப்பாட்டால் - ஆபத்ஸகனான ஸர்வேஶ்வரன்படியும் இங்கேயுண்டென்கிறார். (௬)

தென்று தெரியுமாபோலே. (முற்றுமுண்டகண்டம்) பஹிரண்டாந்தர்வர்த்திசேதநரும்பாதாளாதிகளும். (உண்டகண்டம்) ஸேஷபூதனுக்கு கைங்கர்யம் தா(யா)ரகமாயிருக்குமாபோலே, இவற்றினுடைய ரக்ஷணம் தனக்கு தாரகமாயிருக்கிறபடி. (க) "அத்தா சராசரக்ரஹணாத்" - அத்தாசராசரக்ரஹணாத் (உ) "யஸ்ய ப்ரஹ்ம ச க்ஷத்ரஞ்ச உபே பவத ஓதநம்" - யஸ்யப்ரஹ்மசக்ஷத்ரஞ்ச உபேபவத ஓதநம்" என்னக்கடவதிறே. (அடியேனையுய்யக்கொண்டதே) ஸ்வரூபஜ்ஞாநத்தையும் பிறப்பித்து ஸம்ஸாரார்ணவத்தினின்றுமெடுத்து அக்கரையேற்றி "ஸமநம் - ஸந்தமேநம்" என்னும்படி பண்ணிற்று இப்படிப்பட்ட திருக்கழுத்தன்றே.

இப்பாட்டில் - ஆபத்ஸகனான ஸர்வேஶ்வரன் படியும் இங்கேயுண்டென்கிறார். (௬)

அவ;- ஏழாம்பாட்டில், திருவத(ய)ரத்திலகப்பட்டபடி சொல்லுகிறார். நீஞ்சப்புக்குத் தெப்பமிழந்தேனென்னுமாபோலே. கீழ்ப்பாட்டில் - "முற்றுமுண்டகண்டங் கண்டடியேனை யுய்யக்கொண்டது" என்று திருக்கழுத்தானது தன்னுடைய ஆபத்ஸகத்வாதிகளைக்காட்டித் தம்மையெழுதிக்கொண்டபடியையிறே சொல்லிற்று; இதுக்குமேலான *திருப்பவளச்செவ்வாயானது (௩) "உலகமுண்டபெருவாயன்" என்கிறபடியே ஆபத்ஸகத்வத்திலும்முற்பாடர் நாமல்லோமோ; ஆஶ்ரிதரக்ஷணத்துக்குறுப்பாக, "ஸர்வபூதேப்யோ ததாம்யேதத்

(க) ப்ரஹ்மஸூ- (உ) கட-க-உ-உரு. (௩) தி-வாய்-௩ ௧௦-௧.

வ்ரதம்மம" (௧) "ஸக்ருதேவ ப்ரபந்நாய தவாஸ்மீதி ச யாசதே - மித்ரபாவேநஸம்ப்ராப்தம் நத்யஜேயம்கதஞ்சந" (௨) "ஸர்வ - வெஹ்யோ மொக்ஷயிஷ்யாமி - ஸர்வபாபேப்யோ மோக்ஷயிஷ்யாமி" என்றாப்போலே சொல்லுகிற *மெய்ம்மைப் பெருவார்த்தைக்கெல்லாம் ப்ரதானகாரணம் நாமல்லோமோ, ஓராபரணத்தால் இடுகிவப் பன்றிக்கே ஸ்வாபாவிகஸௌந்தர்யமுடையோமும்நாமல்லோமோ, (௩) "கருப்பூரம்நாறுமோ கமலப்பூநாறுமோ திருப்பவளச்செவ்வாய் தான் தித்திந்திருக்குமோ" என்று - தேசிகரைக்கேட்கும்படியான ஸௌகந்த்யஸாரஸ்ய முள்ளிட்டபோக்யதையை யுடையோமும் நாமல்லோமோவென்றாப்போலே, தன்னுடைய ஏற்றத்தைக்காட்டி தம்முடைய திருவுள்ளத்தை அந்தக்கழுத்தினின்றும் தன்பக்கலிலேவர இசித்துத்துவக்க, (௪) "செவ்வாய்முறுவலோடெனதுள்ளத்திருந்த, அவ்வாயன்றியானறியேன்" என்கிறபடியே - அந்தத் *திருப்பவளச்செவ்வாயிலேதாம் அபஹ்ருதஹ்ருதயராயகப்பட்டபடியைச்சொல்லுகிறார். ஆனால் "செய்யவாயையோ வென்னைச் சிந்தைகவர்ந்தது" என்னவமைந்திருக்க, கீழில் விசேஷணங்களால் செய்கிறதென்னன்புதென்னில்; கீழ் அஞ்சாம்பாட்டில்- "பாரமாய பழவினைபற்றறுத்தென்னைத் தன்வாரமாக்கிவைத்தான்" என்று - அநேக ஜந்மார்ஜிதமான பாபராசியையடைய, இத்தலையில் ஒருஹேதுவின்றிக்கே யிருக்கச்செய்தே என்னுடைய நிகர்ஷம் பாராதே ஸவாஸநமாகப் போக்கினானென்று சொல்லி, அது கூடுமோ என்கிற அபேக்ஷயிலே, ஈஶ்வராபிமாநியாய் துர்மாநியான ருத்ரனுடைய துயரை அவன்தண்மைபாராதே போக்கினாப்போலே, என்னுடைய நிகர்ஷம் பாராதே பாபங்களையும் போக்கினானென்று ருத்ரனை த்ருஷ்டாந்தமாகச்சொன்னாராயிறே கீழ்ப்பாட்டில் நின்றது ; இத்தைக் கேட்டவர்கள் இது விஷமோதாஹரணங்காணும்; அந்தருத்ரனாகிறான் (௫) "ததாஜ்ஞாதவஶாநேவ ஸ்ருஷ்டிஸம்ஹாரகாரகௌ - ததாதர்ஶிதபந்தாநௌ ஸ்ருஷ்டிஸம்ஹாரகாரகௌ" என்கிறபடியே - ஸம்ஹாரமாகிற தொழிலிலே

---

(௧) ரா யு-௧௮-௩. (௨) கீ ௧௮-௬௬. (௩) நா-தி-எ-௧.
(௪) தி· வாய்-அ-எ-எ. (௫) பார-ஶா-மோ-௩௪௨-௧௧.

௮. ஏழாம்பாட்டு. திருவதரத்திலே அகப்பட்டபடிசொல்லுகிறார்; † நீஞ்சப்புக்குத் தெப்பத்தையிழந்தேனென்னுமாபோலே.

புருஷோத்தமனாலே நியுக்தனாகையாலே அதிகாரி புருஷனுமாய் அவனுக்கு ப்ரஹ்மஶிரச்சேதநத்தாலே வந்த ஆபத்துத்தானும் ப்ராமாதிகமாக ஒருகால் பிறந்ததாகையாலே * தன்னலங்கல் மார்பில் வாசநீர் மாத்ரத்தாலே போக்கலாம்; நீராகிறீர், (௧)"ஶ்ருதிஸ்ம்ருதிர்மமைவாஜ்ஞா - ஶ்ருதிஸ்ம்ருதிர்மமைவாஜ்ஞா" என்கிறபடியே பகவதாஜ்ஞாரூபமான வேதவைதிகமர்யாதையை யதிக்ரமித்தவருமாய், அதுக்குமேலே, அக்ருத்யகரண க்ருத்யாகரணரூபமான பாபங்களை அநாதிகாலம் கூடுபூரித்தவருமாயன்றோவிருப்பது; ஆனபின்பு உம்முடையபக்கல் ஒரு கைம்முதலின்றிக்கேயிருக்க உம்முடைய பாபங்களை அப்படிப்போக்கப்போமோ, அதுகிடக்க அந்த ருத்ரன்தான் தேவர்களுக்குமேலாயிருக்கையாலே, ஆனைமேலேயிருந்தார் ஆனைமேலேயிருந்தார்க்குச் சுண்ணாம்பிடுமோபாதி அவன் கார்யம்செய்யக்கூடும், மநுஷ்யர்களுக்கும் கீழாயிருக்கிற உம்முடையபாபங்களைப்போக்கக்கூடுமோ?; அதுகிடக்க (௨) "ப்ரஹ்மண: புத்ராய ஜ்யேஷ்டாய - ப்ரஹ்மண: புத்ராய ஜ்யேஷ்டாய" என்கிறபடியே - ப்ரஹ்மாவுக்கு ஜ்யேஷ்ட புத்ரனானபடியாலே தனக்குப் பௌத்ரனென்றிட்டு அவன் கார்யம்செய்யலாம், அப்படியிருப்பதொரு ஸம்பந்தவிஶேஷம உமக்கில்லையே; அதுவுங்கிடக்க அந்த ருத்ரன்றான் (௩)"மூவுலகும் பலிதிரிவோன்" என்கிறபடியே திருப்பாற்கடலிலே செல்ல, பின்பன்றோ அவனுடைய துயரைப்போக்கிற்று, நீரும் அப்படி போனீரோவென்ன; அவற்றுக்கு அடைவே உத்தரமாயிருக்கிறது.

௮௫;—ஏழாம்பாட்டு. (கையினாரித்யாதி). இங்குத்தெப்பம அநுபவபரிகரமான நெஞ்சு.

---

(௧) (௨) (௩) தி-மொ-௬-௯-௧-

† (பா) நீந்தப்புக்குத்தெப்பமிழந்தேன்.

மூ.—கையினார்சுரிசங்கனலாழியர் நீள்வரைபோல்
மெய்யினார் துளபவிரையார் கமழ்நீண்முடியெம்
ஐயனாரணியரங்கனாரரவினணை மிசைமேயமாயனார்
செய்யவாயையோ! வென்னைச் சிந்தைகவர்ந்ததுவே. (எ)

பதவுரை—கையின் - திருக்கைகளிலே, ஆர் - அழகு நிறைந்து, சுரி-சுரியையுடைத்தான, சங்கு-ஸ்ரீபாஞ்சஜந்யத்தையும், கனல்-சத்ருக்கள்பேரில் அனலையுமிழ்கிற, ஆழியர் - திருவாழியையுமுடையராய், வரைபோல்—பர்வதம்போலே, நீள்—அழகுமிக்கிருந்துள்ள மெய்யினார்—திருமேனியையுடையராய், விரை ஆர்-பரிமளம் மிக்கிருந்துள்ள, துளபம்-திருத்துழாய்மாலையாலே, கமழ்—பரிமளிதமாய், நீள்—உயர்ந்திருந்துள்ள, முடி—திருவபிஷேகத்தையுடையராய், எம் ஐயனார்—எனக்குப் பிதாவானவராய், அணி—ஸம்ஸாரத்துக்கு ஆபரணமான, அரங்கனார்—கோயிலிலேவந்து, அரவின் அணைமிசை—திருவனந்தாழ்வானாகிற திருப்பள்ளியிலே, மேய—கண்வளர்ந்தருளுகிற, மாயனார்-ஆஶ்சர்யச் செய்கைகளையுடையரான அழகிய மணவாளனுடைய, செய்யவாய்-சிவந்த திருப்பவளமானது, ஐயோ!-, என்னை—ஸ்த்ரீகளுடைய சிவந்த அதரத்தில் ஈடுபட்டிருந்த வென்னுடைய, சிந்தை-மநஸ்ஸை, கவர்ந்தது—தன் பக்கலிலே யிழுத்துக்கொண்டது. (எ)

வ்யா;-(கையினாரித்யாதி) வெறும்புறத்திலே†பட வடிக்கவல்லகையிலே அழகு நிறைந்து சுரியையுடைத்தான ஸ்ரீபாஞ்சஜந்யம், ப்ரதிபக்ஷத்தின்மேலே அனலையுமிழாநின்றுள்ள திருவாழி, இவற்றையுமுடையராயிருக்கை.

வ்யா;-(கையினா சுரிசங்கனலாழியர்) (க) "கரிமுனிநதமகைதத ம்" என்றும்,(க)"வஸிவொவஜா: - பரிகோபமா:" என்றும்-வெறும்புறத்திலே விரோதிகளை நிரஸிக்கவற்றாயிருக்கச்செய்தே அசிந்த்யஶக்திகளான திவ்யாயுதங்களை தரித்துக்கொண்டு, * எப்போதுங் கைகழலாநேமியானுயிருக்கிறது * நம்மேல்வினைகடிகைக்கன்றோ வென்கிறார்.

(படவடிக்கை, ஈடுபடுத்துகை. "சுரி" என்று-ஸாவஷிரமாய், அத்தாலுளையெற்றபடி. "சங்கு" என்றவிடத்தில் கடைக்குறைத்தலாய் "சங்க

(க) இ-௧௩-௨௫. †(பா) ஆலத்திலெழிக்க.

ஸ்ரீ பாஞ்சஜந்யத்துக்குச்சுரி ஸ்வபாவமானாப்போலே திருவாழியாழ்வானுக்கும்ப்ரதிபக்ஷத்தின்மேலே அனலுமிழ்கைஸ்வபாவம். திருக்கோட்டியூரிலே அனந்தாழ்வான், பட்டரை, "ஸ்ரீவைகுண்டநாதன் த்விபுஜனோ, சதுர்ப்புஜனோ" என்ன; இருபடிகளுமடுக்குமென்ன†(இரண்டிலுமழகிதேசென்ன), த்விபுஜனாகில் பெரியபெரு

ஸ்ரீ பாஞ்சஜந்யத்துக்குச் சுரி ஸ்வபாவமானாப்போலே திருவாழிக்கு ப்ரதிபக்ஷிகள்மேலே அனலுமிழ்கையும் ஸ்வபாவமிறே. வெறும்புறத்திலே படவடிக்கவல்ல கையிலே அழகு நிறைந்து சுரியையுடைத்தான பாஞ்சஜந்யம், ப்ரதிபக்ஷத்தின்மேலே நெருப்பை யுமிழாநின்றுள்ள திருவாழி இவற்றையுடையராயிருக்கை. (௧) "ஸவெவா வெஷாயாரூராஷ்ராணாஂஹ்ருஷயாநிவ்யாயத்-ஸகோஷோ தார்த்தராஷ்ட்ராணாம் ஹ்ருதயாநிவ்யதாரயத்" என்றும், (௨) "தீயவசுரர் நடலைப்படமுழங்கும்" என்றுஞ்சொல்லுகிறபடியே விரோதிவர்க்கத்தைத் தன் த்வநியாலே தானே நிரஸிக்கவல்ல ஸ்ரீ பாஞ்சஜந்யத்தையும், (௩) "கருதுமிடம் பொருது" என்கிறபடியே விரோதிவர்க்கத்தை, (௪) "கூறாய் நீறாய் நிலனாகி" என்கிறபடியே அழியச்செய்யுந் திருவாழியையும் தரித்துக்கொண்டிருக்கிறது என்னுடைய * அறுக்கலுறுப் பாபங்களைப்போக்குகைக்கன்றோ. பட்டர் திருக்கோட்டியூரிலே யெழுந்தருளியிருக்கிறகாலத்திலே ஒருவிசேஷ திவஸத்தினன்றுகோளரியாழ்வானைப்பார்த்துத்தெற்காழ்வார் சொன்னவார்த்தையை ஸ்மரிப்பது. திருக்கோட்டியூரிலே யெழுந்தருளியிருக்க அனந்தாழ்வான், பட்டரை, ஸ்ரீவைகுண்டநாதன் த்விபுஜனோ சதுர்ப்புஜனோவென்றுகேட்க; இருபடியாயிருக்கவுமடுக்குமென்ன; இரண்டிலும் அழகியதேதென்ன; த்விபுஜனாகில் பெரியபெருமாளைப்போலே யிருக்கிறது, சதுர்ப்புஜனல்" என்றாய், "கனலாழி" என்று—நெருப்பையுமிழ்கிறதிருவாழியென்றபடி. பெரியபெருமாள் சதுர்ப்புஜராயிருக்கச்செய்தேயும் ஆயாததஃ மேலெழ த்விபுஜராய்த் தோற்றுகிறாப்போலே, பரமபதநாதனும் சதுர்ப்புஜனாயிருக்கச்செய்தேயும் ப்ரமாணாந்தரங்களாலே த்விபுஜனாய் த்தோற்றினானாகில் பெரியபெருமாள் மறைத்துக்காட்டுகிறாப்போலே ப்ரமாணங்களும்மறைத்துச்சொல்லுகிறதென்று பட்டருக்குக்கருத்து.

(௧) கீ-௧-௧௯. (௨) நாதி-௭-௨ (௩) தி-வாய்-௧௦ ௬-௮. (௪) தி-வாய்-௯-௧௦ ௨.

† கனலுகை ‡ உத்தராநுகுணம்.

யானைப்போலே யிருக்கிறது, சதுர்ப்புஜனுகில் பெருமாளைப்போலே யிருக்கிறது" என்றார்.

(நீள்வரை) மலையைக்கடலை யொப்பாகச்சொல்லு மித்தனையிறே. நீட்சி-போக்யதாப்ரகர்ஷம். (க)*பச்சைமாமலை போல்மேனி; அதுக்குமேலேஒப்பனையழகு.

(துளபவிரையார் கமழ்நீண்முடி) பரிமளம் மிக்கிருந்துள்ள திருத்துழாய்மாலையாலே அலங்க்ருதமாய் ஆதிராஜ்யஸூசகமான திருவபிஷேகத்தை யுடையருமாய். (எம்மையனார்) உறவுதோற்றுகை. எனக்கு ஜநகரானவர்.

முகில் பெருமாளைப்போலே யிருக்கிறதென்றார். (கையினார் சுரிசங்கனலாழியர்) நம்மைப்போலன்றிக்கே தெளியக்கண்டவர்கள் பெரியபெருமாளையும் சதுர்ப்புஜராயிறே யநுபவிப்பது.

(நீள்வரைபோல் மெய்யினார்) திவ்யாயுதங்கள் தானும் மிகையென்னும்படி மேருமந்தரமாத்ரமான வென்னுடைய பாபராசிகளை, மலையையிட்டு மலையை நெரித்தாப்போலே நெரிக்கவற்றான பெரியமலைபோலே திண்ணிதான வடிவையுடையவர். மலையைக் கடலை ஒப்பாகச்சொல்லுமித்தனை. நீட்சி-போக்யதாப்ரகர்ஷம். (க) "பச்சைமாமலைபோல்மேனி" இந்த வடிவை அநுபவிப்பார்க்கு ப்ரகாசரூபமாயாய்த்து இவர்களிருப்பது; அதுக்குமேலே ஒப்பனையழகு.

(துளபவிரையார் கமழ்நீண்முடி) பெரியவர்கள்காரியஞ்செய்தவன் உம்முடைய காரியஞ்செய்யப் புகுகிறானோவென்ன; வெறும் ப்ரஹ்மருத்ராதிகளுக்கே சேஷியென்றன்றோ அவன் முடிகவித்திருக்கிறது. (உ) "விஸ்ருஜந் கிமிவளஷீ: - பிசுநயங்கிலமௌளிபி:" (ங) "பதிம் விஸ்வஸ்ய" என்றுஞ் சொல்லுகிறபடியே உபயவிபூதிநாதனென்றன்றோ. (துளபவிரையார்கமழ்) *ஸர்வகந்தவஸ்துவுக்குத் தன்கந்த(மூ)த்தாலே மணங்கொடுக்கவற்றாய் மேன்மைக்குடலாயிருக்கிறபடி. (நீண்முடி) என்னளவும் வந்து என்னை விஷயீகரித்தமுடி. (எம்மையனார்) ருத்ரனுக்கு பௌத்ரனாயிருப்பதொரு பந்தவிசேஷமுண்டே, உமக்கு அதில்லை

(க) திருமாலை உ. (உ) வரத-ஸ்த- (ங) தை-நா-கக.

(அணியரங்கனார்) ப்ராப்தவிஷயமாயிருக்கக் கடக்கவிராதே ஸம்ஸாரத்துக்கு ஆபரணமான கோயிலிலேவந்து அண்ணியருமாயிருக்கிறபடி.

(அரவினணைமிசை) ரத்நங்களையெல்லாம் தங்கத்திலே புதைத்துக் காட்டுமாபோலே தன்னழகுதெரியத் திருவனந்தாழ்வான்

மேலென்று சொன்னதுக்கு உத்தரஞ்சொல்லுகிறார்; - அவனுக்கு பௌத்ரத்வநிபந்தனமொன்றுமேயன்றோவுள்ளது. (க) "ஜாதாவிதா ஸ்ராதா - மாதாபிதா ப்ராதா" இத்யாதிப்படியே ஸர்வவிதபந்துத்வமுமுள்ளது எனக்கேயன்றோ. (எம்மையனார்) என்னைப்பெற்ற தமப்பனார். (உ) "விதேவாத்ரஹ்ய-பிதேவபுத்ரஸ்ய" இத்யாதியிற்படியே இத்தலையிற் குற்றங்களைப் பொறுக்கவேண்டும்படியான பந்தமுடையவனன்றோ.

(அணியரங்கனார்) அந்த ருத்ரன் க்ஷீராப்தியளவும் போயன்றோ காரியங்கொண்டது, நீர் அவ்வளவும் போகிறீரேயென்ன; அதுக்கு உத்தரமாக அவன் *மூவுலகும் பலிதிரிவோனாகையாலே போய்க் காரியங்கொள்ளசக்தனானான், *அழுங்குழவியாயிருக்கிறவென்போல்வாரை ரக்ஷிக்கைக்கன்றோ, ப்ரஜை கிணற்றிலே விழுந்தால் கூடக் குதிக்குந்தாயைப்போலே இங்குவந்து சாய்ந்தருளிற்று. (அணியரங்கனார்)(க) "ஜாதாவிதா ஸ்ராதா நிவாஸஸ்ஸரணம் ஸுஹ்ருத்கதிர்நாராயணஃ-மாதாபிதா ப்ராதா நிவாஸஸ்ஸரணம் ஸுஹ்ருத்கதிர்நாராயணஃ" என்கிறபொதுவன்று, (ங) "திருவரங்கத்துளோங்கும்" இத்யாதிப்படியே - பெரியபெருமாள்தாமேயென்கிறார். (அணியரங்கனார்) அலங்காரமான கோயிலிலேவந்து சாய்ந்தவர். ஆபரணமானது பூண்டவனுக்கு நிறங்கொடுக்கிறது,' இவ்வூரும் ரக்ஷகனுக்கு நிறங்கொடுக்கிறதாகையாலே சொல்லுகிறது. (அணியரங்கனார்) ப்ராப்திவிஷயமாயிருக்கக்கடக்கவிராதே ஸம்ஸாரத்துக்கு ஆபரணமான கோயிலிலே வந்து அண்ணியருமாயிருக்கிறபடி.

(அரவினணைமிசைமேயமாயனார்) இவ்வளவேயோவுள்ளது, (ச) "யத்ர நாராயணஸ்ஸ லக்ஷ்மண: - யத்ர ராமஸ்ஸலக்ஷ்மண:" என்றும்,

---

(க) ஸாபா.   (உ) கீ-கக-சச.   (ங) திருமாலை-ஙஎ.   (ச) ரா-கஎ-க.

மேலே சாய்ந்து காட்டுகிறபடி. (மேயமாயனார்) மின்மினி பறக்கிற படி. (உ) [ஸஹயாவொயிதஸ்ஸுராமா-ஸம்யாபோதிதஸ் ஸ்ரீமாந்] எல்லார்க்கும் ஒன்றிலே சாய்ந்தவாறே பொல்லாங்குகள் தெரியும், இங்குப் பழையவழகுகளும் நிறம்பெறும்.

(க) "நாகணைமிசைநம்பிரான் சரணே சரண்நமக்கு" என்றுஞ்சொல்லு கிறபடியே புருஷகாரபலமுமுண்டென்கிறார். (அரவினணைமிசைமேய) ரத்னங்களையெல்லாம் கூடியிலே பதித்துக்காட்டுமாபோலே தன்னழகு தெரியாதார்க்குத் திருவனந்தாழ்வான்மேலே சாய்ந்துகாட்டினபடி. (அரவினணைமிசைமேய) தான்புருஷகாரமாகச் சிலரைக்காட்டிக்கொடுத்தால் அவர்களை அவன் ரக்ஷியாதேவிடில் தானும் அவனையெடுத்து உதறிப்போக்கும். (அரவினணைமிசைமேய மாயனார்) (உ) "ஸஹயாவொயிதஸ்ஸுராமா ஸம்வேஷ்டு:-ஸம்யாபோதிதஸ் ஸ்ரீமாந்ஸம்கஸம்ப்த:பரந்தப:" என்கிறபடியே-தாமெழுந்திருந்து ஒரு வ்யாபாரம்பண்ணவேணுமோ, புலிகிடந்த தூறென்றால் ம்ருகங்களெல்லாம் காடுபாய்ந்து போமாபோலே ஆஸ்ரிதருடைய விரோதிவர்க்கமடையத் தான்கிடக்கிறபடியைக் கண்டபோதே (ங) "காணேனொருங்கிற்றுக்கண்டிலமால்" என்னும்படி கிடக்கிறஆஸ்சர்யபூதன், (மாயனார்) மின்மினிபறக்கிறபடி. (உ) "ஸஹயாவொயிதஸ்ஸுராமா-ஸம்யாபோதிதஸ் ஸ்ரீமாந்" எல்லார்க்கும் ஒன்றிலே சாய்ந்தபோதே பொல்லாங்குகள் தெரியும், இங்குப் பழையவழகும் நிறம்பெறும்.

(மாயனார்) அங்ஙனன்றிக்கே, (ச) "கிடந்ததோர் கிடக்கைகண்டும்" என்கிறபடியே இன்று நாமுஞ்சென்றநுபவிக்கப் பார்த்தாலும் ஒருக்கடித்தென்ன வொண்ணாதே மல்லாந்தென்னவொண்ணாதேயிருக்கிற ஆஸ்சர்யத்தைச் சொல்லிற்றாகவுமாம். (மாயனார்

இடையழகு வாசாமகோசரமாய் ஆஸ்சர்யமாயிருக்கையாலே "ஜூடி, ஜூடி இதம், இதம்" என்னப்போகாமல் மின்மினிபறக்கிற தென்றபடி. நெஞ்சுபறிகொடுக்கை - இரண்டாம்பாட்டிலே; அங்கேகல்லான நெஞ்சைநீராக்கி இங்கே அந்த நீரையும் அபஹரித்த தென்றபடி, (எ)

(க) தி-வாய்-ரு-க௦-கக. (உ) ரா-ஸ-ங அ-உரு. (ங) பெரி-திருவ-ருச, (ச) திருமாலை-உங,

(செய்யவாய்) ஸ்த்ரீகளுடைய பொய்ச்சிரிப்பிலே துவக்குண்டார்க்கு இச்சிரிப்புக் கண்டால் பொறுக்கவொண்ணுமோ.

(ஐயோ) திருவதரமும் சிவப்பும் அநுபவிக்க அரிதாய் "ஐயோ!" என்கிறார். (என்னை) பண்டே நெஞ்சு பறிகொடுத்த வென்னை அந்யாயம் செய்வதே! என்று கூப்பிடுகிறார். (என்னை) கல்லைநீராக்கி, நீரையும் தானே கொண்டது.

இப்பாட்டில் - ஸ்ரீவைகுண்டநாதன்படியும் இங்கே காணலாமென்கிறார். (எ)

செய்யவாயையோ என்னைச் சிந்தை கவர்ந்ததுவே) ஸ்வநிகர்ஷாநுஸந்தாநத்தாலே பிற்காலிக்கிறவென்னை, ஸ்வாபாவிகஸௌந்தர்யத்தையும் போக்யதையையுமுடைய திருப்பவளமானது தன்னுடைய ஸ்மிதத்தைக்காட்டி, அருகே சேர்த்துக்கொண்டு என்னுடைய மநஸ்ஸை அபஹரித்தது. (என்னைச் சிந்தைகவர்ந்தது) உழக்கைக் கொண்டு கடலின் நீரை யளக்கப்புக்கு, அது தன்னையும் பறிகொடுத்தேன். (என்னைச் சிந்தைகவர்ந்தது) * துவர்த்தசெவ்வாயினார்க்கே துவக்கறத்துரிசனான வென்னைக்கிடீர்! இப்படி அகப்படுத்திற்றென்கிறார். (செய்யவாய்) ஸ்த்ரீகளுடையபொய்ச்சிரிப்பிலே துவக்குண்டார்க்கு இச்சிரிப்புக்கண்டால் பொறுக்க வொண்ணுமோ. (ஐயோ) திருவதரமும் சிவப்பும் அநுபவிக்க வரிதாய் "ஐயோ" என்கிறார்.

(ஐயோ) அவரும் தம்மை முழுக்கவநுபவிப்பிக்கப்பார்த்தார், நானும் முழுக்கவநுபவிப்பேனாகப் பாரித்தேன், இத்தை, திருவதரம் ஓட்டாதே யிடையிலே இருஞ்சிக்கொள்வதே! ஐயோ வென்கிறார். (என்னை) கல்லை நீராக்கி நீரையுந்தானே கொண்டது. சித்தாபஹாரத்தைப்பண்ணி ஆத்மாபஹாரத்தை யழித்தது. ப்ரதாநசேஷியைக் கண்டவாறே த்வாரசேஷியளவில் நில்லாதிறே.

இப்பாட்டில் - ஸ்ரீவைகுண்டநாதன் படியும் இங்கே காணலாமென்கிறார். (எ)

அ· எட்டாம்பாட்டில், திருக்கண்கள் என்னை அறிவுகெடுத்த தென்கிறார். கீழ்ப்பாட்டிலே - "செய்யவாயையோ வென்னைச் சிந்தைகவர்ந்தது" என்றுதிருப்பவளத்திலேஇவர் அபஹ்ருதஹ்ரு

தய ராகிறபடியைக் கடைக்கணித்துக்கொண்டு கிடக்கிற திருக் கண்களானவை, “செய்யவாய்யையோ” என்று இவர்தாமே சொன்னார், அப்படியே சிவப்பால்வந்த அழகொன்றுமேயன்றோ அந்தத் திருவதரத்துக்குள்ளது, சிவப்பும் கருப்பும் வெளுப்புமான பரபாகத்தாலுள்ள அழகுடையோமாயிருப்போமும் நாமல்லோமோ,(௧) “ஜிதரக்தாஸ்வநவஸம்பூராஹ்வம் நத்யேஜயம்-மித்ரபாவேந ஸம்ப்ராப்தம் நத்யஜேயம்” என்றாப்போலே சொல்லுகிற வார்த்தைகளுமெல்லாம் ஜீவிக்கையாகிறது,(௨)“ஜாயமாநம்ஹி புருஷம்யம்பஶ்யேந்மதுஸூத: - ஜாயமாநம்ஹிபுருஷம் யம்பஶ்யேத்” என்று - ஜாயமானதசையிலே கடாக்ஷித்தபின்பு ஸாத்விகனாய் முமுக்ஷுவான வளவிலேயன்றோ, அதுகிடக்க அந்த வார்த்தைதானே “ஆயுதமெடேன்” என்று ஆயுதமெடுத்தாப்போலே யன்றிக்கே,(௩)“மெய்ம்மைப்பெரு வார்த்தை” என்று விஶ்வஸித்திருக்கலாம்படி வாத்ஸல்யமடியாகப் பிறந்தவார்த்தையென்று அந்த அகவாயில் வாத்ஸல்யத்துக்கு ப்ரகாஶகமாயிருப்போமும் நாமல்லோமோ, அதுகிடக்க, (௪)“யதாகப்யாஸம் புண்டரீகமேவமக்ஷிணீ - யதாகப்யாஸம் புண்டரீகமேவமக்ஷிணீ” என்றும்(௫) ‘அனைத்துலகுமுடையவரவிந்தலோசனன்’ என்றும் சொல்லுகிறபடியே மேன்மைக்கு ப்ரகாஶகமாயிருப்போமும் நாமல்லோமோ; அதுக்குமேலே, (௬) “புண்டரீகாக்ஷாக்ஷரோ-புண்டரீகாக்ஷரக்ஷமாம்” என்றும், (௭)“புண்டரீகாக்ஷ! நஜாநே ஶரணம்பரம் - புண்டரீகாக்ஷ! நஜாநே ஶரணம்பரம்” என்றும் சொல்லுகிறபடியே தங்களுடைய ஆபந்நிவாரணத்துக்கு உபாயமாகப்பற்றுவதும் நம்மைப் புரஸ்கரிக்கையாலே உபாயபாவத்தைப் பூரிக்கின்றோமும் நாமன்றோ, (௮)“தாமரைக்கண்ணனை விண்ணோர் பரவும் தலைமகனை” என்று அவனுக்கு போக்யதா ப்ரகர்ஷமுண்டாகிறது நம்மோட்டைச் சேர்த்தியாலன்றோ வென்றாப்போலே தங்களுடைய ஏற்றத்தைக்காட்டி, (௯) “அவ்வாயன்றியானறியேன்”என்றிருக்கிற தம்மை,(௧௦)“தாமரைக்கண்களுக்கு அற்றுத் தீர்ந்து” என்னும்படி பண்ணிக்கொண்டபடியைச் சொல்லுகிறார். (௧௦)“செங்கனிவாயின் திறத்ததாயும் செஞ்சுடர் நீண்முடித் தாழ்ந்த

(௧) ரா-யு-௧௮-௩. (௨) பார-மோக்ஷ (௩) நா-தி-௧௧-௧௦.
(௪) சாந்தோ- (௫) தி-வாய்-௩-௭. (௬) பார-ஸபா- (௭) ஜித-௧-
(௮) தி-வாய்-௨-௬-௩. (௯) தி-வாய் ௮-௭. (௧௦) தி-வாய்-௭-௩-௩.

அ. எட்டாம்பாட்டு. திருக்கண்கள் என்னை அறிவுகெடுத்த தென்கிறார்.

தாயும் சங்கொடுசக்கரம் கண்டுகந்தும்'' என்றவளவும் சொன்னார்-கீழ்; * தாமரைக்கண்களுக்கு அற்றுத்தீர்ந்தபடி சொல்லுகிறார்-இதில்.

"பாரமாயபழவினைபற்றறுத்து'' என்று - தம்முடைய அஜ்ஞாநாஸந்கர்மாதி நிகர்ஷம்பாராதே, பெரியபெருமாள், பெரியபிராட்டியார் புருஷகாரமாக, தாம் அநாதிகாலமார்ஜித்த பாபங்களை யடையப் போக்கினபடியைச் சொன்னாராய், அதுகூடுமோ வென்கிற அபேக்ஷையிலேகூடுமென்னுமிடத்துக்கு ருத்ரனை த்ருஷ்டாந்தமாகச் சொன்னாராய், அநந்தரம் விஷமத்ருஷ்டாந்தமென்று சிலஹேதுக்களைச் சொல்ல, அவற்றுக்கு அடைவே உத்தரஞ்சொன்னார் - கீழ்ப்பாட்டில்; இதில் - அந்த "பாரமாய'' என்கிற பாட்டைப்பற்ற ஓரபேக்ஷை யெழும்ப அதுக்கு உத்தரமாயிருக்கிறது. அதாகிறது - அநாதி காலார்ஜிதமான உம்முடைய பாபங்களை அடையப்போக்கினானென்றீர், அதுமறுகிளையெழாதபடிபோய்த்ததாவது - அவித்யாஸஞ்சித கர்மமென்றும், அநாத்யவித்யாஸஞ்சித புண்யபாபகர்மப்ரவாஹப்ரவ்ருத்த (ஸூ) மென்றும் சொல்லுகிறபடியே அந்தகர்மத்துக்கு ஹேதுபூதையான அவித்யை போனாலன்றோ அதுபோய்த்ததாவது; அதுபோய்த்ததோ வென்கிற அபேக்ஷையிலே, அந்த அவித்யையாவது - தன்னோடு அநுபந்தித்தாரை பகவத்ப்ரவணராகவொட்டாதே விபரீதங்களை அநுஷ்டிப்பிக்குமதிறே; அப்படியே தன்னோடநுபந்தித்த ப்ரஹ்லாதனை பகவத்ப்ரவணனாக வொட்டாதே விபரீதங்களை யநுஷ்டிப்பிக்கத் தேடின ஹிரண்யனை, (க) "தமோ ஹிரண்யரூபேண பரிணாமமுபாகதம் - தமோஹிரண்யரூபேண பரிணாமமுபாகதம்'' என்கிறபடியே - தமோகுணம் ஹிரண்யனென்று ஒருவடிவுகொண்டதாயிறே யிருப்பது; அப்படியே யிருக்கிறவனை, (உ) "அங்கப்பொழுதே யவன் வீயத்தோன்றிய'' என்கிறபடியே ந்ருஸிம்ஹரூபியாய் வந்து தன்திருக்கையி லுகிராலே கிழித்துப்போகட்டாப்போலே, * ஞானக்கையாலே என்னுடைய அவித்யையைக் கிழித்துப்போகட்டா னென்கிறார்.

(க) (உ) தி-வாய்-உ-அ-கூ,

மூ.—பரியனாகிவந்த வவுண னுடல் கீண்டவமரர்க்
கரியவாதிப்பிரா னரங்கத்தமலன் முகத்துக்
கரியவாகிப் புடைபரந்து மிளிர்ந்தசெவ்வரியோடி நீண்டவப்
பெரியவாய கண்களென்னைப் பேதைமை செய்தனவே. (அ)

ப-ரை.—பரியன் ஆகி—வரபலங்களாலே பருத்த ஶரீரத்தை யுடையனாய், வந்த—("பரதத்வமுண்டு" என்கிற ப்ரஹ்லாதனை) நலிகைக்குவந்த, அவுணன்—அஸுரனான ஹிரண்யகஶிபுவினுடைய, உடல்—சரீரத்தை, கீண்ட—கிழித்துப் பொகட்டவனாய், அமரர்க்கு—ப்ரஹ்மாதி தேவர்களுக்கு, அரிய—கிட்டவரியனாய், ஆதி-காரணபூதனாய், பிரான்-தான் முற்கோலிவந்து உபகரிக்குமவனாய், (எல்லார்க்கு முதவுகைக்காக,) அரங்கத்து அமலன்—கோயிலிலே வந்து கண்வளர்ந்தருளுகையால் வந்த ஶுத்தியையுடையனான அழகிய மணவாளனுடைய, முகத்து—திருமுகமண்டலத்திலே, கரிய ஆகி—கறுத்து, புடைபரந்து—விஶாலமாய், மிளிர்ந்து—சலித்து, செவ்வரி ஓடி—செவ்வரிபடர்ந்து, நீண்ட—காதளவும் நீண்ட, அ—அப்படிப்பட்ட, பெரிய ஆய—பெரியனவாகிய, கண்கள்—திருக்கண்களானவை, என்னை—கல்நெஞ்சனானவென்னை, பேதைமைசெய்தன—தன்பக்கலிலே பக்ஷபதிக்கும்படி பண்ணிற்று. (அ)

வ்யா.—(பரியனாகிவந்த) பகவத்குணங்களை யநுஸந்தித்து நைந்திராமே, ஶேஷத்வத்தையறிந்து மெலிந்திராமே, ஸர்வேஶ்வரனை ஆசைப்பட்டுத் தளர்ந்தவுடம்பா யொசிந்திராமே, (பரிய) நரஸிம்ஹத்துக்கும் பிற்காலிக்க வேண்டும்படி யிருக்கை. ஊட்டி

வ்யா;-(பரியனாகி) பகவத்குணத்தை யநுஸந்தித்து நைந்திராமே, ஶேஷித்வத்தையறிந்து மெலிந்திராமே, ஸர்வேஶ்வரனை யாசைப்பட்டுத் தளர்ந்த வுடம்பா யொசிந்திராமே, நாஸிம்ஹத்துக்கும் பிற்காலிக்கவேண்டும்படி யிருக்கை. ஆத்மவஸ்துவென்று ஒன்றுளது, அதுக்கு அவனேஶேஷியாயிருக்கையாலே அந்தஶேஷியானவனைநம்முடையஶேஷத்வமாகிற ஸ்வரூபத்தின்ஸித்திக்காகப் பெறவேணுமென்று, * நினைந்து நைந்துள்கரைந்துருகி உடம்பை யிளைக்கப் பண்ணுகிறு ரன்றே. அங்ஙனன்றியிலே பராத்மாவை

யிட்டு வளர்த்தபன்றிபோலே உடம்பைவளர்த்தானித்தனை. (வந்த) இப்போது தாம் வயிறுபிடிக்கிறார்.

(அவுணனுடல்கீண்ட) நரஸிம்ஹத்தினுடைய மொறாந்த முகமும், நாமடிக்கொண்ட உதடும், செறுத்து நோக்கின நோக்கும், குத்தமுறுக்கின கையும் கண்டபோதே பொசுக்கின பன்றிபோலே †மங்குநாரைக் கிழிக்குமாபோலே கிழித்தபடி.

யநுபவிக்க ஆசைப்பட்டுப் பெருமையாலே பக்தி தலைமண்டையிட்டு, (க) "நின்பாலன்பாயே - அடியேனுடலம் - நீராயலைந்து கரையவுருக்குகின்ற நெடுமாலே" என்கிறபடியே ஶரீரத்தை இளைப்பித்து மெலிந்திருக்கிறானன்றே; (உ) "வாஸுதேவஸ்வலம்ஜ்ஞா ஜ்ஞாநிநோ யுவஸீதே-பரமேஶ்வர ஸம்ஜ்ஞோஜ்ஞ கிமந்யோ மய்யவஸ்திதே" என்கிறபடியே தன்னுடைய அஹங்காரமமகாரங்களாலே பூண்கட்டி, (ந) "பலவாந் ஸுஹ்ராக்ஷஸ: - பலவாந் ப்ரஹ்மராக்ஷஸ:" என்னுமாபோலேபருக்கப்பண்ணின ஶரீரமிறே. ராஜாக்களுக்குச் சிலர் ஊட்டியிட்டுச்சிலகாவற்பன்றி வளர்த்துவைக்குமாபோலே, நரஸிம்ஹத்தினுகிருக்கு இரைபோரும்படி தேவர்கள் வரங்களாலே யூட்டியிட்டு வளர்த்துவைத்தார்கள்; மேல் இத்தால்வரும் அநர்த்தமுமறியாமையாலே வரங்கொடுத்துப் பருக்க வளர்த்தார்கள்; இதுதானேதாம் களிக்கைக்கு உறுப்பாய்த்து. (வந்த) இப்போது தாம் வயிறுபிடிக்கிறார். இன்றும் வருகிறானாகக் காணும் இவர்க்குத் தோற்றுகிறது. அநுகூலனாய் வருகையன்றிக்கே பகவத் தத்வமில்லையென்றும், உண்டென்கிறவனை நலிகைக்கென்றும்வந்த க்ரௌர்யத்தை நினைத்து பயப்படுகிறார்.

(அவுணன்) இப்படி பகவத்பாகவத விஷயமென்றால் அவன் சீவட்டென்கைக்கு ஹேதுவென்னென்னில்; * ஆஸுரீம் யோநிமாபந்நனாய் மூடனாகையாலேயென்கிறார். (உடல்கீண்ட) திருவாழியாழ்வானுக்கும் பிற்காலிக்கவேண்டும்படியிறே * ஊன்மல்கி மோடுபருத்திருக்கிறபடி. அப்படியிருக்கிற ஹிரண்யஶரீரமானது நரஸிம்ஹத்தினுடைய மொறாந்தமுகமும் நாமடிக்கொண்டவுதடும்,

---

(க) தி-வாய்-ரு-அ-க. (உ) வி-பு-க-கஎ-உந. (ந) கைஶிகம்.

† மங்கின

(அமரர்க்கரிய ஆதிப்பிரான்) தேவர்களுக்கு உத்பாதகனான மாத்ரமே; கையாளனாய்நிற்பது ஆஶ்ரிதர்க்கு. சிறுக்கனுக்கு உதவிநிற்கிற இத்தன்னிலே ப்ரஹ்மாதிகளுக்குப்பரிச்சேதிக்கவொண்ணாதபடி நிற்கிறப்ரதாநன். (க) "[illegible] ஸா:-க்வாஹம்ரஜ:ப்ரக்ருதிரீஶ தமோதிகேஸ்மிந் ஜாதஸ்ஸுரேதரகுலே க்வதவாநுகம்பா | நப்ரஹ்மணோநசபவஸ்யநவைரமாயா யோமேர்ப்பிதஶ்ஶிரஸி பத்மகரப்ரஸாதஃ."

இறுத்துநோக்கின நோக்கும் குத்தமுறுக்கினகையும் கண்டபோதே பொசுக்கின பன்றிபோலே உலர்ந்த தாழைநாரைக்கிழித்தாப்போலே கிழித்தபடி. (உடல்கீண்ட) தன்னதான ஆத்மவஸ்துவுக்கு அழிவுவாராமல் (உ) "கிள்ளிக்களைந்தான்" என்னுமாபோலே, அஹங்காரஹேதுவான தேஹத்தைக்கிழித்துப் பொகட்டான்.

(அமரர்க்கரிய) இப்படி ப்ரஹ்லாதனுக்கு எளியனாய்நிற்கிற அவ்வளவுதன்னிலே ப்ரஹ்மருத்ராதிகளுக்குக்கிட்டவரியனாயிருக்கும் (க) "[illegible] ருதிரீஶ தமோதிகேஸ்மிந் ஜாதஸ்ஸுரேதரகுலேக்வதவாநுகம்பா | நப்ரஹ்மணோநசபவஸ்யநவைரமாயா யோமேர்ப்பிதஶ்ஶிரஸிபத்மகரப்ரஸாதஃ." ஸ்வஸாமர்த்த்யங்கொண்டுகிட்டநினைப்பார்க்கு தயை பண்ணுமளவிலும் கிட்டவரிதாயிருக்கும்; அநந்யப்ரயோஜநர்க்குச் சிற்றத்திலும் கிட்டலாயிருக்கும். அங்ஙனன்றியிலே, தேவர்களுக்கு அரியனாயிருக்கிறவன் தமக்கு எளியனாயிருக்கிறபடியைச்சொல்லுகிறார். அதாவது - தம்முடைய நிகர்ஷம்பாராதே தம்மையே விஷயீகரித்துத் தம்முடைய துஷ்கர்மங்களையடைய ஸ்வாஸநமாகப்போக்கி, நம்மை முழுக்கவநுபவிப்பித்துக்கொண்டிருக்கிறபடியைச் சொல்லுகிறார்.

(க)

(உ) திருப்பாவை-௧௩.

(ஆதிப்பிரான்) தான் முற்கோலி உபகரிக்குமவன். (பிரான்) ப்ரஹ்லாதனுக்கு எளியனானநிலையும் ப்ரஹ்மாதிகளுக்கு அரியனானநிலையும் இரண்டும் தமக்கு உபகாரமாயிருக்கிறது.

இப்படி தேவர்களுக்கரியனாயிருக்கிறவன் உமக்கு எளியனாயிருக்கைக்கடி யென்னென்னில்; (ஆதி) காரணபூதன். பஹுபுத்ரவானானவன் விகலகரணனான புத்ரன்பக்கலிலே போர வத்ஸலனாயிருக்குமாபோலே, இவனும் ஜகத்காரணபூதனாயிருக்கச் செய்தேயும் என்னுடைய அஜ்ஞாநாஶக்திகளைத் திருவுள்ளம்பற்றி என்னளவிலே போர வத்ஸலனாயிருக்கும். (ஆதி) தான்முற்கோலி உபகரிக்குமவன்.

(அமரர்க்கரிய வாதிப்பிரான்) தமக்கு உபகரித்தபடியை நினைத்து "பிரான்" என்கிறாரல்லர், தேவர்களுக்குக்கிட்ட வரியனாயிருக்கச்செய்தே ப்ரஹ்லாதனுடைய விரோதியை, முற்பாடனாய்ச் சென்றுபோக்கின உபகாரத்தைநினைத்துச்சொல்லுகிறார். (ஆதிப்பிரான்) ப்ரஹ்லாதன் "ஸர்வகாரணம்" என்ன; ஹிரண்யன் அதுக்குப்பொறுமல் "இந்தத்தூணிலுண்டோ அந்தக்காரணபூதன்" என்றுதூணைத்தட்டிக்கேட்க; ப்ரஹ்லாதனும "ஸர்வாந்தராத்மாகாண் அவன், ஆகையாலே இதிலுமுண்டு" என்ன;(க)"அங்கப்பொழுதே" என்கிறபடியே — அவன் தட்டின தூணிலேவந்து நரஸிம்ஹரூபமாய்த்தோன்றி அவன் தட்டின கையைப்பிடித்து,(உ) "பொன்பெயரோன்வாய்தகர்த்து மார்பிடந்தான்" என்கிறபடியே அவனைக்கதுப்பிலே யடித்து அவன்மார்பைக்கிழித்து ப்ரஹ்லாதனுடைய ப்ரதிஜ்ஞா வாக்யத்தைக்ரயஞ்செலுத்தி, தன்னுடைய காரணத்வத்தையும் ஈஶ்வரத்வத்தையும நிலைநிறுத்தின உபகாரத்தைப்பற்றச் சொல்லுகிறாராகவுமாம்.

(அரங்கத்தமலன்) நரஸிம்ஹ வ்யாவ்ருத்தி. அதாவது-ஒருகாலவிஶேஷத்திலே ஒருதூணின்நடுவேவந்துதோன்றி, ப்ரஹ்லாத

அரு.—எட்டாம்பாட்டு. (பரியனாகியித்யாதி) (ஆதி) காரணபூதனாதல், ப்ரதாநனாதல், முந்துறவாதல், ஆகமூன்றர்த்தம்.

(க)

(அரங்கத்தமலன்) எல்லார்க்குமுதவும்படி கோயிலிலேவந்து கண்வளர்ந்தருளுகையாலே வந்தஸௌலப்ய சக்தி, ஒருகால் தோற்றிப்போதல், அவதாரம்போலே தீர்த்தம்ப்ரஸாதித்துப்போதல் செய்யாமையாலே வந்த சக்தியாகவுமாம்.

ளொருவனுக்கு வந்த விரோதியைப்போக்கினவளவிறே - அங்குள்ளது; இங்குக் கிடக்கிறகிடை - எல்லாக்காலத்திலும் எல்லாருடைய விரோதிகளையும் போக்குகைக்கு அணித்தாகவந்து இரண்டு தூணுக்கும் நடுவேகிடக்கிறகிடையாகையாலேவ்யாவ்ருத்தமாயிருக்குமிறே. (அரங்கத்தமலன்) ப்ரஹ்லாதனுக்கிருன் பகவத்ஸந்நிதி உண்டானவளவிலே, (௧) "யாப்ரீதிரவிவேகாநாம்-யாப்ரீதிரவிவேகாநாம்" என்று-பகவத்விஷயப்ரேமத்தை யபேக்ஷிக்கையாலும், மலைகளாலே கடலிலேயமுக்குண்டபோது ஸ்தோத்ரங்களைப் பண்ணுகையாலும், (௨) "ஜயிஹத்திஷ்வாவெஷ்வ - மயிபக்திஸ்தவாஸ்த்யேவ" என்கிற வநந்தரமே ஜ்ஞாநபக்திகளையுடையனுகையாலே அவனளவிற்பண்ணின உபகாரம் அப்படியாகையாலே வருவதொரு மாலிந்யமுண்டு அங்கு; இங்கு (௩) 'ஏழையேதலன்கீழ்மகனென்னாதிரங்கி" என்கிறபடியே நிகர்ஷாநுஸந்தாநம்பண்ணிப் பிற்காலிப்பாரளவிலும் அந்த நிகர்ஷம்பாராதே மேல்விழுந்து விஷயீகரித்து விரோதிகளையும்போக்கிப் பரமபுருஷார்த்தத்தைக் கொடுக்கையாலே கீழ்ச்சொன்னமாலிந்யம் பெரியபெருமாளுக்கில்லையென்றிட்டு, "அரங்கத்தமலன்" என்கிறார்.

அஸ்மதாதிகளும் திருமுகத்திலே விழித்து அவித்யாஸம்பந்தம் போம்ஸௌந்தராம்படியான அமலத்வம்; என்னையுமாளாம்படிலோக ஸாரங்க மஹாமுநிகளோடே கூட்டின அமலத்வம். எல்லார்க்கு முதவும்படிக்கோயிலிலே கண்வளர்ந்தருளுகையால் வந்தஸௌலப்யசக்தி. (௪) "சிட்டனே செழுநீர்த்திருவரங்கத்தாய்" என்னக்கடவதிறே. ஒருகால் தோற்றிப்போதல், அவதாரம்போலே தீர்த்தம் ப்ரஸாதித்தல் செய்யாமையால்வந்த ஸௌலப்யசக்தியாகவுமாம். விரோத்யம்ஸம்கழிந்து ஸௌந்தராலுல் அநுபவவிஷயம் சொல்லுகிறதுமேல்; (அரங்கத்தமலனித்யாதி) இவையேயொன்றேயமையும்—என்னைப் பேதைமை

---

(௧) வி-பு-௧ ௨௦-௨௯. (௨) வி-பு ௧-௨௦-௨௦ (௩) தி-மொ-௫-அ-௯.
(௪) தி-வாய்-எ-௨-௪.

(முகத்து) அவனுடைய முகத்து (கரியவாகி) விடாய்த்தார் முகத்திலே நீர்வெள்ளத்தை வெட்டிவிட்டாப் போலேயிருக்கை.

செய்யவென்கிறார். (க) "வண்டினமுரலும்" இத்யாதிப்படியே *அண்டர்கோனும், பரமபதம் முதலான வாஸஸ்தாநங்களையும் விட்டுப் படுகாடுகிடக்கும்படி-யாயாய்த்து இவ்வூரின் போக்யதையிருப்பது; அதுக்குமேலே கண்வளருகிறவருடைய அமலத்வம் (உ) "மித்ரபாவேந ஸம்ப்ராப்தம் நத்யஜேயம் கதஞ்சந" என்று - விபீஷணவிஷயமான வார்த்தையை க்ரயஞ்செலுத்துகைக்காக *செல்வவிபீடணற்கு வேறாகநல்லானாய், *தென்றிசை யிலங்கைநோக்கிக் கண்வளர்ந்தருளுகிறானத்தனை. ஸர்வப்ரகாரநிக்ருஷ்டனான என்போல்வாரையும் ஸாத்தாரக்குகைக்காகவாகையால் கிடக்கிற ஸௌலப்யம்; அதுக்குமேலே ஒன்றிறே முகம்.

(முகத்து)(ங) "ஸவ்யேவஸ்யாக்ருஷ்ணஸ்ய... க்ருஷ்ணஸ்யமுகம்" என்றும், (ச) "உன் முகம்மாயமந்திரந்தான் கொலோ" என்றுஞ்சொல்லுகிறபடியே - வெறும் முகந்தானே ஆகர்ஷகமாயிறேயிருப்பது. கீழ் - தாமநுபவித்த திருப்பவளத்தின் வைலக்ஷண்யம் பின்னாட்டுகையாலே அந்தத்திருவதரத்தையுடைத்தான திருமுகத்தைப்பிரித்துச் சொல்லுகிறார். அதுக்குமேலே,(ரு) "அத்யருணேக்ஷணம்" என்கிறபடியே இரண்டாமுங்காலாய்த்து. சந்த்ரமண்டலத்திலே இரண்டு தாமரை பூத்தாப்போலேயும் ஒரு தாமரையிலே இரண்டுதாமரை பூத்தாப்போலேயுமிருக்கிற திருக்கண்கள்.

(கரியவாகி) புண்டரீகம்போலே வெளுத்திருக்கிற திருக்கண்களுக்குப் பரபாக(ஸாம)மாம்படி இரண்டு கருவிழியையுடைத்தாய். அங்ஙனன்றிக்கே, அஞ்ஜநத்தாலே கறுத்திருத்தல்; கண்களைக் கண்டபோதே தாபத்ரயதப்தருடைய ஸகலதாபங்களும் போம்படி குளிர்ந்திருக்குமென்னுதல். விடாய்த்தார்முகத்திலே நீர்வெள்ளத்தை வெட்டிவிட்டாப்போலே யிருக்கை.

(க) திருமாலை-கரு. (உ) ரா யு-சஅ-ந. (ங) வி-பு-ரு உ0-ருச.
(ச) நா-தி-உ-ச.

(புடைபரந்து) கடலைத் தடாகமாக்கினுப்போலே இடமுடைத் தாயிருக்கை. (மிளிர்ந்து) திரைவீசிக் கரையாலும் வழிபோக வொண்ணுதிருக்கை. (செவ்வரியோடி) ஸ்ரீயஃபதித்வத்தாலும் வாத்ஸல்யத்தாலும் சிவந்திருக்கை. (நீண்ட) செவியளவும் அலையெறிகை.

(புடைபரந்து) கடலைத்தடாக மாக்கினுப்போலே இடமுடைத்தாயிருக்கை ஸ்வதஃ காண்கிற வளவுக்கவ்வருகே இரண்டு பார்ஶ்வமு மிடுங்கியிராதே, (பரந்து) இடமுடைத்தாய் அவித்யாதிகளைப்போக்கி யநுபவிப்பிக்குங் காரியங்களைப்பற்ற வருகிற பரப்பு.

(மிளிர்ந்து) க்ருபாபரிதமா யிருக்கையாலே கரையருகும் வழிபோகவொண்ணுதபடி அலையெறிந்து திரைவீசுகை. காணவேணுமென்கிற இவருடைய த்வரையிற் காட்டிலும் இவரை விஷயீகரிக்கை யிலுண்டான கண்களின் த்வரையைச் சொல்லுகிறது. (செவ்வரியோடி)ஸ்ரீயஃபதித்வத்தாலும் வாத்ஸல்யத்தாலும் சிவந்திருக்கை. ஐஶ்வர்யத்தாலும் வாத்ஸல்யத்தாலும் சிவந்திருக்குமென்னவுமாம். (நீண்ட) ஒழுகுநீண்டிருக்கையும், தம்மளவும் கடாக்ஷம்வந்து விஷயீகரித்தபடியும். (க)[[illegible] - க்ருபயா பர்யாகரிஷ்ணுமாணே ஸகலாங்கங்கிலஸர்வதோக்ஷீநேத்ரே । ப்ரதமம்ஶ்ரவஸீஸமாஸ்த்ருணுதே இதிதைர்க்யேணவிதந்திரங்கநேதுஃ.]
பெரியபெருமாளுடைய திருக்கண்களானவை திருச்செவியளவுஞ் செல்ல நீண்டிருக்கிறபடிக்கு ஒரு நினைவுண்டென்கிறுர் பட்டர். அதாவது - பெரியபெருமாளுடைய திருக்கண்களானவை மீனுக்குத் தண்ணீர் வார்ப்பாரைப்போலே நித்யஸூரிகளுக்கு முகங்கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிற ஸ்ரீ வைகுண்டநாதனுக்கும் கண்களிரண்டாய், ராமக்ருஷ்ணுத்யவதாரம்பண்ணி குஹாதிகள் விதுராதிகள் தொடக்கமானுர் சிலர்க்கு அல்பகாலம் முகங்கொடுத்து விஷயீகரித்து வந்தாப்போலே, வெறுங்கையோடே போனவர்களுக்குங் கண்ணிரண்டாய், ஸம்ஸாரங் கிழங்கெடுத்தாலல்லதுள மூங்

(க) ரங்கஸ்தவே-௩-௯-அ.

(அப்பெரியவாயகண்கள்) பின்னையும் போக்தாவினளவன்றிக்கே யிருக்கையாலே, "அப்பெரியவாயகண்கள்" என்கிறார். "இது" என்ன வொண்ணாதே பரோக்ஷ நிர்த்தேசம் பண்ணவேண்டும் படியிருக்கை. (என்னை) பெரியமனிச்சன்கிடீர் நான். என் வைதக்த்ய(ஃஜ்ஞ)த்தைப் பறித்துப் பொகட்டு மௌக்த்யத்தைத் தந்தன. ஒருவன் எய்தத்தை மற்றவனும் எய்யுமாபோலே.

திரேனென்று கோயிலிலே அர்ச்சாரூபியாய் அவ்வவர் நிகர்ஷங்களைப்பாராதே முகம்கொடுத்துக் கொண்டுகிடக்கிற பெரியபெருமாளுக்கும் கண்ணிரண்டாயிருக்கவோ; இவருடைய க்ருபையைப் பார்த்தால் உடம்பெல்லாம் கண்ணாக வேண்டாவோ வென்று பார்த்து, எல்லாமண்டலங்களும் தங்களுக்கே யாகவேணுமென்றிருக்கும் ராஜாக்கள், முற்படத் தங்களுக்கு ப்ரத்யாஸந்நரான வன்னியரை அழியச் செய்யுமாபோலே பெரியபெருமாளுடைய அவயவாந்தரங்களடைய நாமேயாகவேணுமென்று, பார்ஶ்வஸ்தங்களாயிருக்கிறன திருச்செவிகளாகையாலே அவற்றை வென்று அவ்வருகே போவதாகமுற்பட, அவற்றுடனே யலையெறிகிறபோலேயாய்த்துத் திருக்கண்கள் செவிகளளவும் நீண்டிருக்கிறபடி.

(அப்பெரியவாயகண்கள்) பின்னையும் போக்தாவினளவன்றிக்கே யிருக்கையாலே "அப்பெரியவாயகண்கள்" என்கிறார். 'இது" என்னவொண்ணாதே பரோக்ஷநிர்த்தேசம் பண்ணவேண்டும்படியிருக்கை. கீழ் "பரந்து நீண்டு" என்று - ஆயாம விஸ்தாரங்களைச்சொல்லுகையாலே, இங்கு - போக்யதாப்ரகர்ஷத்தைச் சொல்லுகிறது. போக்யதாதிஶயத்தாலே, (க) 'அப்பாஞ்ச சன்னியம்" என்னுமாபோலே முகத்தைத் திரியவைத்துச் சொல்லுகிறார். (என்னை) அறப்பெரியமனிச்சன்கிடீர் நான், என்வைதக்த்யத்தைப் பறித்துப்பொகட்டு மௌக்த்யத்தைத் தந்தன. ஒருவனெய்ய அவனை மற்றையவனு மெய்யுமாபோலே.

(பெரியமனிச்சன்) ஒன்றுக்கும் கரையாத கல்நெஞ்சன், "கண்கள்" என்கிறத்திவசநத்தைப் பற்றவருளிச்செய்கிறார் (ஒருவனெய்யவித்யாதி) (அ)

(க) திருப்பல்லாண்டு-உ.

(பேதைமை செய்தனவே) ராமஶரம்போலே முடிந்து பிழைக்க வொட்டுகிறன வில்லை. இத்தால்-நரஸிம்ஹாவதாரத்தினபடியும் இங்கேயுண்டென்கிறார். (அ)

(பேதைமை செய்தனவே) ராமஶரம்போலே முடிந்து பிழைக்கவொட்டுகிறனவில்லை. (என்னைப் பேதைமை செய்தனவே) கீழ்ப் பாட்டிலே - "என்னைச் சிந்தை கவர்ந்ததுவே" என்று ஜ்ஞாநப்ரஸாத்வாரத்தை அபஹரித்தபடியைச் சொல்லிற்று; இங்கு - ஜ்ஞாநத்தை அபஹரித்தபடியைச் சொல்லுகிறது. ஜ்ஞாநாபஹாரமாவது—அழகிலே அலமருகை. * மாதரார்கயற்கணென்னும் வலையுள்பட்டழுந்துவேனை, தன்பக்கலிலே ஆதரத்தைப் பிறப்பித்து, * மதியெல்லாமுள் கலங்கும்படி பண்ணிற்று. (என்னைப் பேதைமை செய்தனவே) அவன் அக்கண்களாலே(க)"அமலங்களாக விழிக்கும்" என்றிருந்த கடாக்ஷங்களுக்கு இலக்கானார்க்குத் தெளிவைப் பிறப்பிக்கக் கடவதாயிருக்க, எனக்குள்ள அறிவுதன்னையுமழித்தது. இனி(உ) "தாமரைக்கண்களால் நோக்காய்" என்பார்க்கெல்லாம் அழகிதாக ப்ரார்த்திக்கலாம்.

இப்பாட்டில் - நரஸிம்ஹாவதாரத்தின்படியும் இங்கேயுண்டென்கிறார். (அ)

அவ;- ஒன்பதாம்பாட்டில்- †ஊழிபூசல்போலே நிறயானதுஎல்லாரையுங் கூட்டிக்கொண்டுவந்து என்னெஞ்சைக் கொள்ளைகொண்டதென்கிறார். கீழ்ப்பாட்டில் - "கண்களென்னைப் பேதைமை செய்தனவே" என்று (ங) "ஸூர்ய ஸஹஸ்ர ஸகாஸாநாம் விக்ருதாநாம் ஸஹஸ்ரஸ: | ஸஹஸ்ராவயவாணாநாம் விக்ருதேய ஸாக்ஷவேஸ: ப்ரஹ்மதண்ட ப்ரகாஸாநாம் வித்யுத்ஸத்ருஸவர்ச்சஸாம் | ஸ்மரந்ராகவபாணாநாம் விவ்யதே ராக்ஷஸேஶ்வர:" என்றபடியே-ராமஶரம்போலேயிருக்கிற அந்தக்கடாக்ஷபாதங்களாலே,(ச)"கடைக்கணென்னுஞ் சிறைக்கோலால் நெஞ்சூடுருவவேவுண்டு நிலையுந்தளர்ந்துநைவேனை" என்றாப்போலே இவர்படுகிறபாட்டைக்கண்ட திருமேனியானது, தனிப்பூச்சூடுவாரைப்போலே நம்முடைய அவயவஸௌந்தர்யத்தைத் தனித்தனியே யநுபவித்தாரித்தனையன்றோ, இவர்கலம்பகன்மாலை சூடுவாரைப்போலே இந்த அவயவங்

(க) தி-வாய்-க-கூ-கூ. (உ) தி-வாய்-கூ-உ-க. (ங) ரா-யு-கூ0-ங.
(ச) நா-தி-கங-ங. † ஊராழிபூசல்

மூ.—ஆலமாமரத்தி னிலைமே லொருபாலகனாய்
ஞாலமேழுமுண்டா னரங்கத்தரவினணையான்   [யெழில்
கோலமாமணியாரமும் முத்துத்தாமமும் முடிவில்லதோரெ
நீலமேனி யையோ நிறைகொண்டதென் னெஞ்சினையே. (கூ)

ப-ரை.—மா—பெரிய, ஆலமரத்தின் இலைமேல்—ஆலமரத்தின் சிற்றிலையிலே, ஒரு—அத்விதீயமான, பாலகன் ஆய்—பாலனாகி, ஞாலம் ஏழும்—பூமிப்பரப்பையடைய, உண்டான்—தன் திருவயிற்றிலே வைத்தவனாய், அரங்கத்து கோயிலிலே, அரவின் அணையான்—திருவனந்தாழ்வான்மேலே கண்வளர்ந்தருளுகிற அழகிய மணவாளனுடைய, கோலம்—அழகிதாய், மா—பெருவிலையான, மணி-ரத்நங்களால் செய்யப்பட்ட, ஆரமும்-ஹாரமும், முத்துத்தாமமும்—முக்தாஹாரமும் விளங்குமதாய், முடிவு இல்லது-அவதிகாண வொண்ணாத, ஓர்—அத்விதீயமான, எழில்—அழகையுடைய, நீலம்—கருநெய்தல் மலரையொத்த, மேனி—திருமேனியானது, என் நெஞ்சினை—என்மநஸ்ஸிலுண்டான, நிறை கொண்டது—அடக்கத்தையழித்தது, ஐயோ—என்கிறார். (கூ)

அ. ஒன்பதாம்பாட்டு ஊரழிபூசல்போலே திருமேனியின் நிறமானது எல்லாவற்றையுங் கூடக் கொண்டுவந்து என்னெஞ்சைக் கொள்ளைகொண்டதென்கிறார்.

களுக்கு ஆஸ்ரயமான நம்மை அவற்றோடேகூட வநுபவிக்கப் பெற்றிலரே; இனி மற்றையாழ்வார்கள்போலே பரக்கப்பேசிநின்று அநுபவிக்கவும் வல்லரல்லர், ஆனபின்பு இந்த அவயவங்களோடும் ஆபரணங்களோடுமாகச்சேர்ந்த சேர்த்தியால் வந்தவழகும் ஸ்வாபாவிக ஸௌந்தர்யத்தால் வந்த வழகுமான நம்முடைய ஸமுதாய ஶோபையை இவரை யநுபவிப்பிக்க வேணுமென்று பார்த்து, ராஜாக்களூறு பூசலாய்க் கொலையிலே பரந்து தங்களுடைய சதுரங்கபலத்தையும் சேர்த்துக்கொண்டு அணியணியாகச் சிலர்மேலே யேறுமாபோலே, இந்தத் திருமேனியானது அவயவங்களையும் ஆபரணங்களையுஞ் சேர்த்துக்கொண்டு, தன்னுடைய ஸமுதாய ஶோபையைக்காட்டி, (க)"உய்விட மேழையர்க்குமசுரர்க்கு மரக்கர்கட்கும் எவ்விடம்"என்று கொண்டு மேல் விழுந்து தம்முடைய திருவுள்ளத்தைத் தன்பக்கலிலே யிழுத்துக்கொள்ள, தாம் அதிலேயகப்பட்டு நெஞ்சழிந்தபடியைச் சொல்லுகிறார்.

(க) தி-வாய்-எ-எ-சு.

உ-வது வ்யாக்யாநம்.

வ்யா.—(ஆலமாமரமித்யாதி) கீழைந்தாம்பாட்டாலே—தம்முடைய துஷ்கர்மங்களை ஸவாஸநமாகப் போக்கினபடியைச் சொல்லி, எட்டாம்பாட்டாலே - "பரியனாகிவந்தவவுணனுடல்கீண்ட" என்று - பிறந்த கர்மங்களுக்கடியான அவித்யையை, தமோரூபமான ஹிரண்யனைக் கிழித்துப் பொகட்டாப்போலே *ஞானக்கையாலே நிரஸித்தானென்றுமிறே இவர்சொல்லி நின்றது; இத்தைக் கேட்டவர்கள், இந்ததேசமாகிறது * இருள்தருமாஞாலமாகையாலே * தெளிவிசும்பினின்றும் ஸர்வேஶ்வரன் தானே யவதரிக்கிலும் அவனுக்கும் மோகமோஹங்களை யுண்டாக்குமதாயிருக்கும். காலத்தைப் பார்த்தவாறே, "ஸ்வஜ்ஞாநஞ்ஹ்ரதி - அப்ரஜ்ஞாதண்டலிங்காநி" என்கிறபடியே - உள்ளவறிவையுமழித்து விபரீதாநுஷ்டாநத்துக்குடலான லிங்கங்களையு முடைத்தாயிருக்கும்; தேஹத்தைப்பார்த்தால் (க) "ஹமவஸ்ஸ்வரூபதிரோதாநகரீம் - பகவத்ஸ்வரூபதிரோதாநகரீம்" என்கிறபடியே - பகவத்ஸ்வரூபத்தை மறைத்து விபரீதஜ்ஞாநத்தைப் பிறப்பிக்குமதாயிருக்கும். வேதாந்தஜ்ஞாநத்தாலல்லது அஜ்ஞாநம் போகாது;உமக்கு அந்த வேதாந்தஶ்ரவணத்துக்கு அதிகாரமே பிடித்தில்லை, (ந)"வேதாந்தவிஜ்ஞாநஸுநிஶ்சிதார்த்தாః-வேதாந்தவிஜ்ஞாநஸுநிஶ்சிதார்த்தாః" என்றாப்போலே சொல்லுகிறவேதாந்தஜ்ஞாநமுடைய பெரியவர்கள் பாடேசென்று உபஸத்திபண்ணி, அவர்களுக்கு அந்தேவாஸியாயிருந்து இவ்வர்த்தங்களைக் கேட்டறியவொண்ணாதபடி நிஹீநஜந்மத்திலே பிறந்தவராயிருந்தீர்; ஆகதேஶமிது, காலமிது, தேஹமிது, உம்முடை ஜந்மமிது, இப்படியிருக்க †பக்வனானகீதோபநிஷதாசார்யன் கீதைபதினெட்டோத்திலும் * நெறியெல்லா மெடுத்துரைக்க, * சைவீம்ஸம்பதமபிஜாதனான அர்ஜுநன் இத்தைக்

(க) (உ) ஶரணாகதிகத்யம், (ந) தை-உப, † பகவானுடைய

வ்யா. (ஆலமாமரத்தினித்யாதி) பெரிய ஆலமரத்தினுடைய சிற்றிலையிலே யசோதாஸ்தநந்தயமும் பெரியதென்னும்படி அத்வி தீயனை பாலனாய். (ஒருபாலகனாய்) யசோதாஸ்தநந்தயனை க்ருஷ்ணனையும் முரணித்திருக்கும்படி இவனுடைய பால்யம் செம் பால் பாயாநிற்கும்.

கேட்டு.(க) "நஷ்டோ ஜோஹம் ஸ்ம்ருதிர்லப்தா" என்றுஞ் சொன்னப்போலே நீர் உம்முடைய அஜ்ஞா நாதிகளையைப்போய் ஜ்ஞாநம் பிறந்ததாகச் சொல்லாநின்றீர்; இது அகடிதமாயிருந்ததீ! என்ன;ப்ரளயகாலத்திலே இந்தஜகத் தாக நோவுபடப்புக, இத்தையடையத் தான் அதிசிசுவாயிருக்கத் தன் சிறியவயிற்றிலே வைத்து,(உ) "ஆலன்று வேலை நீருள்ளதோ விண்ணதோ மண்ணதோ சோலைசூழ்குன்றெடுத்தாய் சொல்லு" என்னும்படியிருக்கிற ஓராலிலோட்டைக் கொட்டை போராதா யிருப்பதோராலந்தளிரிலே கண்வளர்ந்து இந்தஜகத்தையடைய ரக்ஷித்தருளின அந்த அகடிதகடநாஸாமர்த்ய முடையவனுக்கு என்னுடைய விரோதியைப்போக்கி எனக்கு ஜ்ஞாநத்தைப் பிறப் பித்தவிது சால அகடிதமாயிருந்ததோ வென்கிறார்.

(ஆலமாமரத்தினிலைமேல்) (௩) "பாலாலிலை" என்கிறபடியே ஆலமாமரத்திலே நெரியில் பால்பாயும்படியிருக்கிற இளந்தளிரிலே. "மாமரம்" என்று - விபரீதலக்ஷணையாய்ச்சிறியமரமென்றபடி. "இலைமேல்" என்கையாலே - இந்த இலைக்குள்ளே யடங்கும்படி யாய்த்து வடிவின் சிறுமையிருப்பது. (ஒருபாலகனாய்) யசோ தாஸ்தநந்தயம் ப்ரௌடதமை யென்னும்படி அத்விதீயனை பால னாய். யசோதா ஸ்தநந்தயமான க்ருஷ்ணனும் முரணித்திருக் கும்படி இவனுடைய பால்யம் செம்பால் பாயாநிற்கும்.

அரு;—ஒன்பதாம் பாட்டு. (ஆலமாமரமித்யாதி) (செம்பால்பாய்கை) சேவலரத்தப்பசையாயிருக்கை.

(க) (உ) க-திருவ-கூக. (௩) நா-தி-௧௩-உ.

(ஞாலமித்யாதி) சிறுப்ரஜைகள் புரோவர்த்தி பதார்த்தங் களை யெடுத்து வாயிலிடுமாபோலே பூமிப்பரப்படைய † வாயி லே வைத்தானாய்த்து, பிள்ளைத்தனம். ப்ரளயத்தில் தன்னகடித கடநத்தோடொக்கும் - என்னையகப்படுத்தினபடியும்.

(அரங்கத்தரவினணையான்) ஸம்ஸார ப்ரளயத்தினின்றும் எடுக்கக்கிடக்கிறபடி; அந்த ஆலினிலையில் நின்றும் இங்கேவரச் சருக்கினவித்தனைகாணும். ‡ (அந்தவுறவொன்றுமே இவரச்சங் கெடுக்கிற வித்தனைகாணும்) இப்ப்ரமாதத்தோடே கூடின செய லைச் செய்தானென்றுபயப்படுமவர்கள் அச்சம்கெடும்படி கிடக்கிற விடம்.

இந்தபால்யத்தை உபபாதிக்கிறார்மேல்; (ஞாலமேழு முண் டான்) சிறுப்பிள்ளைகளாயிருப்பார், புரோவர்த்தி பதார்த்தங்களை யடைய வெடுத்து வாயிலிடுமாபோலே,(க) "மஞ்சாடுவரையேழும்-ஈசன்" என்கிறபடியே - ஸப்தலோகங்களையும் இவற்றைச் சூழ்ந்த கடல்களேழையும் குலபர்வதங்களேழையும் மற்றுமுள்ளவையும டையவெடுத்து அமுதுசெய்தான். தேவதிர்யங்மநுஷ்யஸ்தாவர ரூபமான ஜகத்தையடைய வமுது செய்யாநிற்க, ஒருஸ்தாவர முண்டாய் அதின்தளிரிலே இடம்வலங்கொண்டு கண்வளர்ந்தருளு கையாகிறவிந்த அகடிதங்களைச்செய்தவனுக்கு அந்ததேசகாலதே ஹஜந்மங்களாலுண்டான நிகர்ஷம்பாராதே எனக்கு ஜ்ஞானத்தைப் பிறப்பித்து, இதுக்கு விரோதிகளான அஜ்ஞாநாதிகளைப் போக் குகை சால அகடிதமாயிருந்ததோ, என்றுபோக்கிக் கொள்வ தன்றோ வரிது, அவனுக்கரியது உண்டோ. ப்ரளயத்தில் அகடிதக (வ)டநத்தோடொக்கும்-என்னையகப்படுத்தினபடி. (அரங்கத்தர வினணையான்) ஸம்ஸார ப்ரளயத்தினின்று மெடுக்கக் கிடக்கிற படி. ஆலினின்றும் இங்கேவரச் சருக்கினவித்தனை. இப்ப்ர மாதத்தோடேகூடின செயலைச்செய் தானென்று பயப்படுமவர் கள் அச்சங்கெடும்படி கிடக்கிற இடம்.

பதச்சேர்த்திக்குத்தாத்பர்யத்வயமருளிச்செய்கிறார் (ஸம்ஸாரப்ரளயேத்யாதிவாக்யத்வயத்தாலே). (அச்சம் கெடுகை) க்ஷேளஸமுத்ரமாய், மேலே ஆலிலையாயிருக்கையன்றிக்கே கோயிலிலே திருவநந்தாழ்வான்மேலே கண் வளர்ந்தருளுகை.

---

† வயிற்றிலே ‡ குண்டலிதமதிகம். (க) தி-மொ-உ-கo-க.

(அரவினணையான்) ப்ரளயத்தில் தன்வயிற்றிலே புகாவிடில் ஜகத்து ஜீவியாதாப்போலே, ஸம்ஸாரிகள் தன்முகத்தே விழியாவிடில் தனக்குச் செல்லாதானபடி.

(அரவினணையான்) அந்தப்ரளயஜலதி(யி)யிலே இந்தஜகத்தையடையத் தன் திருவயிற்றுக்குள்ளே வைத்து, தான் அத்யந்தம் சிசுவாய், ஆலிலையென்று பேர்மாத்ரமானதோரிளந்தளிரிலே இடம் வலங்கொண்டு கண்வளராநின்றான். "இப்படிப்பெரியஜகத்தையெல்லா மமுதுசெய்தால் அருகொழிதல், அமுதுசெய்த அண்டத்தின் பெருமையாலும் இவற்றின் சிறுமையாலும் வயிறுவிரிதல், ஆலமிளந்தளிரிலே யிடம் வலங்கொள்ளப்புக்கால் கடலிலே புக்குப் போதல்செய்யிற்செய்வதென்?"என்று வயிறுபிடிக்க வேண்டாதபடியிறே * திருவரங்கப் பெருநகராகிற பெரியகோயிலிலே, * இருளிரியச்சுடர் - அனந்தனென்னு மணையென்கிற பெரியபடுக்கையிலே மொசுமொசென்று வளர்ந்த பெரியவடிவும் தாமுமாய்ப் பெரிய பெருமாள் கண்வளர்ந்தருளினபடி. அங்குப்பரிவரில்லையென்கிறகுறையுமில்லையிறே. படுக்கையான விவன்றான், (௧)"சிந்தாமணிரிவோத்பாந்த உத்ஸங்கே அநந்தபோகிந: - சிந்தாமணிமிவோத்பாந்த முத்ஸங்கேநந்தபோகிந:" என்கிறபடியே - ஜகதுபாதாநமா யிருப்பதொரு சிந்தாமணியை யுமிழ்ந்து இத்தையாரேனுமொருவர் இறாய்ஞ்சிக்கொள்ளில் செய்வதென்னென்று தன்†மடியிலே வைத்துக் காண்டக மிட்டுக்கொண்டு கிடக்கிறாப்போலேயிருக்க,(௨)"தீ முகத்துநாகணை" என்றும், (௩) "ஆங்காரவாரமது கேட்டழலு மிழும்பூங்கா ரரவணை" என்றுஞ் சொல்லுகிறபடியே- இவ்வஸ்துவுக்கு என்வருகிறதோவென்று தன்னுடைய பணாமண்டலங்களாலே; விஷாக்நியை யுமிழ்ந்துகொடு நோக்கிக்கொண்டு போருகையாலே அவாந்தரப்ரளயத்திலே யகப்பட்டவர்களை, தன் திருவயிற்றில் வைத்து ரக்ஷித்தான்; ஸம்ஹாரமாகிற மஹாப்ரளயத்திலே புக்கவர்களை,(௪)"ஶ்ரீஶேஷே ஸுஸம்ப்லவே:-ஸ்ரீமாந்ஸுக ஸுப்த:" என்றும்,(௫)"கிடந்ததோர் கிடக்கை"என்றுஞ்சொல்லு

---

(௧) ஶ-ஸ்த-௧-௭. (௨) நா-தி-௧௧-௧. (௩) ௪-திருவ-௧௦.
(௪) ரா-ஸு-௩௮-௨௧. (௫) திருமாலை-௨௩. † படியிலே

(கோலமாமணியாரமும்) அழகியதாய்ப் பெருவிலையனாயிருந்துள்ள ரத்நங்களாலே செய்யப்பட்ட ஆரமும். (முத்துத்தாமமும) முத்துமாலையும். (கோலம்) இது ‡பெருமாளைச்சொல்லுகிறது

(முடிவில்லதோரெழில்நீலமேனி) அவதி காணவொண்ணாத அழகையுடைய நெய்த்த திருமேனி. (ஐயோ) பச்சைச்சட்டை † யுடுத்துத் தனக்குள்ளத்தையடையக்காட்டி எனக்குள்ளத்தை யடையக் கொண்டான். (நிறைகொண்ட தென்னெஞ்சினையே) எனக்கு அகவாயில் காம்பீர்யத்தைப் போகவடித்தது.

கிற தன்னிடையழகைக்காட்டி ரக்ஷித்தான்.

இப்படிக் கண்வளர்ந்தருளுகிற பெரியபெருமாள் வடிவிருக்கிற படியைச் சொல்லுகிறார் மேல்; (கோலமாமணியாரமும்) ஸ்ரீ கௌஸ்துபம்போலே மஹார்க்கமாய்ப் பெருவிலையனான மாணிக்கங்களாலே யழுத்தப்பட்டுத் திருமேனிக்கு அலங்காரமான ஹாரத்தையும், (முத்துத்தாமமும்) த்ரிஸரம் பஞ்சஸரம் ஸப்தஸரம் என்றாப்போலே சொல்லுகிற திருமேனியின் மார்த்தவத்துக்கு அநுரூபமான குளிர்த்தியையுடைய முத்துவடங்களையும்.

(முடிவில்லதோரெழில்நீலமேனி) அவதிகாணவொண்ணாத அழகையுடைய நெய்த்ததிருமேனி. அபரிச்சேத்யமாய் அத்விதீயமான ஸமுதாயசோபையை யுடையதுமாய். (நீலமேனி) இந்த ஆபரணங்களாலும் ஸமுதாயசோபையாலும் ஓரழகு வேண்டாதபடி இவைதனக்கு நிறங்கொடுக்கும்படி, (க) "மல்குநீலச் சுடர்தழைப்ப" என்கிறபடியே * நீலதோயதமத்யஸ்தா வித்யுல்லேகேவ பாஸ்வரா = நீலதோயதமத்யஸ்த வித்யுல்லேகாகல்பமான வடிவு. "த்ருதகநகிரி பரிமிளதுததி ப்ரசலிதலஹரிவத் - த்ருதகநகிரி பரிமிளதுததி ப்ரசலிதலஹரிவத்" என்கிறபடியே அந்தத்திருமேனிதன்னைப் பார்த்தாலும் அறப் பளபளத்து, அத்தைநீக்கி உள்வாயிலே கண்ணையோட்டிப் பார்த்தால் காண்கிறவன்கண்களிலே குளிர அஞ்ஜநத்தை யெழுதினாப்போலேயிறே யிருப்பது. அவனுக்கு ஆநந்தத்துக்கவதி(யி)யின்றிக்கே யொழிகிறதும் வடிவின்வைலக்ஷண்யத்தாலேயிறே.

(ஆரம்)பதகம். "கோலம்" என்றது—ஆபரணச்சேர்த்தி அழகியமணவாளப்பெருமாளுக்கு. நிறை-நிறைவெல்லாமென்னுதல்; அடக்கமென்னுதல்.(௧)

(க) தி-வாய்-௨-௪-௪, † இட்டு

இப்பாட்டால்-வடதளஶயநமும் பெரியபெருமாள் பக்கலிலே உண்டென்கிறது. (௯)

அ. வ;-நிகமத்தில், இவ்வளவும் ஜ்ஞாநஸாக்ஷாத்காரம்; மேல் லோகஸாரங்க மஹாமுனிகள் தோளில் வந்துபுகுந்து விண்ணப்பஞ் செய்கிறார்; - பெரியபெருமாளழகைக்கண்டகண்கள் மற்றொன்றினைக்காணா வென்கிறார்.

(நிறைகொண்டதென்னெஞ்சினையே) என்னுடைய ஹ்ருதயத்திலுண்டான பூர்த்தியை அபஹரித்தது; என்னகவாயில் காம்பீர்யத்தையும் போகவடித்தது. இந்தஜகத்து காரணகளேபரங்களை இழவாமல் தன் திருவயிற்றிலே வைத்துக் காத்தவனாயிருக்க அவனுக்கபிமதமான அவ்வடிவு என்னுடைய கரணத்தையழித்தது.

(ஐயோ) பச்சைச்சட்டையிட்டுத் தனக்குள்ளத்தைக் காட்டி-எனக்குள்ளத்தையடையக் கொண்டான். நான் எல்லாவற்றையுமநுபவிக்கவேணுமென்றிருக்க எனக்கு அநுபவபரிகரமான என்னெஞ்சைத் தன்பக்கலிலே இழுத்துக்கொள்வதே; ஐயோ! என்கிறார். (௰)

அ வ; நிகமத்தில்;—இவ்வாழ்வார், இவ்வூருக்குப் புறம்புள்ள தேசங்களிலுள்ளாருடைய ரஜஸ்தமஃப்ரசுரராய் ஶப்தாதிவிஷயப்ரவணராய் அதுதானும் நேர்கொடுநேர் கிடையாமையாலே அர்த்தார்ஜநாதிகளிலே யிழிந்து * பெரியதோரிடும்பை பூண்டிருக்கிறபடியையும், இவ்வூரிலுள்ளார் பரமஸாத்விகராய் நிரதிஶயபோக்யபூதராயிருக்கிற பெரிய பெருமாளை அநுபவித்துக்கொண்டு * தொண்டுபூண்டமுதமுண்டு களித்திருக்கிறபடியையுங்கண்டு, (௧) "ஸாம்ஸாத்விகஸஜ்ஜநா: ஸஜ்ஞாநஸ்வஸ்திகா: । நஶ்யந்தி நிர்ஜநே ஜநஸம்வாஸமிவைஶ்வம் - ஸாம்ஸாரிகஸஜ்ஜநாலாபஞ்ஜராந்தர்வ்யவஸ்திதி:। நஶோபிஸிந்தாவிமுக ஜநஸம்வாஸவைஶஸம்" என்று - புறம்புள்ளாரோடு பொருந்தாமின்றிக்கே, இவ்வூரைப்பார்த்தால் (௨) "ஸர்வே புண்யாத்மாநோ யோகிந: ஸர்வபுண்யமயோ தேஶ:" என்கிறபடியே (௩) "பவித்ராணாம் ஹி கோவிந்த: பவித்ரம் பரமம்" என்னும்

---

(௧) (௨) (௩) பார-ஆர-௮௮-௨௭.

பரமபாவநரான பெரியபெருமாள் தாமும், (௧) "சிட்டனே செழு நீர்த்திருவரங்கத்தாய்" என்று இவ்வூரோட்டை ஸம்பந்தத்தாலே பாவந(ஸு)பூதரென்னும்படியான வைலக்ஷண்யத்தையுடைத்தாயிருக்கையாலே, நாம் இவ்வூரிலே புகுருகை இவ்வூருக்கு மாலிந்யாவஹமென்றுபார்த்து, (௨) "அங்குற்றேனல்லே னிங்குற்றேனல்லேன்" என்கிறபடியே - பிறருடைய நைச்யத்தாலே அங்குப் போகவும் மாட்டாதே தம்முடைய நைச்யத்தாலே இங்குப்புகவும் மாட்டாதே ஆந்தராளிகராய், (௩) "உத்தரம் தீரமாஸாத்ய ககஸ்தை: பஞ்சபிஸ் ஸஹ" ... "இத்யுக்த்வா ... ஏவ்வய திஷ்டத" என்ற ஸ்ரீ விபீஷணாழ்வானைப்போலே * அகமகிழுந் தொண்டர் வாழும்படி * அன்பொடு தென்றிசை நோக்கிக்கொண்டு கண்வளருகிற பெரியபெருமாளுடைய த்ருஷ்டிபாதமான தென்னாற்றங்கரையைப் பற்றி நின்றார்.

பெரியபெருமாளும் (௪) "ஸம்ஸாரஸாகரம் கோரம் ... நாதோஸி ஏவ ... ஸம்ஸாரஹமஹம்போகி நாங்யோஸ்தி ஸத்ருஸோமயா" என்று தேஶமாக அஹங்கார க்ரஸ்தமாய் ஶப்தாதிவிஷய ப்ரவணமாய் நோவுபடாநிற்க, இவர் இப்படியாவதே! என்று மகஸ்வி ... போரவுகந்து†(௫) "நிமஜ்ஜதாம் ... ணவ: நிமக்ந ஆப:ப்ரணவ:" என்கிறபடியே - இவரளவிலே திருவுள்ளம் போராமண்டி, * நிஹீநாநாம் முக்யம் ஶரணமான திருவடிகளைக் கொடுவந்து இவருடைய திருவுள்ளத்திலே "என்கண்ணினுள்ளன வொக்கின்றவே" என்று ப்ரத்யக்ஷஸமாநாகாரமாக ப்ரகாஶிக்கும்படிவைக்க, அந்தத்திருவடிகளை யநுஸந்தித்து, தம்முடைய மநஸ்ஸானது ஜ்ஞாநாஸ்பதமாகையாலே அந்தத் திருவடிகளுக்கு மேலான திருப்பீதாம்பரமும் திருவரையுமான சேர்த்தியை மடிபிடித்தநுபவித்து, இப்படி கரணமும் நாமும் அநுபவிக்கும்படி நம்மையுண்டாக்கிறுத்திருநாபீகமலமன்றோவென்று அத்தையநுபவித்து, மேன்மைக்கும் ஸௌலப்யத்துக்கும் பட்டங்கட்டியிருக்கிறோம் நாமல்லோமோவென்று திருவுதரபந்தநம் தன்பக்கலிலே வரவிசிக்க அத்தை யநுபவித்து,

(௧) தி-வாய்-எ-௨-௪ (௨) தி-வாய்-௫-எ-௨. (௩) ரா-யு-௧எ-௩.
(௪) ஹீ-௧௩-௧௪. (௫) † ஸந்திக்தம்

அதுக்குமேலேயிருக்கிற திருமார்பானது தன்னுடைய ஹாராத்யாபரணங்களையும் பெரியபிராட்டியாருக்குக் கோயிற்கட்டணமான மேன்மையையுங்காட்டி யிசித்துக்கொள்ள அந்தத் திருமார்பை யநுபவித்து, அந்தப்பிராட்டிக்கும் ஹாராத்யாபரணங்களுக்கு மாஶ்ரயமான திருக்கழுத்தை யநுபவித்து, அதுக்குமேல், வாயில், (௧) "ஸக்ருதேவ ப்ரபந்நாய - தவாஸ்மீதி ச யாசதே - அபயம் ஸர்வ பூதேப்யோ—தாம்யேதத் வ்ரதம் மம" என்றாப்போலே சொல்லாநிற்கச் செய்தே அநுபவிக்கிற நாய்ச்சிமார்க்ககப்பட,(௨)"வாயழகர் தம்மை யஞ்சுதும்" என்று கண்களைச் செம்பிளிக் கநுபவிக்கும்படி ஸ்வாபாவிக ஸௌந்தர்யத்தை யுடைத்தான திருவதரத்தை யநுபவித்து, இப்படி அவயவங்களை யநுபவியா நிற்கச் செய்தே இடையில் திவ்யாயுதங்களும் இருப்ஞுசிக்கொள்ள அவற்றை யநுபவித்து, "ஸஹயம் - தவாஸ்மி - அபயம் - ததாமி" என்றாப்போலே சொல்லுகிற வார்த்தைகளை யேலெழுத்திட்டுக்கொடுக்கிற குளிர்ந்தகடாக்ஷங்களை யுடைத்தான திருக்கண்களை யநுபவித்து, பாலும் பழமும் கண்டசர்க்கரையுமான ரஸவஸ்துக்களைச் சேர்த்து புஜிப்பாரைப் போலே இந்த அவயவங்களோடொன்டான சேர்த்தியால்வந்த அழகையும் ஸ்வாபாவிகமான அழகையுடைத்தான திருமேனியின் பசுங்கூட்டான ஸமுதாயஶோபையையு மநுபவித்தாராயிறே கீழ் நின்றது.

இவருடைய இப்படிப்பட்ட மாநஸாநுபவத்தையும் மநஃபூர்வகமான வாசிகாநுபவத்தையுங்கண்ட பெரியபெருமாள், இப்படி, குணவிஷ்டரா யநுபவிக்கிறபடியைக் கண்டு, (௩)"உருஷைர்வுல்ஸ்ய ஶுதேஹீதி - த்ரஷ்டவ்யஸ்ஸர்வதேஹிபி:" என்கிறபடியே அவரை யழைத்துக்கொண்டிருக்கவேண்டும்படிஅவரளவிலே அபி(ஷி)நிவிஷ்டராகையாலும், (௪) "க்ஷணேபி தே யத்விரஹோதி துஸ்ஸஹ:- க்ஷணேபி தேயத்விரஹோதி துஸ்ஸஹ:" என்கிறபடியே தம்மை யொருகால் காணவேணுமென்னு மாசையுடையாரை க்ஷணகாலமும் பிரிந்திருக்க மாட்டாமையாலும் அவரை யழைப்பித்துக்கொள்ள வேணுமென்று பார்த்தார்; இனி, நாம்போய்க் கொடுவரவென்றால் (௫) "ஸஹஸேக்ஷதநாஶாவஹ-அஸங்கேதமநாலாபம்" என்றாப்போலே

(௧) ரா-யு-௧அ-௩௪.   (௨) நா-தி-௧௦-௩.   (௩) விஷ்ணுதத்வம்.
(௪) ஸ்தோ-ர-௫௪   (௫)

சொல்லுகிற மங்கலபத்தைக் குலைக்கவேண்டுகையாலே அதுசெய்ய வொண்ணாதாயிருந்தது; இனி இவர்தாமே வரவென்றால் அதுவும் தமக்கு ஸ்வரூபஹாநியா யிருந்தது, ஆனபின்பு விபீஷணாழ்வானை மஹாராஜரையிட்டு, (க) "ஆநயைநம் - ஆநயைநம்" என்றாப்போலே இவரையும் ஒருவரையிட்டழைப்பிக்க வேணுமென்று பார்த்தார்;

அந்தவிபீஷணன் ராஜ்யகாங்க்ஷியா யிருக்கையாலே அருகு நிற்கிற இளையபெருமாள் நிற்க, ராஜ்யகாங்க்ஷியாய் ஹரிஸ்ரேஷ்டரான மஹாராஜரை யிட்டழைத்துக்கொண்டாப்போலே, "சென்றதாமென சிந்தனையே" "அடியேனுள்ளத்தின்னுயிரே" "என்னுள்ளத்துள் நின்றுலாகின்றதே" "நிறைகொண்டதென்னெஞ்சினையே" என்றாப்போலே இவர் மநபரராயிருக்கையாலே மநபரராய் ஸ்ரேஷ்டராயிருப்பா ரொருவரையிட்டழைப்பித்துக் கொள்ளவேணுமென்று பார்த்து, அருகே ஸேவித்திருக்கிற லோகஸாரங்க மஹாமுநிகளைப்பார்த்து, (க) "ஆநயைநம்-ஆநயைநம்" என்று திருவுள்ளமாக.

அவரும் எப்போதும் பெரியபெருமாளை ஸேவித்திருக்கையாலே, பெரியபெருமாள் அபி(ஹி)ஜநவித்யா வ்ருத்தங்களால் பூர்ணராயிருப்பாரைப் பார்த்தருளி, ஏகாந்தங்களிலே (உ) "இழிகுலத்தவர்களேலு மெம்மடியார்களாகில் தொழுமினீர் கொடுமின்கொண்மின்" என்று உபதேசிக்கக் கேட்டிருக்கையாலும், (௩) "நின்திருவெட்டெழுத்துங் கற்றுநான்-உற்றது முன்னடியார்க்கடிமை" என்றும், (௪) "ஆரெண்ணும் நெஞ்சுடையாரவ ரெம்மையாள்வாரே" என்றும், (௫) "பங்கயக்கண்ணனை-பயிலுந் திருவுடையார்யவரேலுமவர் கண்டீர், பயிலும் பிறப்பிடைதோ றெம்மையாளும் பரமரே" என்றாப்போலே ஆழ்வார்களருளிச் செய்யக்கேட்டிருக்கு மவராகையாலே கடுகப்போய் அவரை அருள்பாடிட்டுத் தாம்ப்ரஸாவஹித்துக் கொண்டுவர,

இவரும் பெரியபெருமாளுடைய கௌரவத்தைக் குலைக்கவொண்ணாதென்று முநிவாஹநராய் வந்துபுகுந்து பெரியபெருமா

(க) ரா-யு-௧அ-௩௪. (உ) திருமாலை-௪௨. (௩) தி-மொ-அ-௧௦-௩
(௪) தி-மொ-உ-௬-௨. (௫) தி-வாய்-௩-௭-௧

லைத் திருவடித்தொழ, பெரியபெருமாளும் (௧)"ஆவிர் பூவ ஸமவாந் வீதாஸ்ய ரோஹஸி:- ஆவிர்ப்பபூவபகவாந் பீதாம்பரதரோ ஹரி:" என்று ஸ்தோத்ரபரனான ப்ரஹ்லாதனுக்கு வந்து ஆவிர்ப்பவித்து அபேக்ஷிதங்களைக்கொடுத்து, அவன் ராஜ்யாதிகளிலே போதுபோக்க வல்லனாகையாலே அவன் பார்த்துக் கொடு நிற்கச்செய்தே "தத்ரைவாந்தரதீயத - தத்ரைவாந்தரதீயத" என்றுபோக, பின்பு அந்தராஜ்யாதிகளாலே ப்ரஹ்லாதனும் போதுபோக்கி யிருந்தானிறே; இவர் அவனைப்போலே யன்றிக்கே, அநந்யஸாதநராய் அநந்ய ப்ரயோஜநரா யிருக்கையாலே நம்விஸ்லேஷம் பொறுக்கவல்லவ ரல்லரென்றுபார்த்தருளி, தம்முடைய ஸ்வரூபாதிகளைக்காட்ட, இவரும் ப்ரீதரான வளவிலே இவர் மாநஸாநுஸந்தாநம்பண்ணுகிற தசையிலே, "ஆதி" "விண்ணவர்கோன்" "நீதிவானவன்" "அரங்கத்தம்மான்" என்றும், "உலகமளந்தண்டமுற நிவர்ந்தநீண்முடியனன்று நேர்ந்த நிசாசரரைக் கவர்ந்தவெங்கணைக்காகுத்தன்" என்றும், "விரையார் பொழில் வேங்கடவன்" என்றுப்போலே தம்முடையபரவ்யூஹ விபவார்ச்சாவதாரங்களையும் தம்பக்கலிலே யநுஸந்திக்கையாலே இவற்றைத் தனித்தனியே யநுபவிக்கவேணுமென்கிற அபேக்ஷை இவர்க்கில்லையென்கிற விடம் ஹ்ருதயஸ்தனாய்க் கொண்டு,

*உள்ளுவாருள்ளிற்றெல்லா முடனிருந்தறியா நிற்கச்செய்தேயும் இவரைச்சோதிக்கைக்காக இவற்றையும் இவர்க்குத்தனித் தனியேகாட்டி இவரநுபவிக்கும்படி பண்ணுவோமென்று பார்த்தருளி, அது செய்யுமிடத்து புருஷார்த்தமாக வேண்டுகையாலே இவருடைய அபேக்ஷை யறிந்துப் செய்யவேணும், இல்லையாகில் இவர் நாமத்தை ப்ரகாசிப்பிக்கக்கொள்ள, (௨)"ஏரார்முயல் விட்டுக் காக்கைப்பின் போவதே" என்னும் திருமங்கையாழ்வாரைப்போலே நிந்தித்தல், ஸ்ரீ தொண்டரடிப்பொடி யாழ்வாரைப் போலே, (௩)"அச்சுவைபெறினும் வேண்டேன்" என்று காற்கடை

(௧) (௨) சிறி-திருமடல் (௩) திருமாலை ௨

மூ.—கொண்டல்வண்ணனைக் கோவலனாய் வெண்ணெய்
உண்டவாயனென் னுள்ளங் கவர்ந்தானை
அண்டர்கோ னணியரங்க னென்னமுதினைக்
கண்டகண்கள் மற்றொன்றினைக் காணாவே. (௰)

திருப்பாணாழ்வார் திருவடிகளேசரணம்.

அமலனாதிபிரான் முற்றிற்று.

ப-ரை.—கொண்டல் வண்ணனை—நீருண்ட மேகம்போலே யிருக்கிற திருநிறத்தையுடையனாய், கோவலன் ஆய்—இடைக்குலத்திலே வந்து திருவவதரித்து, வெண்ணெய் உண்ட—வெண்ணெயையமுது செய்த, வாயன்—திருப்பவளத்தை யுடையனாய், என் உள்ளம் கவர்ந்தானை—* சதிரிளமடவாரை மதித்துப்போந்த என் மநஸ்ஸை அபஹரித்தவனாய், அண்டர் கோன்—அண்டாந்தர் வர்த்திகளான ஆத்மவர்க்கத்துக்கு நிர்வாஹகனாய், அணி-ஸம்ஸாரத்துக்கு ஆபரணமான, அரங்கன்—கோயிலிலேவந்து கண்வளர்ந்தருளுமவனாய், என் அமுதினை—எனக்கு அம்ருதம்போலே பரமபோக்யனானவனை, கண்ட கண்கள்—காணப்பெற்ற கண்களானவை, மற்று ஒன்றினை காணா-வேறொன்றைக்காணாவென்கிறார். ஏ-ஆஶ்சர்யம். (௰)

க் கொள்ளுதல் செய்வரோ, அறியவேணுமென்று தந்திருவுள்ளத்திலே முன்னோரடிக் கொண்டத்தை யறிந்து, இவர், கடலிலே குளப்படி யுண்டாமாபோலே (க) "பூர்ணஸ்ய - பூர்ணம்" என்கிற படியே பெரியபெருமாள் பாடே எல்லாமில்லையோ, ஆனபின்பு எனக்குப் பெரியபெருமாளை யொழிய வேறொருவரை யநுபவிக்க ஶ்ரத்தையில்லை, எனக்குண்டானாலும் அவரையநுபவித்த வென் கண்கள் மற்றொன்றினைக் காணாவேயென்கிறார்.

வ்யா;—(கொண்டல்வண்ணனை) கண்களுக்கு விஷய மிருந்தபடி. (உ) "நசாம்ஸசக்ஷுரபி வீக்ஷதே தத் - நமாம்ஸசக்ஷுரபிவீக்ஷதே தம்" (ங) "நஸந்த்ருஶே திஷ்டதி ரூபமஸ்ய - நசக்ஷுஷா பஶ்யதி கஶ்சநைநம்" என்கிறவிலச்சினையை யழித்துத் தன்வடிவைக் காணும்படி பண்ணின உபகாரத்தை யநுஸந்தித்துச்சொல்லுகிறார். அங்ஙனன்றிக்கே, தம்முடைய பரவ்யூஹவிபவார்ச்சாவதாரங்களை

(க) (உ) ருக்வே. (ங) தை-நா.

வ்யா;—(கொண்டல்வண்ணனை) தாபத்ரயத்தாலே விடாய்த்த கம் விடாய்திரும்படியாய்(க) "ஸுசிரளஸயாஜலநிவ ஸீதஜலகாஜஷோஷஃ-அத்ரௌஸயாஞரிவ ஸீதளகாளமேகஃ" என்கிறபடியே வர்ஷுகமான காளமேகம் போலேயிருக்கிற திருநிறத்தையுடையவனை; † பன்னீர்க்குப்பிபோலே உள்ளுள்ளவையெல்லாம் புறம்பேசிழவிட்டபடி.

(கோவலனாய் வெண்ணெயுண்டவாயன்) இடையனாய் வெண்ணெயுண்ட திருப்பவளத்தை யுடையவனை. சக்ரவர்த்தித் திருமக

இவரநுபவிப்பிப்பதாகத் திருவுள்ளத்திலே பாரிக்கிறபடியை யநுஸந்தித்து இதென்ன ஔதார்யமென்று அந்த ஔதார்யகுணத்தை நினைத்து "கொண்டல் வண்ணன்" என்கிறார். அன்றிக்கே, ஸாம்ஸாரிகமான தாபத்ரயத்தாலே விடாய்த்தவிடாய் தீரும்படியாய்,(க) "ஸுசிரளஸயாஜலநிவ ஸீதஜலகாஜஷோஷஃ - அத்ரௌஸயாஞரிவ ஸீதளகாளமேகஃ" என்கிறபடியே வர்ஷுகமான காளமேகம் போலேயிருக்கிற நிறத்தையுடையவனென்கிறாராதல், ஸ்ரமஹரமான வடிவை நினைத்து, "கொண்டல்வண்ணன்" என்கிறாராதல். "வண்ணம்" என்று—ஸ்வபாவமாதல்; நிறமாதல். நம்மாழ்வாரும்,(உ) "முகில்வண்ணனடியை யடைந்தருள்சூடி யுய்ந்தவன்" என்றாரிறே.

(கோவலனாய் வெண்ணெ யுண்டவாயன்) அந்தமேகமானால் ஆகாஸத்தே கடக்கநின்று நீரைவர்ஷித்துப்போமித்தனையிறே; அங்ஙனன்றிக்கே இடையரோடு இடைச்சியரோடு வாசியற ஒரு நீராகக் கலந்து தன்வடிவழகை அவர்களுக்கு ஸர்வஸ்வதாநம் பண்ணினபடி. (கோவலனாய் வெண்ணெ யுண்டவாயன்) பாலஸ்தனாய்வந்து வெண்ணெ யமுதுசெய்யில் மாளிகைச்சாந்து நாறுமே, சக்ரவர்த்தித் திருமகனாய் வந்தவதரித்த வவஸ்தையில் மேன்மையாலே ராஜாவாக்கிச்சிலர் சீராட்டுகையாலே, வந்து வெண்ணெய் களவு காணவொண்ணாதே, அதுக்காக; (கோவலனாய் வெண்ணெ

நிகமத்தில் கொண்டலித்யாதி) "வண்ணம்-நிறமாதல், ஸ்வபாவமாதல், ஔதார்யகுணமாதல். இத்தையருளிச்செய்கிறார் 'பனிநீரித்யாதி).

(க) (உ.) தி-வாய்-எ-உ-கக † பனிநீர்

னாகில் வெண்ணெயுண்ண வொட்டார்களென்று ‡ கருத்து. (கோவலன்) ஆபி(ஹி)ஜாத்யம்; பெருமானுக்குக் கட்டுண்பது அடியுண்டதாகக் கிடைக்குமோ.

(வெண்ணெயுண்டவாயன்) களவு கண்டு ஒளித்துவந்து கிடக்கிறவன். பெரியபெருமாள் கொறுட்டை மோந்துபார்த்தால் இப்போதும் வெண்ணெய் நாறுகிற்கும்.

(என்னுள்ளங் கவர்ந்தானை) என்னெஞ்சை அபஹரித்தவனை, கோவலனாய் வெண்ணெயுண்டாப்போலே கொண்டல்வண்ணனாய் என்னுள்ளங் கவர்ந்தவனை. யசோதைப்பிராட்டியுடைய வெண்ணெ

யுண்டவாயன்) சக்ரவர்த்தி, தன்னுடையராஜ்யைச்வர்யத்தை புஜிக்கைக்கு "எனக்கொரு பிள்ளைவேணும்" என்று, (க)"ஹோதா தேஷா-மஹாதாதபஸா" என்கிறபடியே நோற்றுப் பெருமாளைப் பெற்றாப்போலே, ஸ்ரீநந்தகோபரும்(உ)"காணுயர்கடிமனையில்தயிருண்டு நெய்பருகநந்தன் பெற்றவாணயன்" என்கிறபடியே திருவாய்ப்பாடியில்(ம)கவ்யஸம்ருத்தியடையப்பாழ்போக வெண்ணுதென்று இத்தை புஜிக்கைக்காக நோன்புநோற்றுப் பெற்றபிள்ளையாய்த் துக்ருஷ்ணன்.

(வெண்ணெயுண்டவாயன்) பெரியபெருமாள் கொறுட்டை மோந்துபார்த்தால் இப்போதும் வெண்ணெய்நாறுகிற்கும். (வெண்ணெயுண்டவாயன்) ஆஸ்ரிதருடைமையாகையாலே த்ஸ்பர்ஸமாகாதேயென்று இன்றுமகப்பட அந்தக்குணுங்குநாற்றம் வாயிலே தோன்றும் படியிறே பெரியபெருமாள் கண்வளர்ந்தருளுவது. (௩)கருப்பூரம் நாறுமோகமலப்பூ நாறுமோ"என்று ஸந்தேஹிக்க வேண்டாத படியாய்த்து இன்றுமகப்பட வாய்குணுங்குநாறும்படி.

(வெண்ணெயுண்டவாயனென்னுள்ளங் கவர்ந்தானை) கோவலனாய் வெண்ணெயுண்டாப்போலேகொண்டல்வண்ணனாயென்னுள்ளங் கவர்ந்தவனை. யசோதைப்பிராட்டியுடைய நெஞ்சிலேபண்ணின ஸ்ராத்தையை என்னெஞ்சிலேபண்ணிபுஜித்தவனை. அந்தத்திரு

பதாந்வயத்தோடேயாதல், இருந்தபடியேயாதல் இவற்றைவாக்யத்வபத்தாலே அருளிச்செய்கிறார் (கோவலனாயித்யாதி).

(க) ரா-ஆ-கூகூ-௩௩, (உ) தி-மொ-டு-டு-௩. (௩) நா-தி-எ-க.

‡ அதிந்து

ணெயிலே பண்ணினஶ்ரத்தையை என்னெஞ்சிலே பண்ணிபுஜித்த வனை, வைத்த குறியழியாதிருக்க வெண்ணெய் குடிபோனாப் போலேயாய்த்து இவருடம்பிருக்க அகவாய்குடிபோனபடி.

(அண்டர்கோன்) திருவாய்ப்பாடியி லிடைக்குலத்துக்கு நிர் வாஹகனென்னுதல்; அண்டாந்தர்வர்த்திகளான ஆத்மவர்க்கத்

வாய்ப்பாடியிற் பெண்கள் உறிகளிலே வெண்ணெயைவைத்துக் கள்ளக்கயிறுருவிபிட்டு வைத்துப்போவர்கள், அந்த உறிகளின் குறியழியாதிருக்க அந்தவெண்ணெய்களை வெறுந்தரையாக்கினாப் போலே யாய்த்து- * அரங்கந்தன்னுள்கள்வனார், நான்குறியழியா திருக்க என்னுடைய சிந்தையையபஹரித்தபடி. (என்னுள்ளங் கவர்ந்தானை) வைத்தகுறி யழியாதிருக்க * வெண்ணெய் விழுங்கி வெறுங்கலமாக்கினாப்போலே, என்னுடைய ஶரீரங் குறியழியாதிரு க்க என்னுடைய மநஸ்ஸை அபஹரித்தான். கலமிருக்க வெண் ணெய் குடிபோனாப்போலேயாய்த்து இவருடம்பிருக்க அகவாய் குடிபோனபடி. (என்னுள்ளங்கவர்ந்தானை) * தைவீம்ஸம்பதமபி ஜாத - தைவீம்ஸம்பதமபிஜாதரான பெரியவர்க ளகப்படத் தந் தாமுடைய மநஸ்ஸை இவன் பக்கலிலே வைக்கவேணுமென்று பார்த்து, அதுசெய்யப் போகாமல், (க)" சஞ்சலம் ஹி மந: க்ருஷ்ண. சஞ்சலம் ஹிமந:க்ருஷ்ண" என்றாப்போலே-பெருங்காற்றைத் தாம் பிட்டுப் பிடிக்கலாம், என் மநஸ்ஸை யொருவளவாக்கப்போகிற தில்லையென்னும்படியிறே மநஸ்ஸினுடைய சஞ்சலத்வமும்; இமி றும்படியான மிடுக்கும்; அப்படி * நின்றவா நில்லாத மநஸ்ஸை என்பக்கல் அபேக்ஷயின்றிக்கே யிருக்க நானும் அறியாதபடி அபஹரித்துத் தன்பக்கலிலே சேர்த்துக் கொண்டான்.

(அண்டர்கோன்) இப்படி இடையரோடு இடைச்சிகளோடும் தண்ணியரான உம்மோடும் வாசியற வந்து கலந்துவெண்ணெயை

(க) கீ-௬-௩௪.

துக்கு நிர்வாஹக னென்னுதல். (அணியரங்கனென்னமுதினை) தேவர்களுடைய உப்புச்சாறுபோலன்று இவருடையவம்ருதம்.

(என்னமுதினை) ப்ரஹ்மாதிகளுக்கு †முதலியாயிருக்கும்; எனக்குச்சாகாமல்காக்கும் அம்ருதமாயிருக்கும். (கண்டகண்கள்) சுவையறிந்த கண்கள். ஶ்ரவணேந்த்ரிய மாத்ரமன்றியே விடாய்த்திரக் கண்ட கண்கள்.

யும் மநஸ்ஸையும் அவன் களவுகண்டது. புறம்பு ஆரில்லாமையாலும் தன்குறையாலுமோவென்ன; * சூட்டுநன்மாலைகள் தூயன வேந்தி விண்ணோர்கள் நன்னீராட்டி யந்தூபந்தராநிற்கச்செய்தே கிடீர், ஈட்டியவெண்ணெய் தொடுவுண்ணப்போந்தவதரித்த தென்கிறார். அன்றியிலே, "அண்டர்" என்று இடையரென்னுதல்; அண்டாந்தர் வர்த்திகளென்னுதல். (அணியரங்கன்) என்னெஞ்சை அபஹரித்து * சேணுயர்வானத்திலே போயிருக்கையன்றிக்கே, கண்ணிட்டுக் காணலாம்படி ஸம்ஸாரத்துக்கு ஆபரணமான கோயிலிலேவந்து கண்வளர்ந்தருளுகிறவன். ஸம்ஸாரிகளறமைத் தனப் படாதபடியாலேயிறே இக்கிடை கிடக்கிறது. (அணியரங்கனென்னமுதினை) தேவர்களம்ருதம்போலே உப்புச் சாறாய் எட்டாநிலத்திலே யிருக்குமதன்றிறே இவருடைய அம்ருதம்.

(அண்டர்கோனணியரங்க னென்னமுதினை) (க) "அளப்பரிய வாரமுதை யரங்கமேயவந்தணனை" என்கிறவம்ருதமிறே. (அமுதினைக் கண்டகண்கள்) இந்தக்கண்கள் இவரைக்காணுதொழியப் பெற்றதாகிலும் புறம்பேபோகலாய்த்து, காட்சிதான் அரைவயிறாய்த்ததாகிலும் புறம்புபோகலாய்த்து, அங்ஙனன்றிக்கே, பூர்ணாநுபவம் பண்ணின கண்கள்.

(கண்டகண்கள் மற்றொன்றினைக் காணாவே) அம்ருதபாநம் பண்ணினாரைப் பாலையுஞ் சோற்றையுந் தீற்றப்போமோ. (மற்

(க) தி-நெ-கச. † ஸந்திக்தம்-

(மற்றொன்றினைக்காணாவே) (ரு) * [illegible] ஆந்தி - பாவோநாக்ய[illegible]ரகச்சதி போலே கண்களுக்கு [illegible] வேறொரு அர்ச்சாவதாரம் அவதார விசேஷம் [illegible] விரும்பி போக்யமென்னாகுநாது காட்சியொழியில் [illegible] சொல்லவிட்டது- பரமபதம் [illegible] யலே [illegible] மென்று ஒருதேசவிசேஷத்திலேபோனாலும் * ஸதா [illegible] பஶ்யந்தியிறே.

தம்மைச் சொல்லுகல் [illegible] ஸங்கயை சொல்லுதல் செய்யில் கண்மேலே [illegible] அல்லாத ஆழ்வார்களோபாதியர் வர். * அஸ்தமிதாந்யபா ஹா)வமாம்படி அழகிலே ஈடுபட்டுத் தம்

றொன்றினைக் காணாவே) * ஹ) ஸொநாத்) தூமஹூதி- பாவோநாங் யத்ரகச்சதி போலே. இந்தப் பெரியபெருமாள் தம்மை கேசாதி பாதாந்தமாக வநுபவிக்க வேணுமென்று பார்த்தாலும் ஶக்த னல்லேன்.

''என்னுள்ளங் கவர்ந்தான்'' என்கையாலே—சித்தாபஹாரம் பண்ணினபடியைச்சொன்னார்; ''கண்டகண்கள் மற்றொன்றினைக் காணாவே'' என்கையாலே—த்ருஷ்டயபஹாரம் பண்ணினபடியை ச் சொல்லுகிறார். அல்லாதார் திருநாமப் பாட்டுப்போலே தம் மைச்சொல்லிற்றிலர்;(உ)''விஶ்வஹாராதஶாதா நஷ்-விஶஸ்மார ததா த்மாநம்'' என்கிறபடியே தாம் போக (ஹொம)ப்ரவணராய்த் தம் மைமறக்கையாலே, ப(ஹ)லம் * ஸதாபஶ்யந்தி யாகையாகில் அது இங்கே ஸித்திக்கையாலே பலத்துக்குப்பலம் வேணுமோவென்று சொல்லிற்றிலர். இந்தக்கண்கள் புறம்பே சிலவற்றைக்காணவேண் டுவது இங்கே சில குறையுண்டாகிலன்றோ.

இவர்பக்கல் ஔதார்ய மில்லையென்று போகவோ? வடிவிற் பசையில்லையென்று போகவோ? ஸௌஶீல்யமில்லையென்று போக வோ? நெஞ்சுக்குப்பிடித்திருந்த தில்லையென்று போகவோ? மேன்

(பச்சையிலைக) இவரையொழிந்தவர்கள் ஸ்வஸ்வகுணங்களைக் காட்டி வஶீகரிக்கப் பார்த்தாலுமென்றபடி.

(க) ரா-உத்தர (உ) வி-பு-க-உ0-உ

மை மறந்தார் (௧)"நெ வஜநம் ஸாநிஉம் ஶரீரம் - நோபஜநம் ஸ்மரந்நிதம் ஶரீரம்" என்கிறபடியே முக்தப்ராப்யமான புருஷார்த்தத்தை அநுபவித்தாரென்கையாலே எல்லாம் அவன் செல்லே யாய்விட்டது.

இப்பாட்டில் - க்ருஷ்ணனுடைய படியும் இங்கே யுண்டென்கிறார். (௧௦)

பெரியவாச்சான்பிள்ளை திருவடிகளேசரணம்.

திருப்பாணாழ்வார் திருவாய்மலர்ந்தருளிய
அமலனாதி பிரானுக்குப் பெரியவாச்சான்பிள்ளை யருளிச்செய்த
வ்யாக்யாநம் முற்றிற்று.

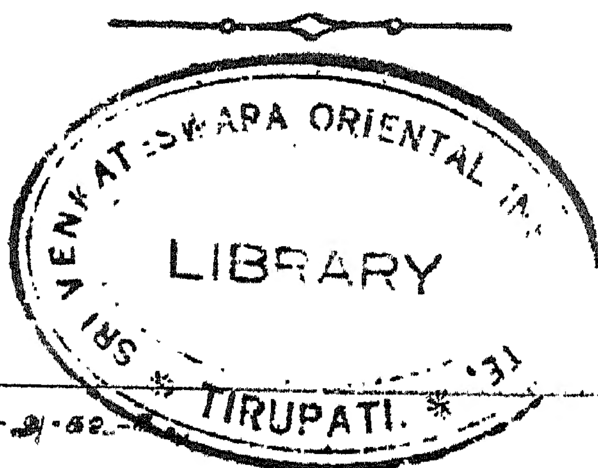
மையிலேயென்று போசவோ? ஸௌலப்ய மில்லையென்று போகவோ? போக்யதையில்லை யென்று போகவோ, அநுபவத்தில் குறை யுண்டென்று போகவோ? (௧௦)

அழகியமணவாளப்பெருமாள் நாயனாருளிச்செய்த
அமலனாதிபிரான் வ்யாக்யாநம்
முற்றிற்று.

ஸங்க்கை சொல்லாமைக்கு ஹேதுவருளிச்செய்கிறார் (நோபஜநம்ஸ்மரந்நித்யாதி).

ஜீயர் திருவடிகளேசரணம்.

அமலனாதிபிரான் வ்யாக்யாநாரும்பதம் முற்றிற்று.

(௧) சாந்தோ-அ-௧௨-